

Revista

PROFEDU

NR. 11

NOIEMBRIE 2020

www.profedu.ro

REVISTA PROFEDU

Nr. 11/Noiembrie/2020

COORDONATORI:

+ Anușa Sorescu
+ Carmen-Olimpia Gafton-Guga

REDACTOR:

+ Anușa Sorescu

FURNIZOR: ASOCIAȚIA PROFEDU

Email: + www.profedu.ro
+ office@profedu.ro
+ anusa_sorescu2008@yahoo.com

REPERE PEDAGOGICE:

- + Revista PROFEDU a fost înregistrată la Biblioteca Națională a României, a primit codul unic de identificare ISSN-2559 – 6950 și se supune prevederilor Legii Depozitului Legal – Legea 111/1995.

Cuprins

I. ARTICOLE ORIGINALE

1. Prolog.....	4
2. Prof. înv. preșc. Gheorghe Giulia-Mihaela, <i>Clasa de elevi ca grup social – dimensiunea socială a managementului clasei de elevi</i>	5
3. Prof. Aldea Carmen Lăcrămioara, <i>O cercetare critică asupra poeziei române de la 1867</i>	7
4. Prof. înv. primar Geangu V. Felicia Vasilica, <i>Idei, idei</i>	10
5. În. Șogor Maria Camelia, <i>Predarea între tradiție și inovație</i>	14
6. Prof. Valeria Roșca, <i>Specificul liberalismului friedmanian-studiu de specialitate</i>	19
7. Prof. înv. primar Trucă Ionela Gabriela, <i>Integrarea elevilor cu ces în școlile de masă</i>	23
8. Prof. Aldea Carmen Lăcrămioara, <i>Jocul</i>	26
9. Prof. înv. pr. Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Din istoriografia școlilor comunei Vadu Pașii, jud.Buzău</i>	30
10. În. Șogor Maria Camelia, <i>Tehnologizarea învățământului</i>	34
11. Prof. Vrînceanu Mariana, <i>Exercițiile pilates o metodă alternativă pentru dezvoltarea forței segmentare, realizate în activitățile online</i>	35
12. Prof. Valeria Roșca, <i>Elemente de doctrine economice specifice economiei de liceu</i>	38
13. Prof. înv. pr. Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Mama, scumpa mama!</i>	42
14. Prof. Podumneacă Daniela, <i>Interdisciplinaritatea în lumina actuală, privită matematic</i>	44
15. Prof. înv. primar Trucă Ionela Gabriela, <i>Activitățile integrate, beneficii multiple în dobândirea competențelor specifice în învățământul primar</i>	49
16. Prof. înv. pr. Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Mugurașii</i>	52
17. Prof. Valeria Roșca, <i>Criton și atopia lui Socrate-studiu de specialitate</i>	56
18. Prof. înv.pr. Trucă Ionela Gabriela, <i>Cum se pot utiliza calculatorul și soft-ul educaționa în activitățile didactice</i>	61
19. Prof. înv. pr. Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Centenar 2018</i>	65
20. Prof. înv. preșcolar Bucur Mihaela Alexandra, <i>Școala online - avantaje și dezavantaje</i>	67
21. Prof. înv. pr. Geangu V. Felicia-Vasilica, <i>Fluierașii din Cătina</i>	68
22. Profesor Avramiuc Mariana, <i>Metoda jocului didactic</i>	73
23. Educatoare Drezaliu Alexandra, <i>"Școala altfel" în mediul online</i>	76
24. Prof. Orghidan-Mândreanu Dana, <i>Școala online - rolul platformei educaționale</i>	78
25. Prof. înv. preșc. Furtună Diana Elena, <i>Abstract_ managerial communication in the school unit</i>	80

II. VOCAȚIE ȘI MISIUNE

26. Prof. Mușoiu Luminița, <i>Un model de proiectare didactică centrată pe elev la disciplina contabilitate</i>	82
27. Prof. Maria Ramona Răduțiu, <i>Pajiștea de stepă</i>	86
28. Prof. Ciobănescu Cristian, <i>Un model de evaluare pentru centrele de excelență (clasa a v-a, capitolul: sume și șiruri)</i>	90
29. Prof. înv. preșcolar Panainte Andreea Mădălina, <i>Proiect de activitate integrată</i>	92
30. Prof. înv. preșcolar, Ezaru Crina – Maria, <i>Proiect didactic</i>	98
31. Învățător Șogor Maria Camelia, <i>Proiect de lecție</i>	105

PROLOG

Revista PROFEDU este o publicație trimestrială, fiecare număr având drept obiectiv punerea la dispoziția cititorilor de materiale dintre cele mai interesante și mai competent realizate.

Ne dorim ca Revista PROFEDU să ilustreze și să reprezinte activitatea educativă, științifică a Sistemului de Învățământ preuniversitar din România. Revista va primi în paginile ei aspecte variate ale problematicii educației precum: proiecte educaționale, parteneriate, lecții demonstrative, articole și studii de specialitate, eseuri, creații etc., conform rubricilor Revistei.

Articolele publicate în cele patru numere anuale ale Revistei contează și pentru promovarea pe posturile didactice sau pentru evaluările periodice efectuate în cadrul instituțiilor de învățământ, participanții devenind, astfel, autori de articol cu ISSN.

Mai întâi, Redacția mulțumește tuturor profesorilor care au ne-au venit în întâmpinare și ne-au trimis materiale, ajutându-ne, astfel, să înfaptuim primul număr al Revistei PROFEDU.

Învățământul românesc, mai ales în momentul de față, este chemat la oferirea de exemple pertinente, modele de bune practici, mentorat etc. Printr-un efort comun, împărtășind din cunoștințele, înțelepciunea și experiența noastră, putem așeza „o cărămidă” la temelia educației. Revista este structurată pe patru secțiuni, astfel:

1. Prolog. Privește un cuvânt al Redacției care deschide fiecare număr al Revistei, făcând o prezentare a conținutului numărului respectiv, dar și un comentariu al uneia sau mai multor teme dezbătute în cadrul acesteia.

2. Articole originale. Este rubrica Revistei, în care sunt publicate, inclusiv în limbă străină (engleză, franceză, italiană etc.) articole originale, inedite redactate de cadrele didactice.

3. Vocație și misiune. Rubrica este destinată cadrelor didactice care prezintă materiale utile în activitatea de zi cu zi a profesorului la catedră. Aceasta reprezintă un segment important carierei didactice, iar materialele publicate în această secțiune se doresc a fi un sprijin și o sursă de informare utilă a cadrelor didactice.

4. Eveniment didactic. Include prezentarea unor evenimente didactice, care privesc învățământul preuniversitar, dar și din viața școlii în general, în memoriam/in onoare unor personalități culturale ce au avut o contribuție la evoluția învățământului românesc.

ARTICOLE ORIGINALE

CLASA DE ELEVI CA GRUP SOCIAL – DIMENSIUNEA SOCIALĂ A
MANAGEMENTULUI CLASEI DE ELEVI

**Prof. înv. preșcolar Gheorghe Giulia-Mihaela
Grădinița Nr. 209, București**

Este binecunoscut faptul că omul este o ființă socială, de aceea, este greu să ni-l imaginăm în afara relațiilor sociale variate. Despre relațiile interpersonale, profesorul Mielu Zlate spunea că „*sunt legături psihologice conștiente și directe între oameni*”.

Din punct de vedere social, analiza clasei de elevi se referă la asocierea dintre aceasta și grupul social. În mod tradițional punctele de vedere sunt oarecum consonante în ceea ce privește tematica fundamentală a clasei de elevi ca grup social: structura, sintonicitatea și problematica lider-ilor sunt doar câteva din ariile de preocupare ale investigațiilor de tip sociologic în clasa de elevi.

În ceea ce privește clasa de elevi, definită de Ion Niculae ca „*un grup social unde, ca urmare a interrelațiilor ce se stabilesc între membrii săi, apare și se manifestă o realitate socială cu consecințe multiple asupra desfășurării procesului instructiv educativ*” (*Microsociologia colectivului de elevi*, E.D.P., București, 1974), relațiile interpersonale îmbracă un nou caracter, cel etic, care se referă la obiectivul educativ al acestora de a dezvolta componenta axiologică a personalității copilului.

Elevul, din punctul de vedere al vieții școlare, trăiește într-un mediu social, stabilește relații interpersonale care îi vor influența evoluția atât ca persoană în permanentă devenire, cât și asupra randamentului învățării. Pentru desfășurarea procesului de educație, elevii sunt organizați pe criteriul vârstei. Desigur, există și excepții, și aici vorbim de sate izolate, cu natalitate scăzută, unde se desfășoară învățământul simultan (elevi de diferite niveluri de vârstă învață în aceeași clasă, în același timp).

Clasa de elevi poate fi privită sub două aspecte: din punct de vedere didactic și din punct de vedere psihosocial. Didactic, clasa este cadrul oficial în care se produce învățarea, se formează priceperi și deprinderi, competențe în diferite domenii, asigurând integrarea cu succes a elevilor în societate.

Din perspectiva psihosocială, clasa „*nu constituie un domeniu static, ci un câmp dinamic în care se desfășoară jocul unor forțe multiple: atracție, respingere, afirmare de sine, ascensiune, retragere,*

suspiciune, pretenții, stimă. Clasa este un grup care are propria taină.” (Kriekomans W., La pedagogie generale, P.U.F., Paris, 1989).

Toate clasele îndeplinesc niște caracteristici care le pot particulariza.

În primul rând, vorbim despre coeziune. În funcție de modul în care este condusă, în clasa de elevi se pot realiza legături pozitive între membrii săi, care să influențeze învățarea, precum și raporturi antagonice care frânează procesul învățării. Managerul este cel care poate asigura coeziunea grupului pentru crearea atmosferei potrivite.

Autonomia sau dependența se referă la faptul că elevul se formează cu ajutorul profesorului, dar nu trebuie să rămână dependent de el și după încheierea procesului de formare. El continuă învățarea cu forțe proprii, dacă a fost învățat să fie autonom.

În funcție de felul în care managerul clasei prezintă normele oficiale explicite, membrii grupului le acceptă sau nu. Astfel, se explică conformismul sau nonconformismul membrilor. Dacă accentul va fi pus pe caracterul restrictiv, ci nu pe necesitatea respectării normelor, ele nu vor fi acceptate de o parte a membrilor grupului. Același lucru se întâmplă și cu normele specifice grupului, dacă nu sunt bine explicate. Neglijarea acestui domeniu poate duce la formarea de clase întregi nonconformiste.

O altă caracteristică este raportul permeabilitate-impermeabilitate prin care înțelegem importanța pregătirii momentului în care cadrul didactic va integra un nou membru într-un grup deja sudat. În funcție de acest moment, noul membru fie nu va întâmpina nicio dificultate referitoare la apartenența grupului, fie va fi izolat.

Clasele de elevi se sudează greu. De aceea, nu trebuie ignorat aspectul legat de stabilitatea sau instabilitatea grupului. Dacă organizarea deja acceptată cunoaște schimbări dese, clasa nu se va mai identifica drept un grup în care se desfășoară relații, ci se împarte în mici grupulețe, cu obiective diferite.

În cele din urmă, vorbim despre sintonicitatea grupului, adică despre faptul că un grup stabil în care sunt dezvoltate relații trainice devine în timp un grup cu personalitate. Se află în strânsă legătură cu un alt aspect, respectiv cel care vizează leadership-ul, care în cazul clasei poate fi un subiect extrem de delicat, mai ales la nivel de identificare, diagnoza și coordonare din partea cadrului didactic.

În concluzie, dimensiunea socială urmărește asigurarea funcționalității interne a grupului-clasă, prin respectarea particularităților mai sus expuse.

O CERCETARE CRITICĂ ASUPRA POEZIEI ROMÂNE DE LA 1867

Prof. Aldea Carmen Lăcrămioara

Colegiul Național Pedagogic D. P. Perpessicius, Brăila

Cea dintâi lucrare de critică literară a lui Maiorescu „*O cercetare critică asupra poeziei române de la 1867*” este pornită din intenția practică de a alcătui o antologie de poezii „dacă nu mai presus de orice critică, cel puțin insuflată de un simțământ poetic și ferite de înjosire în concepție și expresie”- după cum afirmă în prefața ediției din 1867.

Studiul trebuia să fie împreună cu „exemplele de poezii mai bune” care îl însoțeau în volumul de la 1867, cea dintâi adevărată antologie din literatura noastră. Chiar dacă poeziile au fost alese și comentate de către junimiști „publicațiunea întregă” este neîndoielnic opera lui Maiorescu.

„Cercetarea critică” rămâne ea însăși pe o latură, o „antologie”, dar de versuri proaste, aproape singura de până astăzi alcătuită de un critic român. Ea nu este o adevărată antologie, cu ea nu începe, în fond, o altă poezie. Este o operă de opoziție și de vehemență negativă, o operă polemică în care se pot citi versurile cele mai lamentabile din poezia secolului al XIX-lea.

Este o estetică dogmatică și dualistă: știința se ocupă cu adevărul, poezia cu frumosul. Frumosul cuprinde idei manifestate în materie sensibilă, e alcătuit cu alte cuvinte dintr-un fond și dintr-o formă. Forma sensibilă trebuie să fie corespunzătoare ideii. Existența unei idei și a unei forme sunt „condițiile de temelie ale frumosului”. Materia sensibilă a poeziei e formată din imaginile deșteptate de auzirea cuvintelor. Prin urmare, elementele exterioare ale poeziei sunt cuvintele. Cuvintele bune sunt acelea care sunt mai concrete. Există cuvinte poetice și cuvinte prozaice.

„O cercetare critică” sprijină pe o estetică a poeziei o veritabilă „hygiene des lettres”, prima și ultima din cultura română. Studiul cu care Maiorescu a debutat în critică este încă magistral, atât în latura ideilor despre poezie, cât și în latura analitică.

O cercetare critică asupra poeziei române de la 1867, tratează subiectul în jurul a două capitole:

I. Condițiunea materială a poeziei

II. Condițiunea ideală a poeziei, una ținând de formă, cealaltă de conținut.

Maiorescu își propune să arate „ce este poezia” în orice condiții istorice, ea trebuind să servească

idealurile sociale prin condiția ei proprie de artă. De aceea criticul începe cu o definiție : „Poezia ca toate artele, este chemată să exprime frumosul; în deosebire de știință, care se ocupă de adevăr. Cea dintâi și cea mai mare diferență între adevăr și frumos este că adevărul cuprinde numai idei. pe când frumosul cuprinde idei manifestate în forma sensibilă”. Definiția aceasta aparține esteticii lui Hegel.

Scopul artei, indică Hegel, este „reprezentarea sensibilă a absolutului”, adică a ideii. Sau mai departe „*ideea că frumosul artistic este ideea cu determinarea mai precisă de a fi în chip esențial realitate individuală*”.

Titu Maiorescu afirmă că poezia nu se ocupă cu „*învățătura, preceptele morale, politica*” decât dacă ele au rolul „*de a servi pentru exprimarea simțământului și pasiunii, tema eternă a frumoaselor arte*”. El nu elimină nici morala, nici politica, nici patriotismul din poezie, ci doar „*tendința morală directă, adică (...) punerea intenționată a unor învățăminte morale în gura unei persoane spre a le propaga public ca învățături*”, cu alte cuvinte „*patriotismul ad-hoc*”, ca pură preocupare politică. Prima chestiune rămasă nelămurită este aceea a înțelesului pe care-l dă Maiorescu „*ideii manifestate în forma sensibilă*”: „*Este dar o condițiune elementară a fiecărei lucrări artistice - revine criticul - de a avea un material în care sau prin care să-si realizeze obiectivul. Așa. sculptura își taie ideea în lemn sau în piatră, pictura și-o exprimă prin culori, muzica prin sonuri. Numai poezia (și aici vedem prima ei distingere de celelalte arte) nu află în lumea fizică un material gata pentru scopurile ei. Căci cuvintele nu sunt material, ci numai organ de comunicare*”.

Spre deosebire de celelalte arte realizate într-un material plastic (pictura, sculptura. arhitectura, muzica), poezia se realizează prin cuvinte; materialul poetului nu e în lumea de afară, ci în conștiința noastră și constă în imagini trezite de cuvintele poetice. Pe când cuvintele prozaice dau numai noțiuni abstracte, dematerializate, valabile pentru adevăr și știință, cuvintele poetice trebuie să trezească imagini sensibile.

Cuvintele nu sunt numai sunete muzicale, ci și semne prin care artistul comunică o idee. Îi dă o reprezentare intuitivă prin imagine, deosebită de aceea a conceptului logic. O limbă e opera de artă numai în măsura în care ușurează percepția ideii. Astfel teoria cunoașterii vine să explice pentru ce arta poetului constă în alegerea imaginilor. Greutatea creației poetice este tocmai această alegere a cuvintelor care vor putea reproduce în imagini forma sensibilă în care se încorporează ideea în întrebuintarea unui limbaj

concret, care să cuprindă gândirea poetului. Printr-o aplicare a acestor concepții, Maiorescu, după ce face și el deosebirea între poezie și celelalte arte. spune: „*Prima condițiune dar, o condițiune materială sau mehanică, pentru ca să existe o poezie în genere, fie epică, fie lirică, fie dramatică, este: ca să se deștepte prin cuvintele ei imagini sensibile în fantezia auditorului, și tocmai prin aceasta poezia se deosebește de proză ca un gen aparte, cu propria sa rațiune de a fi*”\ Sau, cum ar fi spus Hegel: „*Poezia este adecvată tuturor formelor frumosului și se extinde asupra tuturor, fiindcă elementul ei propriu este imaginația artistică, iar imaginația este necesară pentru orice producție a frumosului, indiferent cărei forme i-ar aparține aceasta.*”

Maiorescu simte că limba poeziei este „*specifică*”, iar cuvântul are, în poezie, o funcțiune sensibilizatoare. Dacă cuvântul nu e decât „*organul comunicării*”, atunci „*materialul sensibil*” adevărat al poetului „*nu se află în lumea dinafară: el se cuprinde în conștiința noastră și se compune din imagini reproduse ce ni le deșteaptă auzirea cuvintelor poetice*”. Din punctul de vedere al lui Maiorescu, există cuvinte poetice și cuvinte nepoetice, unele trezind imagini sensibile, altele nu, fie că sunt goale abstracții, fie pentru că au pierdut, prin uzură, puterea sensibilizatoare pe care au avut-o cândva”: „*Prin urmare - scrie Maiorescu în același loc - un șir de cuvinte care nu cuprind alta decât noțiuni reci, abstracte, fără imaginațiune sensibilă, fie ele oricât de bine ritmate și împărțite în silabe ritmice și în strofe, totuși nu sunt și nu pot fi poezie, ci rămân proză, o proză urmată*”. Titu Maiorescu prezintă necesitatea de a găsi cuvintele cele mai vii sau de a reda calitatea sensibilă. Schopenhauer gândea la fel: „*Ideile, știm sunt esențial intuitive: de aceea, deși ceea ce poezia comunică direct prin cuvinte se compune din noțiuni abstracte, intenția e evident de a ne face să vedem, cu ajutorul acestor semne reprezentând concepte.*”

Ezitatea lui Maiorescu între idee și viață se explică prin Schopenhauer: „*Dar pentru a deștepta imaginația și de a o îndrepta spre țelul propus, trebuie ca sferele acestor noțiuni abstracte, ale acestei materii prime a poeziei, ca și a celei mai vulgare proze, să fie aranjate în așa fel încât să se întâlnească, pe această cale, conceptele nu mai păstrează caracterul lor general și abstract; li se substituie o imagine intuitivă, care se oferă imaginației, în timp ce poetul, prin termenii folosiți, continuă să o modifice pentru a o adapta în întregime la ceea ce vrea să exprime*”.

IDEI, IDEI...

Prof. înv. primar Geangu V. Felicia Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău

Situată în partea de sud-est a județului Buzău, pe malul stâng al râului cu același nume, comuna Vadu Pașii se află în câmpia Buzău-Călmățui. Potrivit tradiției orale, numele comunei ar proveni de la evenimentele petrecute în anul 1789. În acel an memorabil, marele vizir turc Hasan Pașa a fost învins în bătălia de la Crângul Mieilor, din județul Râmnic, de oastea celebrului general rus Suvorov, reușind să se salveze prin vadul râului Buzău. Localnicii susțineau că în timpul altui război ruso-turc, din anii 1808–1812, râul amintit a fost trecut de ambele armate prin același vad, prilej în care *moscalii*, *spahii* și *ienicerii* au devastat și au trecut prin foc și sabie satele din zonă. Din această cauză, satul Scurtești a păstrat triste amintiri, fiind numit *Pârjolu*. Deși oamenii din satele de la câmpie erau nevoiți să își părăsească adesea casele în fața năvălitorilor, reveneau la locurile natale și își munceau din greu pământul. În ciuda acestui fapt, sărăcia i-a determinat să se revolte. Drept urmare, s-au răsculat în anii 1888 și 1907, pentru un trai mai bun. Oamenii acestor locuri și-au dat tributul de sânge pentru neam și țară, participând la *RĂZBOIUL DE NEATĂRNARE (1877-1878)*, la *PRIMUL RĂZBOI MONDIAL (1916-1918)* și la *AL DOILEA RĂZBOI MONDIAL (1941-1945)*. Cu timpul, mai ales în perioadele de pace, gospodăriile au prosperat iar oamenii au devenit încrezători într-un viitor mai bun. Totodată, familiile au devenit mai numeroase, iar învățarea a dobândit o importantă preocupare. De aceea, în comuna Vadu Pașii au fost înființate școli și grădinițe, iar familiile nevoiașe au fost ajutate să își trimită copiii la cursuri. Buna colaborare dintre primărie, biserică, comunitatea locală și alți factori de decizie a facilitat înființarea instituțiilor de învățământ în satele Gura Călnău, Focșănei, Băjani, Vadu Pașii, Ciocârlia, Stăncești și Scurtești, în funcție de numărul de copii și de vârstele acestora. Într-un cuvânt, populația școlară a crescut, iar preocuparea generală pentru învățare a devenit tot mai importantă. În rândul personalului didactic care activa în comună erau atât localnici, cât și navetiști. Aceștia au dovedit o bună pregătire profesională, fiind foarte mulți titulari și având gradele didactice promovate. De asemenea, colaborarea cu familiile elevilor a fost lăudabilă, profesorii marcând destinele multor generații de elevi. Cu toate acestea, ultimii ani au fost marcați de descreșterea numărului de copii, fapt ce a dus la restructurarea unor catedre și la

desființarea unor instituții școlare din comună. Așa s-a întâmplat cu Școala cu clasele I-IV Focșănei. Până să se închidă porțile, această instituție de învățământ a fost renovată și izolată termic, fiind dotată cu centrală de încălzire pe lemne, geamuri termopan și acoperiș nou din tablă zincată. Clădirea era împrejmuită de o curte mare cu acces la șoseaua națională, iar sursa de alimentare cu apă era fântana bine amplasată și izolată. Totodată, era conectată la rețeaua comunală de alimentare cu energie electrică și se afla în vatra satului, fiind accesibilă copiilor. Deși la nivelul conducerii comunei au existat mai multe propuneri pentru folosirea clădirii în binele comunității, nu s-au concretizat. Drept urmare, imobilul a intrat în conservare. Trecerea timpului a început să își pună amprenta, mai ales pe pereții expuși Crivățului și precipitațiilor abundente. Fiind o locație funcțională și reprezentând un bun al comunității, ne-am gândit la utilizarea ei, cu atât mai mult cu cât dispunea de patru săli de clase luminoase și mari. În acest sens, **prima sală de clasă** ar găzdui programul *ȘCOALA DUPĂ ȘCOALĂ*, când s-ar desfășura activități didactice diferențiate, după terminarea orelor de curs. Supravegheați și îndrumați de cadrele didactice, elevii ar rezolva teme, ar citi lecturi suplimentare, ar viziona filme educative etc. Activitățile școlare propuse i-ar implica atât pe elevii expuși abandonului școlar, cât și pe cei care ar dori să studieze mai mult. În acel context didactic mai puțin restrictiv, copiii ar fi încurajați să învețe limbi străine, ar fi orientați să își însușească noțiuni elementare despre igiena personală, ar cunoaște efectele devastatoare ale poluării etc., vizionând filmele potrivite și participând la discuțiile orientate pe temele enumerate. Cu siguranță, comunitatea locală și biserica s-ar implica în proiect, donând cărți și rechizite, pregătind sala de clasă, oferind copiilor gustări, premii etc. În **a doua sală de clasă** s-ar amenaja un muzeu al satului, unde s-ar expune obiecte aduse de elevi, părinți și bunici. Exponatele i-ar ajuta pe copii să înțeleagă diferite aspecte din viața localnicilor, i-ar apropia de istoria locurilor și le-ar facilita înțelegerea sacrificiilor pe care le-au făcut generațiile anterioare pentru binele actualei comunități. În cadrul multor activități extracurriculare pe care le-am desfășurat, școlarii au venit îmbrăcați în costume naționale, au participat la proiecte educative pe teme de folclor și au completat expoziții cu țesături vechi și obiecte de uz casnic și gospodăresc. Cu alte cuvinte, localnicii încă dețineau astfel de comori care ar putea fi valorificate, prin expunerea lor. Prin donații, micul muzeu ar fi dotat cu obiecte și articole de îmbrăcăminte vechi, demne de atenția noastră, de exemplu: costume naționale, fotografii, obiecte de uz casnic și gospodăresc, monede, diplome, decorații etc. Toate acestea ar fi inventariate, protejate și expuse

la loc de cinste. De asemenea, micul muzeu ar deveni atât o locație de desfășurare a unor ore de istorie, educație civică, geografie etc., cât și un punct de interes turistic local. În **a treia sală de clasă** ar funcționa un mic atelier meșteșugăresc. Acolo, sub îndrumarea unui meșter local, copiii ar învăța atât despre împletirea pănușilor uscate de porumb, cât și despre valorificarea mlădițelor crude de răchită. Într-o atmosferă de bucurie, îndeletnicirile amintite le-ar cultiva copiilor răbdarea și dorința de a finaliza cu bine o sarcină primită, le-ar stimula imaginația și creativitatea, le-ar da posibilitatea să își descopere talente necunoscute, le-ar dezvolta îndemânarea și priceperea etc. Totodată, învățăceii și-ar atesta apartenența la colectivitate, și-ar întări relațiile de prietenie, ar cunoaște colegi noi, ar afla diferite tehnici tradiționale de lucru etc. Astfel, școlarii îndemânatici ar învăța să împletească ștergători, coșulețe, vase, obiecte decorative etc., rezultatele muncii lor fiind valorificate în cadrul tombolelor organizate cu diferite ocazii, de exemplu: *8 Martie, Crăciun* etc. Materialele necesare pentru desfășurarea activităților ar fi lesne de procurat, deoarece s-ar valorifica resursele locale. Unii elevi mai mari ar învăța croitoria, pentru că un croitor priceput le-ar explica tehnici simple de cusut la mașină. În atelierele amintite și sub îndrumarea meșteșugarilor, s-ar cultiva interesul copiilor față de unele îndeletniciri tradiționale. În ultimii ani, am întâlnit tot mai mulți copii cu nevoi educaționale speciale, pentru care principala activitate era jocul. De aceea, pentru susținerea familiilor acestora și pentru integrarea lor cât mai timpurie în colectivități, în **a patra sală de clasă** s-ar desfășura interacțiuni cu astfel de copii, în mod special prin jocuri specifice. Un adult specializat în acest domeniu le-ar capta atenția și le-ar orienta energia spre activități valorificatoare. Prezența celorlalți copii poate le-ar cultiva buna colaborare, disciplina, punctualitatea, bunele practici, respectul de sine etc., toate fiind atât spre binele individual, cât și spre binele colectiv. Pe de o parte, derularea unor astfel de activități ar ajuta familiile care au copii cu nevoi educaționale speciale să gestioneze mai bine situațiile de zi cu zi, iar pe de altă parte ar contribui la coagularea intereselor comune ale implicaților, familie-școală-comunitate. Cu siguranță, rezultatele s-ar vedea în timp, ar marca destine și ar fi în binele tuturor. **Holul** luminos și suficient de încăpător ar fi decorat cu rezultatele activităților școlare și ar fi un loc de interacțiuni pozitive pentru toți copiii. Propunând aceste variante, am avut în atenție valorificarea în scopuri educative a clădirii care a fost închisă. Astfel, am da utilitate spațiului, am desfășura activități benefice elevilor, am valorifica resurse locale, am menține legături de calitate cu comunitatea, am populariza informații istorice specifice zonei,

am susține învățarea și am motiva rămânerea elevilor la școlile noastre, evitând plecarea acestora la oraș. Drept urmare, s-ar creiona următoarele consecințe: buna întreținere a locației; acordarea șanselor egale la educație; îmbunătățirea rezultatelor școlare ale elevilor; cunoașterea, valorificarea și respectarea istoriei și a tradițiilor locale; responsabilizarea participanților (elevi, cadre didactice, părinți, oficialități locale); optimizarea relațiilor; redefinirea priorităților școlii în conformitate cu solicitările/nevoile comunității și orientarea elevilor spre indeletniciri tradiționale. Principiile pe care ni le-am asuma în situațiile enumerate ar fi următoarele: principiul echității, principiul calității, principiul relevanței, principiul eficienței, principiul descentralizării, principiul răspunderii publice, principiul respectului față de persoană, principiul centrării educației pe interesele beneficiarilor, principiul transparenței, principiul participării și responsabilității părinților. Școlarii ar fi primii beneficiari în situațiile enumerate. Astfel, în mod organizat, aceștia și-ar completa cunoștințele, ar respecta valorile locale, ar învăța un meșteșug folositor, ar avea preocupări educative și ar fi protejați în fața unor tentații dăunătoare. În concordanță cu specificitățile locale și valorificând propunerile participanților, am formula decizii documentate și realiste în vederea implementării propunerilor. De asemenea, am promova activitatea în echipă, am aborda tratarea diferențiată, am stimula implicarea elevilor defavorizați, am valorifica rezultatele muncii noastre, am participa la creșterea prestigiului școlii, am cunoaște nevoile comunității, am gestiona resurse, am susține parteneriate educaționale eficiente și pe termen lung. Nu am pierdut din vedere importanța validării cadrelor didactice în derularea activităților solicitante amintite. Acestea s-ar desfășura în afara orelor de curs și ar necesita o bună coordonare, mai ales că mulți profesori erau navetiști. Plecând de la existența locației funcționale și disponibile, pentru desfășurarea activităților amintite ar fi necesare acțiuni de igienizare și întreținere. De asemenea, întreaga locație ar avea nevoie de pază. Aceste servicii ar fi prestate de părinții copiilor implicați sau de alte persoane angajate din comunitate. Pentru motivarea acestora, primăria locală ar acorda reduceri/eliminări de impozite și taxe, pe perioade determinate. Astfel, implicarea comunității în viața școlii ar fi cunoscută, apreciată și stimulată. Pe de altă parte, meșterul popular, care s-ar ocupa atât cu procurarea materiei prime pentru împletituri, cât și cu explicațiile/demonstrațiile în fața copiilor, ar beneficia de eliminarea taxelor locale și de o recompensă financiară acordată din bugetul local. Meșterul croitor ar beneficia de aceleași recompense. Îndeletnicirile amintite nu ar fi uitate și ar reprezenta surse de venituri pentru unii dintre

viitorii adulți. Învățarea unei meserii ar fi benefică atât pentru subiectul implicat, cât și pentru familia sa, dar și pentru comunitate. Dacă profesorii ar participa în mod voluntar, ar fi evidențiați la nivelul comunității, ar fi răsplățiți cu diplome, ar fi recompensați cu excursii organizate de biserica din comună etc. Banii strânși la tombolele școlare ar fi gestionați de comitetul de părinți al școlii, la propunerea participanților. Astfel, ar fi cumpărate cărți pentru biblioteca școlară și rechizite pentru copiii defavorizați. Acțiunile propuse ar fi realizabile cu eforturi financiare minime. Impactul economic nu ar fi atât de vizibil, fiind vorba de sume mici. În schimb, impactul social ar fi benefic și pe termen lung, determinând stabilitate, considerație, colaborare, bune practici etc., întreaga comunitate având de câștigat. Pentru cunoașterea obiectivelor acestor demersuri și pentru aplicabilitatea lor ar fi necesare consultări și dezbateri cu toți factorii participanți, anume: conducerea școlii, familiile elevilor, cadrele didactice, biserică și autoritățile locale. Rezultatele ar trebui să contureze consensul părților. Cum locația în discuție era amplasată în centrul satului, acțiunile pe care le-ar găzdui ar fi ușor de monitorizat, de evaluat și de optimizat. În acest scop, s-ar organiza controale inopinate, s-ar contura aprecieri și recomandări de grup sau individuale. Asemeni oricăror activități, acțiunile pe care le-am propus ar fi perfectibile în raport cu nevoile, posibilitățile și dorințele participanților. Să nu uităm faptul că binele individual se întrepătrunde cu binele colectiv, iar dezvoltarea noastră nu se poate realiza decât în contexte calitative. Conștiința lucrului bine făcut, respectul și buna colaborare sunt doar câteva repere în realizarea obiectivelor pe care ni le-am propus în viața de zi cu zi.

PREDAREA ÎNTRE TRADIȚIE ȘI INOVAȚIE

Înv. Șogor Maria Camelia
Școala Primară Balota, Vâlcea

Predarea presupune , joncțiunea dintre ceea ce este și ceea ce trebuie să devină omul în procesul educației, punând bazele idealului educațional. Predarea este o componentă a procesului de învățământ, aflându-se în strânsă legătură cu învățarea și evaluarea. Predarea este activitatea desfășurată de către profesor în cadrul lecției , folosind metode prin care captează atenția elevilor și obține performanțe.

Metodele folosite de cadrul didactic în timpul activității de predare definesc cu deosebire calitatea actului educativ.

Sistemul metodelor de învățământ conține:

- ✚ metode tradiționale, cu un lung istoric în instituția școlară și care pot fi păstrate cu condiția reconsiderării și adaptării lor la exigențele învățământului modern;
- ✚ metode moderne, determinate de progresele înregistrate în știință și tehnică, unele dintre acestea de exemplu, se apropie de metodele de cercetare științifică, punându-l pe elev în situația de a dobândi cunoștințele printr-un efort propriu de investigație experimentală; altele valorifică tehnica de vârf (simulatoarele, calculatorul).

PRINCIPALELE METODE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Metode tradiționale:

- ❖ Metodele expositive (expunerea) constau în transmiterea sistematică a unui volum mare de cunoștințe prin intermediul cuvântului cadrului didactic.
Pot îmbrăca următoarele forme:
 - ❖ Povestirea constă în nararea unor fapte, evenimente, într-o formă expresivă, menită să declanșeze stări afective la elevi. Se folosește cu prioritate la clasele primare.
 - ❖ Descrierea urmărește evidențierea părților componente sau caracteristicilor unui obiect sau fenomen, de cele mai multe ori în prezența obiectului descris.
 - ❖ Explicația constă în clarificarea unui adevăr științific, pe baza unui șir de argumentații.
 - ❖ Prelegerea constă în transmiterea unui volum mare de informații, selectate și organizate pe baza unui plan de idei. Pe parcursul prelegerii, profesorul recurge la argumentări, definiții, comparații, exemple, concluzii în vederea prezentării accesibile și convingătoare a temei propuse.
 - ❖ Conversația este o metodă care valorifică dialogul în vederea realizării obiectivelor procesului de învățământ. După funcția didactică vizată cu prioritate, se desprind următoarele forme principale ale conversației:
 - conversația de verificare (catihetică), în care întrebările sunt de tip reproductiv, vizând cunoștințe predate și învățate și solicitând cu prioritate memoria;

- conversația euristică, în care întrebările sunt de tip productiv, solicitând cu prioritate gândirea în prelucrarea și sistematizarea datelor cunoscute în vederea unor comparații, interpretări sau exprimări de opinii personale..
- ❖ Metoda dezbaterilor. Considerată ca variantă a metodei conversației, metoda dezbaterilor presupune luarea în discuție, de către un grup de cursanți, a unei probleme, în condițiile în care: cursanții dispun de o pregătire în domeniu; există un climat favorabil schimbului de opinii; profesorul are rolul de moderator.
- ❖ Problematizarea. Esența acestei metode constă în crearea, pe parcursul învățării, a unor „situații-problemă” și rezolvarea acestora de către elevi care, pornind de la cunoștințe anterior însușite, ajung la adevăruri noi. Noile cunoștințe nu mai sunt astfel „predate” elevilor gata elaborate ci sunt obținute prin efort propriu.
- ❖ Lectura (studiul cărții). În cazul acestei metode, sursa informațiilor o reprezintă textul scris în primul rând manualul, dar și lucrări de specialitate, dicționare, enciclopedii, reviste, culegeri ș.a. Elevii citesc cu intenția de a învăța, dobândind astfel cunoștințe prin efort personal.
- ❖ Observarea sistematică și independentă. Metoda presupune urmărirea, investigarea unor obiecte sau fenomene în vederea obținerii de informații despre acestea.
- ❖ Experimentul. Ca și observarea, experimentul ca metodă didactică derivă din metoda de cercetare cu același nume; servind însă realizării unor obiective pedagogice.
- ❖ Experimentul constă în provocarea intenționată a unui fenomen în scopul studierii lui.
- ❖ Demonstrația. Această metodă constă în prezentarea, de către cadrul didactic, a unor obiecte sau fenomene reale sau a unor substitute ale acestora, sau a unor acțiuni, operații ce urmează a fi învățate și dirijarea, prin intermediul cuvântului, a percepției acestora de către elevi. În felul acesta, se dobândesc noi cunoștințe, se confirmă adevăruri anterior însușite sau se formează modelul intern al unei noi acțiuni.
- ❖ Modelarea. Această metodă constă în utilizarea modelelor ca sursă pentru dobândirea noilor cunoștințe. Modelul didactic este un sistem artificial, construit prin analogie cu cel real (originar), din care reține numai trăsăturile esențiale, semnificative. Modelul constituie deci o simplificare, o

schematizare a realului. Investigând modelul, operând cu acesta, elevii dobândesc informații despre sistemul original.

Metode moderne:

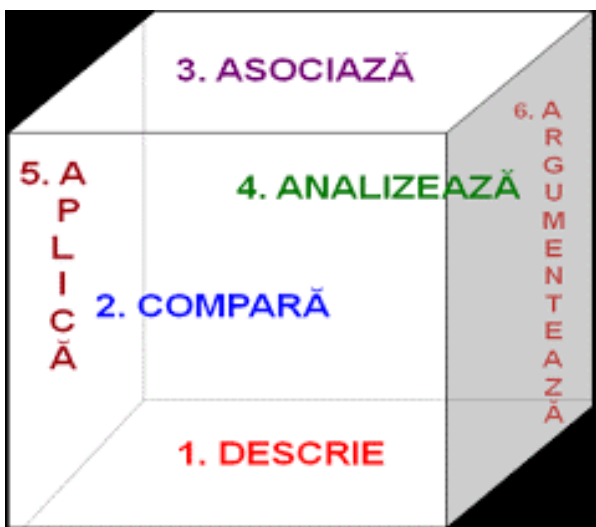
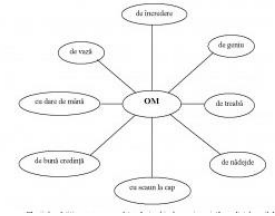
❖ Ciorchinele

„Ciorchinele” este o tehnică eficientă de predare și învățare care încurajează elevii să gândească liber și deschis. Metoda este un "brainstorming" necesar, prin care se stimulează evidențierea legăturilor dintre idei; o modalitate de a construi sau realiza asociații noi de idei sau de a releva noi sensuri ale ideilor.

"Ciorchinele" este o tehnică de căutare a căilor de acces spre propriile cunoștințe, evidențiind modul de a înțelege o anumită temă, un anumit conținut.

Etapele realizării "ciorchinului":

1. Se scrie un cuvânt (tema) sau o propoziție-nucleu în mijlocul tablei.
2. Se cere elevilor să noteze toate cuvintele (ideile) sau sintagmele care le vin în minte în legătură cu tema pusă în discuție.
3. Se trasează între acestea și cuvântul / propoziția-nucleu pentru a evidenția conexiunile
4. Ideile și cuvintele aflate în legătură cu tema propusă vor fi dispuse astfel încât să se realizeze o structură în formă de ciorchine.

❖ Cubul

Este o strategie de predare utilizată pentru studierea unei teme, a unui subiect, a unei situații, din mai multe perspective. Metoda poate fi folosită în orice moment al lecției și oferă elevilor posibilitatea de a-și dezvolta competențele necesare unor abordări complexe.

Modalitatea de realizare:

1. Se realizează în cub ale cărui fețe pot fi acoperite cu hârtie de culori diferite;

2. Pe fiecare față a cubului se scrie câte una dintre următoarele instrucțiuni: DESCRIE, COMPARĂ, ANALIZEAZĂ, ASOCIAZĂ, APLICĂ, ARGUMENTEAZĂ.
3. Este recomandabil ca fețele cubului să fie parcurse în ordinea prezentată, urmând pașii de la simplu la complex.
4. Elevii vor fi grupați în șase echipe (câte una pentru fiecare față a cubului) la mesele de lucru;
5. Participarea la completarea fișei comune va fi dirijată de profesor, care trebuie să încurajeze participarea tuturor elevilor din grupurile constituite;

La finalul exercițiului se va comenta și se va completa întreaga structură cu explicațiile de rigoare. Forma finală a conținuturilor realizate de fiecare grupă este împărtășită întregii clase.

❖ **Studiul de caz**

Studiul de caz reprezintă o metodă de confruntare directă a participanților cu o situație reală, autentică, luată drept exemplu tipic, reprezentativ pentru un set de situații și evenimente problematice.

Scopurile acestei metode interactive, valoroasă din punct de vedere euristic și aplicativ constau în:

- realizarea contactului participanților cu realitățile complexe, autentice dintr-un domeniu dat, cu scopul familiarizării acestora cu aspectele posibile și pentru a le dezvolta capacitățile decizionale, operative, optime și abilitățile de a soluționa eventualele probleme;
- verificarea gradului de operaționalitate a cunoștințelor însușite, a priceperilor și deprinderilor, a comportamentelor, în situații limită;
- sistematizarea și consolidarea cunoștințelor, autoevaluarea din partea fiecărui participant în parte, a gradului de aplicabilitate a acestora în situațiile create;
- educarea personalității, a atitudinilor față de ceilalți participanți și față de cazul respectiv, tratarea cu maturitate a situațiilor;
- exersarea capacităților organizatorice, de conducere, de evaluare și decizie asemeni unei situații reale;

SPECIFICUL LIBERALISMULUI FRIEDMANIAN STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. Valeria Roșca
Colegiul Gheorghe Tătărescu Rovinari, Gorj

Teoretic, liberalismul începe să fie construit conceptual în *Avuția națiunilor*, deși fusese pregătit de mercantiliști. Pentru a urmări contribuțiile lui Milton Friedman la economia și politica liberală, facem un survol deasupra a două din cărțile sale pentru a decupa acele piese care vorbesc despre specificul liberalismului friedmanian. Friedman consideră că s-a schimbat accepțiunea acestui termen începând cu ultima parte a secolului XIX. Liberalismul este un curent economic care include multe sub-curențe apărute în decursul timpului. Liberalismul în care crede Friedman este cel dintre sec XVII și prima parte a sec. XIX, adică acela care promovează ideile de laissez-faire ca pe un mijloc de a reduce rolul statului și de a-l amplifica pe acela al individului, comerțul liber între țări ca mijloc de consolidare a democrației și a păcii, precum și guvernarea reprezentativă prin instituții parlamentare care să reducă puterea arbitrară a statului și protecția libertăților civile ale indivizilor.

Valorile unui liberalului de secol XX nu mai coincid cu cele ale liberalului de secol XIX, remarcă Friedman cu amărăciune, referindu-se poate tocmai la dirijismul de tip keynesist: ”Liberalul sec. XIX privea extinderea libertății ca pe cea mai eficientă cale pentru promovarea bunăstării și egalității; liberalul secolului XX privește bunăstarea și egalitatea fie ca premise, fie ca alternative ale libertății”¹ Cele două tipuri de liberali au devenit incompatibile privind mai ales politicile paternaliste. Liberalul secolului XX îi califică pe mercantiliștii secolului XVII drept...”reacționari”, “radicali”. Ori Friedman interpretează radicalismul drept capacitatea liberalilor de a merge pînă la rădăcina lucrurilor, adică pînă la a accepta schimbări instituționale profunde de dragul libertății. La Friedman deci, reacționar are conotații pozitive. Așa se face că ideile liberalismului de secol XIX se clasifică în opinia celor care sunt adepții liberalismului de secol XX, drept conservatorism. Acest termen ocupă arii foarte largi care adăpostesc și nuanțe contradictorii, astfel încît se vorbește despre liberal-conservatorism și aristocrat-conservatorism.

¹Milton Friedman, *Capitalism și libertate*, Ed. Enciclopedică, București, 1995, p.19

Pentru a elimina contradicțiile, dar și pentru a corecta devierile la care au fost supuse în timpul modern, Friedman resemnifică termenul de liberalism drept ”doctrină privind omul liber”.

Putem admite că în centrul liberalismului stă ideea de libertate, în tripla ei accepțiune: umană, politică și economică și că cele trei dimensiuni ale libertății sunt într-o inextricabilă interdependență. Credința lui Friedman este o țesătură a două teze: cea tocmai enunțată și teza că nu este posibilă orice combinație între orice rînduiri economice și orice rînduiri politice, constituie. Cu alte cuvinte, politicile economice nu sunt despărțite de doctrinele economice. Nu este posibil, de exemplu, socialismul democratic, din punctul de vedere friedmanian decît ca o amăgire, deoarece combină sistemul economic din Rusia cu libertățile individuale prin anumite reglementări politice. Deși Fukuyama, un gânditor care lansase sintagma ”ultimului om” susținea contrariul, că orice combinație dintre democrație și alt regim politic este posibilă², la Friedman nu este posibilă decît o singură combinație viabilă: capitalism și democrație. Libertatea economică este cea care condiționează libertatea politică într-o dublă ipostază: întâi, ca parte componentă a libertății în general, apoi ca o condiție de realizare a libertății. căci libertatea cere efort în sensul promovării ei. Ideile libertății trebuie să circule, ori circulația ideilor presupune efort financiar. Numai în libertate, un liberalist poate să-l convingă pe un patron să i se alătore în efortul de argumentare a ideilor liberale și deci în răspîndirea acestora prin mijloace media. Într-un regim neliber, centralizat, forța financiară este deținută doar de centru și nici o idee diferită de a centrului nu poate fi finanțată și deci răspîndită. Se pune problema azi, în era exploziei tehnologiilor, când informația este aproape gratis, în ce măsură libertatea economică mai este o premisă a libertății. Poate doar ca premisă a educației care filtrează informația validă de opusul ei. Ori știm că educația costă.

Corelația dintre tipul de economie și libertatea politică se reflectă în efectul puternic al capitalismului asupra descentralizării puterii. Capitalismul concurențial separă puterea economică de puterea politică astfel încât una o contrabalansează pe cealaltă. Centralizarea puterii este un concept pe care Hayek îl analizează împreună cu implicațiile lui asupra libertății individuale în *Drumul către servitute*³. Dimpotrivă, economiile centralizate (în oricare din variantele lor, de la keynesism la comunism, promovează planificarea, fiind împotriva descentralizării. Aici libertatea individului ar fi limitată

² Francis Fukuyama, Sfirșitul istoriei și ultimul om, Ed. Humanitas,

³ Von Hayek, Drumul către servitute, Humanitas, 2016

deoarece ar presupune controlul locurilor de muncă, al salariilor, al prețurilor, al producției. Exemplul Marii Britanii imediat după cel de-al Doilea Război Mondial când Partidul Laburist propusese controlul angajărilor pentru a-și îndeplini politicile sale, este grăitor. Fiind o țară democratică, a renunțat la această măsură care afecta libertatea indivizilor.

Problema de bază a organizării sociale care are ca fundament libertatea, ar fi cum să coordonezi activitățile individuale ale unui număr mare de oameni, cum să împaci libertatea individuală cu interdependența milioaneilor de oameni implicați în a-și asigura unul altuia bunurile. Două sunt căile :

a.conducerea centralizată prin planificare

b.cooperarea voluntară a oamenilor prin tehnica pieței

Ca liberalist, Friedman insistă asupra celei de-a doua căi. Conducerea centralizată este exclusă deoarece ucide libertatea oamenilor, ori pentru un liberalist este profund inacceptabil, libertatea fiind, după cum am arătat, valoarea esențială. Rămâne cea de a doua cale: cooperarea voluntară. Pentru a fi posibilă, este necesar ca tranzacția să fie liber consimțită de ambele părți și în avantajul ambelor părți. Schimbul este modalitatea de a coordona fără constrângere. Acesta este posibil în economia de schimb cu întreprinderea particulară liberă, adică în capitalismul concurențial. În această economie complexă bazată pe întreprinderi și bani, schimbul ar fi posibil dacă întreprinderile ar fi particulare (la bază regăsindu-se indivizii înșiși), și dacă indivizii ar fi realmente liberi. Problemele pe care le generează această formă de organizare a societății ar fi:

- problemele pe care le generează monopolul prin faptul că împiedică accesul individului la o alternativă
- problemele ce derivă din efectele de vecinătate prin faptul că persoane terțe sunt obligate să suporte consecințe negative ale acțiunii libere a unor întreprinzători-cum ar fi cei care sunt nevoiți să consume un aer poluat ca urmare a industriei miniere, de exemplu.

Principala caracteristică a acestei forme de organizare-economia capitalistă- este că protejează fiecare categorie de agenți economici: “Consumatorul este protejat de constrângere din partea vânzătorului deoarece există alți vânzători cu care poate avea relații de afaceri. Vânzătorul este protejat de constrângere din partea consumatorului, deoarece există și alți consumatori cărora acesta le poate vinde. Angajatul este protejat de constrângere din partea patronului, deoarece există alți patroni la care poate munci. Și piața asigură această protecție în mod impersonal și fără intervenția vreunei autorități

centrale.”⁴ Dar, așa cum se întâmplă și azi, contraargumentele îndreptate împotriva pieței libere nu încetează să apară. Principalul contraargument se articulează pe lipsa de încredere în libertatea însăși care se poate transforma într-un abuz. Totuși, Friedman este concentrat pe a evidenția virtuțile pieței libere. Acestea ar fi că “reduce în mare măsură șirul de probleme ce trebuie rezolvate prin măsuri politice, și, prin aceasta să micșoreze participarea directă a guvernului la acest joc...Avantajul major al pieței este că permite o largă diversitate. Este în termeni politici, un sistem de reprezentare proporțională. Fiecare bărbat poate vota, să zicem, pentru culoarea pe care și-o dorește și o capătă; nu este obligat să se uite ce culoare își dorește majoritatea și ca atare, dacă este în minoritate, să se supună ”⁵

Principalul avantaj pe care-l oferă piața este că se opune forței coercitive a puterii centralizate. Într-o economie pot fi mai multe centre de putere economică însă este puțin probabil ca să existe și mai multe centre de putere politică în condițiile în care puțini sunt liderii proeminenți în stare să emuleze simpatia ori susținerea compatrioților săi.

În concluzie, libertarienii aduc în discuție avantajele unei piețe libere, dereglementate, în care cooperarea între indivizi care-și urmăresc propriul interes joacă un rol fundamental în funcționarea societății.

Bibliografie:

1. Milton Friedman, *Capitalism și libertate*, Ed. Enciclopedică, București, 1995, p.19
2. Milton Friedman - *Liber să alegi*, Editura Enciclopedică, București, 1998
3. Francis Fukuyama, *Sfârșitul istoriei și ultimul om*, Ed. Humanitas
4. Friedrich Von Hayek, *Drumul către servitute*, Humanitas, 2016
5. Friedrich von Hayek - *Autobiografie intelectuală*, Editura Nemira, București, 1999

⁴ M. F. idem, p.29

⁵ idem, p.29

INTEGRAREA ELEVILOR CU CES ÎN ȘCOLILE DE MASĂ

Prof. înv. primar Trucă Ionela Gabriela

Școala Gimnazială „Grigore Moisil” Năvodari, Constanța

„Nevoile școlare ale persoanelor cu deficiențe, cer o atenție specială. Trebuie întreprinse măsuri pentru asigurarea accesului egal la educație fiecărei categorii de persoane deficiente, ca o parte integrantă a sistemului de învățământ”.

Articolul 3 din „Declarația mondială asupra Educației pentru toți”

Integrarea educativă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale aflate în dificultate psiho-motorie, cu dizabilități senzoriale, intelectuale, de limbaj, psiho-comportamentale, printr-o serie de măsuri de natură juridică, politică, socială și pedagogică. Principiul de bază al acestei tendințe este acela de a adapta școala și educația la diversitatea tipurilor și a posibilităților de învățare, la interesele și abilitățile de care aceștia dispun. Această nouă orientare în realitatea educațională presupune adoptarea unor reforme atât la nivel social cât și la nivelul sistemului de învățământ. În sens mai larg, integrarea educativă presupune schimbarea mentalităților cu privire la rolul social al școlii, schimbarea mentalităților în plan individual, al cadrelor didactice, al părinților, etc. Reformele cele mai accentuate sunt cele la nivelul modului de desfășurare a activității didactice. *„Statutul persoanelor cu dificultăți de învățare sau al celor cu dizabilități decurge din atitudinea societății față de deficiență și deficienți, deoarece ea este cea care construiește o anumită imagine socială a omului și care este investită cu valoare deplină în societate.”* (C.Enăchescu, p.188)

Problematika integrării copiilor cu CES în învățământul de masă aduce în discuție conceptul de egalitate a șanselor. Prin egalitatea șanselor se înțelege acel proces prin care diversele sisteme ale societății și mediului sunt puse la dispoziția tuturor, în particular a persoanelor cu handicap. Existența copiilor cu CES a pus în fața învățământului probleme dintre cele mai diverse, de la forme de organizare a activității, metodologia didactică, strategiile de evaluare, strategiile de predare/învățare, modalități de diferențiere a activității și/sau a conținuturilor învățării, etc până la complexa problemă a segregării sau/și integrării acestor copii în învățământul de masă.

Până nu demult, în unele țări printre care și România, a separat persoanele care nu se ridicau la nivelul standardelor prestabilite, dificultatea de învățare fiind considerată consecința unei boli care poate fi tratată numai într-un loc specializat. Copiii cu deficiențe ușoare care frecventau școli obișnuite nu beneficiau de o asistență psihopedagogică adecvată. S-au creat astfel școli și instituții speciale. Tot mai mult se face azi simțită nevoia ca școlile obișnuite să se implice prin lărgirea obiectivelor lor, astfel încât să poată cuprinde o mai mare diversitate de elevi și să permită înglobarea, în sistemul general, a cât mai multor copii cu cerințe educaționale specifice.

Strategia națională cu privire la egalizarea șanselor pentru copiii și tinerii cu deficiențe are la bază ideea educației pentru toți și pentru fiecare.

- ✚ Școlile trebuie să includă în procesul de învățământ toți copiii, indiferent de condițiile fizice, intelectuale, lingvistice sau de altă natură;
- ✚ Învățământul trebuie adaptat la cerințele copilului și nu copilul să se adapteze la cerințele prefabricate;
- ✚ Participarea la procesul de învățământ în cadrul școlilor obișnuite, deschise pentru toți membrii societății;
- ✚ Școala incluzivă trebuie să recunoască și să reacționeze la diversele cerințe ale elevului prin: programe de învățământ adecvate, organizare eficientă, strategii didactice concrete, folosirea optimă a resurselor, parteneriate cu celelalte instituții ale comunității;
- ✚ Copilul deficient trebuie să primească întregul sprijin suplimentar de care are nevoie pentru obținerea de performanțe proprii după posibilitățile lui;

Succesul integrării poate fi realizat numai prin funcționarea unor parteneriate autentice la nivelul instituțiilor guvernamentale, al asociațiilor nonguvernamentale al elevilor, cadrelor didactice, părinților și al comunității locale.

Dacă F.E.Verza (2002,p.285) definește instituționalizarea ca „*reprezentând încadrarea unor copii cu diverse tipuri de deficiențe în instituții specializate unde aceștia beneficiază de hrană, îngrijire, odihnă, educație specializată și chiar locuri de muncă, sub supravegherea unui personal specializat*”, E. Bonchiș (2000, p.127) consideră că „*a instituționaliza un copil înseamnă a-l plasa într-un mediu din care lipsesc lucrurile personale, evenimentele personale, lipsesc activitățile adecvate/individualizate*

fiecărei persoane, lipsește contactul cu lumea exterioară și perspectiva viitorului”. Continuă autoarea: „, personalul controlează toate deciziile iar rezidentul își pierde autonomia și încetează a se mai vedea pe sine însuși ca având alte roluri sau relații într-o lume exterioară instituției, el devine practic dependent de instituție și incapabil de organizare a propriei sale vieți”.

Astfel, se poate observa că există argumente pro și contra în ceea ce privește instituționalizarea copiilor cu CES precum și rolul societății în cadrul acestui proces.

Analizând aceste probleme, David Thomas stabilește următoarele avantaje și dezavantaje privind segregarea/instituționalizarea copiilor cu dizabilități/handicapuri:

Avantajele segregării/instituționalizării separate:

- ✚ Un număr mai mare de persoane care se pot ocupa de copilul cu dizabilități cu mai multă atenție;
- ✚ Eficiența metodelor instructiv-educative din învățământul special;
- ✚ Accesul la servicii medicale și terapeutice;
- ✚ Reducerea presiunii psihologice exercitate asupra copilului prin acordarea posibilității și timpului necesar rezolvării problemelor legate de autoîngrijire și prin oferirea ocaziei de a elabora niveluri pozitive ale imaginii de sine;
- ✚ Includerea într-o comunitate avizată, care recunoaște și se îngrijește de nevoile sale.

Dintre **dezavantajele** principale se pot enumera:

- ✚ Plasamentul copilului într-un sistem social compus în mare măsură din indivizi având același handicap, ceea ce conduce la considerarea celorlalți drept grup de referință;
- ✚ În mod deosebit, atunci când plasamentul este rezidențial, presupune lipsa contactului cu grupurile de vârstă normale, cu toate consecințele ce rezultă de aici pentru dezvoltarea psihosocială;
- ✚ Copiii segregăți din cauza dizabilităților lor nu au șansa de a lega prietenii în cartierul în care locuiesc;
- ✚ Este intuit stigmatul social;
- ✚ Un mediu exagerat de protector devine periculos datorită vulnerabilității pe care o produce atunci când tinerii cu handicap sunt nevoiți să-l părăsească;

- ✚ Apar consecințe negative asupra mediului școlar generate de conflictele privind asumarea competențelor din partea serviciilor sociale, a celor medicale sau a instituției de învățământ special.

Problemele legate de integrare școlară sunt orientate în esență înspre „integrarea în structurile învățământului de masă a copiilor cu cerințe speciale în educație pentru a oferi un climat favorabil dezvoltării armonioase și cât mai echilibrate a personalității acestora.” (A. Gherguț, p.12, 2001)

Școala incluzivă reprezintă un pas mai departe în procesul de permeabilizare și eliminare treptată a barierelor educaționale dintre copiii obișnuiți și cei cu diverse dizabilități.

„Fiecăruia-i dată de natură măsura de minte, pe care a fost silit s-o aibă. Educația poate să dezvolte puterile minții existente, nu poate pune însă ceea ce nu-i.” (Mihai Eminescu)

Bibliografie:

1. Revista „Învățământul primar”, nr. 1/2000, Ed Discipol, București, 2000;
2. Verza, E. „*Psihopedagogie specială*”, manual pentru clasa a XIII-a, școli normale, E.D.P., București, 1994;
3. Blândul, V. „*Introducere în problematica psihopedagogiei speciale*”, Ed. Univ. din Oradea, 2005;
4. Gherguț, A. „*Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale.Strategii de educație integrată*”, Ed. Polirom. Iași, 2001;

JOCUL

Prof. Aldea Carmen Lăcrămioara

Colegiul Național Pedagogic D.P.Perpessicius, Brăila

Jocul reprezintă una dintre cele mai importante forme de manifestare a copilului. Lucian Blaga spunea: „*Înțelepciunea și iubirea copilului este jocul*”. J. Piaget era de părere că toate formele de joc au o funcție esențială: *acestea „transformă realul printr-o asimilare mai mult sau mai puțin supusă la trebuințele eului*”. Acțiunea ludică se constituie ca o acțiune primară, în conexiune cu structura afectivă. De aceea, în structurarea eului afectiv, motivațional, cognitiv și social, acțiunea ludică are un rol esențial.

Activitatea de bază a copilului, jocul, se definește prin bucurie, satisfacție și antrenează global psihismul copilului: percepție, memorie, gândire, imaginație, emoții. Comportamentul de joc își are motivația chiar în desfășurarea activității și nu în rezultatele ei sau în recompense externe. Dezvoltarea jocului, complicarea tipurilor de joc sunt în legătură cu dezvoltarea generală a copilului.

Jocul este manifestarea primară a atitudinii creative a copiilor față de ceea ce îi înconjoară (după Vîgotski), întrucât stimulează imaginația, gândirea și creează buna dispoziție. Activitatea ludică pune în lumină spontaneitatea copilului. Elementele de joc incluse în activitatea didactică conferă acestuia un caracter mai viu și mai atrăgător, prevenind apariția monotoniei, a plictiselii și a oboselii.

Jocul are un caracter universal, fiind o manifestare la care este evidentă o luptă a contrariilor, un efort de depășire, având rol de propulsare în procesul obiectiv al dezvoltării. Jocul este o realitate permanentă, cu mare mobilitate pe scara vârstelor.

Jocul nu este o acțiune fără utilitate imediată, dar generatoare de distracție și reconfortare, de sentimente de plăcere și de bucurie. Datorită spontaneității, jocul reclamă o îmbinare armonioasă între cerințele situației de joc și aptitudinile celor care se joacă.

„Jocul presupune un plan, fixarea unui scop și fixarea anumitor reguli, ca în final să se poată realiza o anumită acțiune ce produce satisfacție. Prin joc se afirmă eul copilului, personalitatea sa. Jocul oferă copiilor o sumă de impresii care contribuie la îmbogățirea cunoștințelor despre lume și viață, totodată mărește capacitatea de înțelegere a unor situații complexe, creează capacități de reținere stimulând memoria, capacități de concentrare, de supunere la anumite reguli, capacități de a lua decizii rapide, de a rezolva situații - problemă, într-un cuvânt dezvoltă creativitatea. Fiecare joc are reguli. Atunci când un copil vrea să se joace cu un alt grup de copii, el acceptă regulile în mod deliberat, voit”.

Jocul copiilor este considerat autentic, adică mai apropiat de creația divină. Jocul copiilor este un joc sincer pentru că ei nu înțeleg și nu acceptă conversațiile sociale și cognitive. Jocul lor ignoră barierele temporale și spațiale. Pentru fiecare copil joaca nu este doar un obiect de distracție, ci și o exprimare a personalității și de explorare a lumii.

Activitatea ludică reprezintă un stil de viață pentru cea dintâi vârstă a omului. Prin joc copilul crește, se dezvoltă armonios explorează universul se înțelege pe sine, își comunică convingerile și învață cum funcționează societatea găsiindu-și un loc al său în viață. Această activitate atât de firească precum

respirația, clipitul sau oftatul oferă posibilitatea copilului încă din primele zile de viață să acționeze în mod constructiv pentru clădirea propriei personalități. Joaca inconștientă a copilului din primul an de viață devine treptat o acțiune voită, conștientă alimentată de forța lăuntrică posedată de fiecare copil. Cei care au trudit pentru construcția fiecărui adult sunt copiii, ei au realizat acest lucru parcurgând pas cu pas etapă după etapă toată fazele dezvoltării.

Copilul primește prin activitatea de joc cel mai ingenios ajutor care îi dă toată libertatea de acțiune, toate elementele de care are nevoie pentru a învăța pe măsura capacității lui, atunci când realitatea nu poate fi cuprinsă de acesta, prin joc el se poate reduce la un spațiu mai mic, mai prietenos, mai simplu, pe înțelesul lui. Chiar și în viața afectivă jocul are un cuvânt important de spus ajutând copilul să devină mai puternic, mai curajos, mai afectuos, afectiune pe care o poate primi sau dăruia cu mai multă ușurință.

„Jocul este inventat de copil, la vârstă mică se joacă de unul singur apoi activitatea poate cuprinde mai mulți parteneri în funcție de nevoia de socializare a copilului. Este acceptat de copil chiar și când îi este propus de un partener mai mare sau de un adult, dacă acest lucru este făcut cu suficient tact și la momentul potrivit. De multe ori copiii își manifestă nevoia de a juca după anumite reguli lucru caracteristic pentru jocurile mai complexe, se supun cu bucurie regulilor și se întâmplă rar să încalce voit aceste reguli ale jocului”.

În activitatea școlară, jocul restabilește un echilibru, fortifică energiile intelectuale și fizice ale copiilor, furnizează o motivație secundară, dar stimulatorie, indispensabilă în ritmul muncii școlare. Jocul a fost dintotdeauna socotit ca o modalitate de educație pusă în slujba activității mintale, a celei senzoriale, manuale, a exprimării plastice, ritmice, verbale, muzicale, grafice. Gotesman afirmă că jocul *„poate să capete o finalitate pedagogică și un conținut instructiv bine determinat”*. Pot îmbrăca forme de joc, mai ales, procesele instructive cu caracter de exercițiu. Generând un transfer de energie, de motivație funcțională (dedusă din trebuințe interne) dinspre jocul propriu-zis spre activitatea de învățare sau asociind un interes imediat și puternic specific jocului, unor obiective sau sarcini de învățare, e posibil ca acțiunea distractivă să se transforme într-un important factor de exersare (de antrenament, de însușire a unor modele comportamentale, de exemplu) fără ca acel care se joacă să fi avut această intenție. G. Palmade (referindu-se la afirmațiile lui Gross) sublinia că există posibilitatea ca jocurile „să se

transforme încetul cu încetul în construcții adaptate care solicită din ce în ce mai multă muncă efectivă". Utilizarea prea abundentă a jocurilor care îmbină realul cu fictivul, cu imaginarul, prezintă riscul de a transforma procesul de instrucție în joc, dând astfel, o notă artificială și ruptă de realitate activității școlare.

„Din perspectivă psihologică, jocul este motivat exclusiv intrinsec, pe când munca (învățătura) este, mai ales în faza inițială motivată predominant extrinsec. În joc nu apare senzația de oboseală, plăcerea pe care o declanșează și o întreține permanent stimulând continuarea sau reluarea jocului.

Ca forme de învățare prin joc întâlnim: jocul explorator-manipulativ, jocul reprezentativ și jocul cu reguli. Jocurile colective, prin regulile pe care le impun, prin stările afective pe care le declanșează, oferă condiții prielnice educării copiilor în spirit cooperant. Inițiate de educator sau de către elevi, urmărite și îndrumate cu tact, contribuie la îmbogățirea experienței sociale a copiilor.

Diferitele tipuri de jocuri didactice sau jocuri educative s-au dezvoltat pentru a asigura îmbinarea și toate tranzițiile spontane posibile, între elementele distractive și cele de muncă de învățare. Asemenea jocuri, cu mai puține reguli, modelate după exemplul adulților pot fi: jocul „de-a vânătoarea”, jocul „de-a făcutul caselor”, jocul „de-a îngrijitul copiilor”, jocul „de-a medicul”. Acestea mijlocesc o mai bună cunoaștere a lumii reale”.

Unele jocuri sunt complicate, altele sunt mai simple. În funcție de vârsta și de capacitatea de înțelegere și acțiune, copilul manifestă preferințe diferite pentru joc, pe măsura trecerii de la o etapă la alta a dezvoltării psihice. Copilul mic tinde să participe la jocurile celor mari, dar de multe ori nu reușește să se integreze condițiilor impuse de joc. Un copil cu o personalitate mai puternică nu se resemnează, ci depune eforturi pentru a face față. Ceilalți, cu o personalitate mai slabă, renunță, spunându-și <<Ei sunt mai mari...eu sunt mic...>>. Pentru copiii mai mari jocurile ușoare nu prezintă interes, pentru că nu le oferă posibilitatea de a se antrena, de a-și etala puterile cu colegii lor de joc.

DIN ISTORIOGRAFIA ȘCOLILOR COMUNEI VADU PAȘII, JUDEȚUL BUZĂU

Prof. învă. primar Geangu V. Felicia-Vasilica

Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău

Având rădăcini pe Valea Chiojdului și studiind cu deosebit interes trecutul

țării noastre, renumitul istoric **Constantin C. Giurescu** a prezentat preistoria Daciei, în volumul *ISTORIA ROMÂNILOR I Din cele mai vechi timpuri până la moartea lui Alexandru cel Bun (1432)*. În această lucrare, autorul a amintit localități buzoiene cu un trecut încărcat de istorie, de exemplu: *Monteoru, Aldeni*

etc. În același sens, au fost enumerate atât documente *scrise*, cât și *urme* care dovedeau existența vieții pe meleagurile noastre, anume: arme, unelte, podoabe, monede etc. Potrivit istoricului, dacii erau împărțiți în multe triburi, iar *dacă ținutul unde s-au retras goșii lui Atanaric, fugind dinaintea hunilor, anume Caucalandensis locus, se admite a fi răsăritul Munteniei, ..., luându-ne după descoperirile de la Pietroasa și de la Chiojdu Mic, în părțile Buzăului, atunci caucoensii, ..., au locuit și ei în aceeași regiune* (Giurescu C-tin C., *ISTORIA ROMÂNILOR I Din cele mai vechi timpuri până la moartea lui Alexandru cel Bun (1432)*, 2007, p.29 și p.87). Autorul i-a descris pe strămoșii noștri ca fiind oameni luminați și talentați, deoarece unii dintre aceștia au învățat să se exprime în alte limbi, precum: greaca, latina etc., *erau iubitori de muzică și își cântau legile lor versificate, limba dacică era îndeajuns de maleabilă pentru a putea fi pusă în versuri, se pricepeau în mod deosebit la medicină, religia lor a impresionat profund – prin frumusețea și superioritatea principiilor sale, iar în ceramică și în lucrarea metalelor ajunseseră la o îndemânare deosebită* (Giurescu C-tin C., *ISTORIA ROMÂNILOR I. Din cele mai vechi timpuri până la moartea lui Alexandru cel Bun (1432)*, 2007, p.95 – p.98).

Precum a scris istoricul, populația Daciei din câmpia munteană și din sudul Moldovei a fost romanizată. Ulterior, aceasta a rezistat cu vitejie și grele sacrificii în fața popoarelor migratoare, precum au fost: hunii, slavii, avarii, pecenegii, tătarii etc. Ca dovadă a trecerii acestor neamuri pe meleagurile noastre, a fost amintit tezaurul germanic *Cloșca cu pui*, descoperit în satul Pietroasa. Din cele 22 de obiecte confecționate din aur și ornate cu pietre prețioase au rămas doar 12, care au cunoscut o adevărată aventură până au fost studiate de istorici și până au fost prezentate publicului. Doctrina creștinismului a fost răspândită în zona noastră de către *Sava Gotul*, care a fost martirizat în puhoiele râului Buzău.

Precum a redat istoricul buzoian, *alfabetul chirilic ... se crede că a fost alcătuit pe vremea lui Simeon ... a fost adoptat de bulgari, de sârbi, de ruși și de noi, de români, care am scris cu el ..., până în 1863 ...* (Giurescu C-tin C., *ISTORIA ROMÂNILOR I Din cele mai vechi timpuri până la moartea lui Alexandru cel Bun (1432)*, 2007, p.225).

Istoricii au susținut continuitatea vieții oamenilor în zonele de câmpie, de deal și de munte ale județului Buzău, dovezile fiind numeroase și variate, de exemplu: registrele bisericești, zapisele, hrisoavele, răvașele domnești, cronicile, descoperirile arheologice etc. Incursiunile hoardelor turcești, leșești, austriece, germane etc. au provocat daune enorme satelor de câmpie, deoarece erau foarte expuse și lesne de prădat. În lucrarea de mai sus, pentru neuitarea acelor vremuri grele, au fost amintiți anii triști care au marcat istoria locurilor, anume: 1596 – oastea hanului tătäresc a profitat de absența trupelor lui Mihai Viteazul și a cotropit ținuturile românești, 1656 - revolta seimenilor etc. În ciuda evenimentelor istorice dificile și a situațiilor sociale și economice traumatizante și greu de depășit, de-a lungul secolelor, poporul nostru și-a găsit vitalitatea de a își apăra pământul stămoșesc și de a își îmbunătății condițiile de trai. Destinul neamului românesc a fost marcat de personalități care au determinat dezvoltarea culturii în mod remarcabil.

Cu deosebită considerație, **Constantin C. Giurescu**, în lucrarea *ISTORIA ROMÂNILOR II. De la moartea lui Mihai Viteazul până la sfârșitul epocii fanariote (1601-1821)*, a conturat între anii 1601 și 1821 următoarele epoci de înflorire culturală pe care a cunoscut-o neamul românesc: *Epoca lui Matei Basarab și Vasile Lupu (1620-1660)*, *Epoca lui Șerban Cantacuzino, Constantin Brâncoveanu și Dimitrie Cantemir (1673-1729)*, *Epoca lui Constantin Mavrocordat în Principate, a lui Inochentie Clain în Transilvania (1730-1769) și Epoca Școlii Ardelene (1780-1821)*. Giurescu C-tin. C., *ISTORIA ROMÂNILOR III. De la moartea lui Mihai Viteazul până la sfârșitul epocii fanariote (1601-1821)*, 2007, p.544). Precum a scris autorul, în Muntenia erau școli superioare în care se predau următoarele materii: filosofia, ortografia, retorica, latina, muzica etc., atât în limba greacă, cât și în limba slavă. Încă de pe atunci instituțiile de învățământ erau atât de stat, cât și particulare. Pentru completarea studiilor, unii studenți eminenți erau trimiși în străinătate. Întorși în țară, aceștia contribuiau la educarea și instruirea oamenilor de rând, adică la ridicarea nivelului cultural al poporului. Dacă la început se foloseau manuscrisele și suprafețele de nisip, cu timpul s-au tipărit manuale, pentru ușurarea învățării. De

asemenea, s-au înființat biblioteci, societăți culturale, precum și școli pentru pregătirea viitorilor învățători. Ca în toată țara, învățământul buzoian s-a dezvoltat de timpuriu, deoarece era nevoie de persoane instruite pe lângă domnitori, cancelarii boierești sau școli monahale. De exemplu, precum a menționat **Ilie Mândricel**, în volumul *Izvoare din adâncuri, Cârștian din Stăncești* a ajuns mare medelnicer, sub domnia lui Radu cel Frumos, întocmind în data de 19.09.1473 o listă de dregători. În lucrarea amintită, autorul a făcut referiri și la *Radu*, diacon în același sat, care a redactat, în anul 1601, o *adeverință*. Autorul **Relu Stoica**, în lucrarea *Istoria învățământului buzoian*, l-a amintit pe *Radu din Stăncești*, deoarece era *știutor de carte*, încă din anul 1601. Cu siguranță, pentru buna desfășurare a procesului de învățământ, condițiile de școlarizare trebuiau îmbunătățite, programele școlare necesitau completări, profesorii aveau nevoie de instruiri privind metodele folosite în desfășurarea orelor, materialul didactic trebuia să corespundă conținuturilor predate etc. De asemenea, nu toți părinții aveau posibilități materiale pentru a își trimite copiii să învețe carte. În acele timpuri, elevii își însușeau minime cunoștințe de scris-citit, mai ales în zilele de duminică, după slujbă, când cursurile se țineau adesea în *tinda bisericii*. Totodată, bisericile și mănăstirile au avut o contribuție foarte importantă în dezvoltarea culturii, deoarece sub oblăduirea acestora s-au realizat importante tipăriri și traduceri, au fost difuzate lucrări, s-au înființat biblioteci, au fost ocrotite familii nevoiașe pentru a își trimite copiii la școală etc.

Dionisie Romano, devenit vicar și episcop al Episcopiei Buzăului și Vrancei (1865-1873), a avut un rol deosebit de important în înființarea primelor școli în multe sate din Muntenia. În acea perioadă, au apărut primele instituții de învățământ în satele comunei Vadu Pașii, mai precis la Focșănei, Gura Călnăului, Scurtești, Stăncești și Vadu Pașii. Precum ne-au informat bătrânii satului, după anul 1848, s-a instituit sistemul unic de notare, de la 1 la 4. Evaluarea școlarilor a continuat cu note de la 1 la 10. Cu timpul, eforturile elevilor de la clasele primare au fost răsplătite prin acordarea următoarelor calificative: *INSUFICIENT*, *SUFICIENT*, *BINE* și *FOARTE BINE*. După o perioadă de dezvoltare importantă a învățământului pe raza comunei Vadu Pașii, a urmat declinul populației școlare, fapt ce a impus restructurări în rândul cadrelor didactice. Drept consecință, corpul profesoral a intrat în restrângere de activitate, iar unele școli au fost desființate. Potrivit statisticilor școlare, în anul 2020 – 2021 s-au înregistrat aproximativ 770 de elevi, funcționând doar trei școli gimnaziale (Vadu Pașii – 367 elevi, Stăncești – 74 elevi, Scurtești – 176 elevi) și șase grădinițe cu program normal (Vadu Pașii - 66 copii,

Stăncești – 18 copii, Băjani – 17 copii, Focșănei – 14 copii, Scurtești – 34 copii și Ciocârlia – 10 copii). În ciuda eforturilor depuse în ultimii ani, școlile Gura Călnău și Ciocârlia s-au desființat, clădirile intrând în conservare.

În anul școlar 2020-2021, cei aproximativ nouăzeci și opt de elevi din satele amintite au devenit navetiști. Pentru transportul acestora și pentru desfășurarea procesului de învățământ în bune condiții, școala din satul reședință de comună a fost dotată cu două microbuze. Până nu demult, activitatea educativă era coordonată de aproximativ șaiszeci de cadre didactice, majoritatea titulare. Activitatea dumnelor a fost lăudabilă, deoarece au susținut cu succes inspecții speciale, au promovat examene pentru obținerea gradelor didactice și au coordonat activități extracurriculare interesante. Ne-au bucurat în mod constant rezultatele elevilor noștri, deoarece aceștia au urmat cursurile unor licee și facultăți de prestigiu atât din țară, cât și din străinătate. Deși exista tendința de descreștere a numărului de elevi din comună, școala centrală a fost renovată și extinsă, cu intenția de a motiva copiii să o frecventeze și pentru a se evita naveta acestora la școlile din orașul Buzău aflat în apropiere. Astfel, la data de 9 septembrie 2019, aproximativ patru sute de elevi au început cursurile în școala modernă, cu mobilier nou și dotări performante. În curând, se vor da în folosință atât grădinița cu program prelungit, cât și sala de sport, ambele construcții fiind amplasate în apropierea școlii generale. De asemenea, părinții elevilor noștri au răspuns solicitărilor școlare, colaborarea cu dumnelor fiind lăudabilă. Am apreciat faptul că aceștia au participat atât la ședințele pe clase, cât și la cele pe școală, fiind informați despre activitățile și rezultatele muncii noastre. De asemenea, au luat parte cu interes la activitățile extracurriculare popuse, precum: excursii, serbări tematice, schimburi de experiențe, proiecte educative, concursuri etc., toate acestea contribuind la educarea și instruirea copiilor noștri. Gândind la colaborări viitoare, am urât succes în noul an școlar tuturor implicațiilor în educarea tinerei generații.

Bibliografie

1. Giurescu, C-tin. C (2007). *Istoria românilor. (I.Din cele mai vechi timpuri până la moartea lui Alexandru cel Bun)*. București: Editura All.
2. Mândricel, I. (2000). *Izvoare din adâncuri*. Buzău: Editura Casa Corpului Didactic.
3. Stoian, R. (2004). *Istoria învățământului buzoian*. Pitești: Editura Carminis.

TEHNOLOGIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

Înv. Sogor Maria Camelia
Școala Primară *Balota*, Vâlcea

Învățământul la distanță desemnează o nouă experiență de învățare, mobilizând exemplar atât elevii cât și cadrele didactice. Tot ceea ce înseamnă proces educațional de predare-învățare a redevenit în atenție sub titulatura de proces educațional la distanță prin ” aplicații” care facilitează învățarea în contextul pandemiei actuale.

În absența relaționării față în față cu elevii, în contextul fizic al clasei, întreg sistemul educațional trece printr-un proces de adaptare, flexibilizare și meta-învățare. Obiectivul principal constă în obținerea performanței și a excelenței școlare prin stimularea dragostei și motivației pentru învățare a elevilor, dezvoltarea încrederii în propria devenire, crearea echilibrului dinamic între colaborare și competiție școlară. Instruirea online nu este propice pentru acoperirea unor mari cantități de conținut, așa că trebuie să alegeți cu înțelepciune, predând cele mai importante lucruri, într-un ritm mai lent.

Dezvoltarea exponențială cunoscută de TIC a condus la înregistrarea unei adevărate revoluții în domeniul instruirii asistate de calculator Pe fondul schimbării tehnologiei și al paradigmei învățării, precum și pe fondul tendinței de globalizare a educației și de eliminare a granițelor dintre elevi, noi perspective s-au deschis pentru procesul educațional preuniversitar. Astfel, acesta va fi completat cu produse și procese specifice societății cunoașterii bazate pe elemente inovative tehnologice la fel ca și pe elemente inovative conceptuale.

În mediul educațional , elevul este încurajat să participe și să comunice cu cel care îl învață. Mai mult decât atât, utilizarea tehnologiilor face posibilă personalizarea procesului didactic

Educația este livrată în funcție de interesele specifice ale fiecărui elev, fapt ce conduce automat la eficientizarea învățării și, implicit, la prevenirea abandonului școlar prin creșterea interesului elevilor față de actul educațional. Disciplinele de tehnologia informației și a comunicațiilor vin în sprijinul celorlalte discipline, ele fiind cele dezvoltă competențele digitale ale elevilor, competențe atât de necesare în digitalizarea procesului de învățământ, precum și în formarea personală și profesională a elevilor.

Realizarea eficientă a învățământului online se realizează cu ajutorul unor platforme electronice își păstrează principiile de bază ale funcționării, dar sunt receptive la schimbare, astfel încât își modifică variantele de activitate, punând accent pe facilitarea accesului profesorului și al studentului și pe evidențierea posibilităților de monitorizare a procesului de predare-învățare-evaluare.

Platformele electronice oferă o diversitate largă de posibilități educaționale. Există multiple modalități de plasare a conținutului. Cadrul didactic are posibilitatea de a prezenta sub diverse forme activitățile și de a formula sarcinile de realizat. Prin vizualizarea „frecvenței” intrărilor și stabilirea rezultatului activității. Platformele electronice permit stocarea și gestionarea unui număr nelimitat de cursuri, precum și stocarea și gestionarea unui volum nelimitat de conținut în cadrul unei lecții.

EXERCITIILE PILATES O METODĂ ALTERNATIVĂ PENTRU DEZVOLTAREA FORȚEI SEGMENTARE, REALIZATE ÎN ACTIVITĂȚILE ONLINE

Prof. Vrînceanu Mariana
Scoala Gimnazială „Mihai Eminescu”, Brăila

Joseph Pilates a fost inițiatorul acestor exerciții pilates, susținând că organismul uman are nevoie zilnic de mișcare și că sănătatea mentală și cea fizică sunt strâns legate între ele.

Joseph Pilates a studiat tehnicile de antrenament fizic existente la începutul secolului 20, din care s-a și inspirat în dezvoltarea de aparate speciale pentru aplicarea sistemului Pilates, cu scopul inițial de tratare a diverselor boli sau probleme medicale. Aparatele sale și teoria interdependenței dintre exercițiul fizic și controlul mental al mișcărilor au reprezentat o cărămidă în dezvoltarea "exercițiilor corective" și a "gimnasticii medicale", iar metodele sale sunt aplicate astăzi și în kinetoterapie și constituie o materie la marile universități de educație fizică din lume.

Beneficiile la care să te așteți în urma practicării exercițiilor *Pilates*.

- ✓ Îți dezvoltă flexibilitatea;
- ✓ Înveți să respiri corect, profund și sănătos;
- ✓ Corectezi postura corpului;

- ✓ Antrenezi toate grupele de mușchi printr-o singură ședință;
- ✓ Îți îmbunătățești nivelul de energie, tonusul mental, puterea de concentrare;
- ✓ Lucrezi intens musculatura de bază care te ajută să ai o postură corectă (mușchii spatelui și cei ai abdomenului);
- ✓ Făcând mișcare, îți îmbunătățești starea de spirit și devii pozitiv.

Exerciții Pilates eficiente pentru incepatori

Așadar, dacă beneficiile îți surâd, dacă înțelegi principiile Pilates și vrei să le aplici cât de curând, iată câteva exerciții ideale, mai ales dacă nu ai practicat acest sport până acum. Vei vedea că o parte din mișcări se regăsesc și în stretching sau ca metode de încălzire și relaxare a corpului.

Exercițiul 1

Poziția Initială, stând, cu brațele întinse pe lângă corp, în limbaj specific yogalates este Poziția Muntelui.

► (I)P.I: - trecere din P.I. (stând depărtat, brațele îndoite, palmele pe șold) în Poziția Războinicul (Virabhadrasana) (Execuție spre dreapta)

--din P.R urcare pe vârful piciorului de susține , ridicarea brațelor prin lateral sus, palmă în palmă. (menținerea poziției 4T)

► Revenire în P.I. aplecarea trunchiului înainte, ducerea brațelor întinse jos, palmele ating solul central. (menținerea poziției 4T)

►► Idem (I) (Execuție spre stanga)

► Revenire în P.I Poziția Muntelui; rotiri ample de umeri spre înapoi.

Exercițiul 2

►► Din P.I Poziția Muntelui, cu brațele întinse înainte bastonul de capete apucat, trecere în Chair pose (Utkatasana)sau Poziția Scaunului. ► urcare simultan pe vârfuri și ducerea brațelor întinse sus cu bastonul de capete apucat. (menținerea poziției 4T)

► Revenire în P.I Poziția Muntelui;

aplecarea trunchiului, brațele întinse, bastonul de capete apucat și atingerea solului.

aplecarea trunchiului, brațele întinse, bastonul de capete apucat și răsucirea trunchiului stânga/dreapta.

Exercițiul 3

►► P.I. – *Gracious poos(Bhadrasana)*sau *Poziție de meditare* cu bastonul de capete apucat ducerea brațelor întinse înainte, apoi ridicarea brațelor întinse sus și coborârea bastonului până ce atinge creștetul capului. (*menținerea pozitiei 4T*)

► Revenire în P.I. – *Gracious poos(Bhadrasana)*sau *Poziție de meditare*; efectuarea de exerciții de relaxare pentru brațe (flexia/extensia brațului/antebrațului)

Exercițiul 4

►► P.I culcat dorsal cu sprijin pe cot și antebrat, genunchii ușor îndoți:

Aducerea alternativă a genunchilor spre trunchi;

Ads Crunch – prima diagonal (atingerea genunchiului stâng cu cotul drept). (*menținerea ultimei pozitii pozitiei 4T*)

Ads Crunch – a doua diagonal(atingerea genunchiului drept cu cotul stâng). (*menținerea ultimei pozitii pozitiei 4T*)

Exercițiul 5

►► P.I culcat dorsal, brațele îndoite palmele pe sold, trunchiul în ușoară extensie genunchii îndoți la 90° unghiul gambă-coapsă:

Apper Ads.: ducerea brațelor întinse prin lateral sus, deoparte și de alta a capului ► și atingerea cu palmele a gambelor. (*menținerea poziției –P.I(de mai sus) 4T*)

Apper Ads.: ducerea brațelor întinse prin lateral sus, deoparte și de alta a capului & *Lower Abs(Mix Crunch)*, și îndreptarea genunchilor ►► „V” position.

(*menținerea ultimei pozitii ► „V” position. 5T*)

► Relaxare – Rulari înainte/înapoi

►► Revenire în P.I. așezat cu picioarele mult departate.

ELEMENTE DE DOCTRINE ECONOMICE SPECIFICE ECONOMIEI DE LICEU

Prof. Valeria Roșca
Colegiul Gheorghe Tătărescu, Rovinari, Gorj

Argument: Acest studiu vine ca o nevoie a elevilor de liceu care studiază economie de a aduce în discuție cine și în ce moment al istoriei propune conceptele și doctrinele economice pe care ei le studiază. Manualele de economie sunt destul de parcimonioase în a dezvălui aceste conexiuni între concepte și contextul apariției lor. Astfel, ei studiază două mari capitole: consumatorul și producătorul. Primul capitol prezintă noțiuni marginaliste cum ar fi utilitatea economică și programul optim de achiziții, noțiuni propuse de marginaliști. Abia apoi elevii studiază legile pieței, concepte analizate și prezentate de însuși părintele economiei, Adam Smith. Această inversiune cronologică merită a fi menționată. Studiul acesta își propune deci pe de o parte, să realizeze oarecare corespondență între noțiuni învățate de elevii de liceu și paternalitatea auctorială, pe de altă parte, să sublinieze evoluția gândirii economice. Elevii de liceu trebuie să știe că disciplinele economice apar destul de târziu, iar motivele pentru care economia este atât de tânără disciplină, sunt prezentate în acest studiu. În ciuda tinereții sale, economia este un domeniu foarte important care a cunoscut rapide progrese, fiind un domeniu în care autorii sunt răsplățiți cu prestigiosul premiu Nobel.

Liberalismul clasic cu cele două voci ale sale: optimiștii versus pesimiștii

Liberalismul este un curent economic care cunoaște avataruri pe parcursul vremii. Aceste variante diferite de liberalism sunt numite cu termenul lui Thomas Kuhn, paradigme. De la formula de **clasic** atribuită de regulă liberalismului lui Adam Smith, Ricardo și Malthus, cunoaște alte forme: **marginalismul** atribuit lui Clark, Jevons, Walras și **neomarginalismul contemporan** unde putem înscrie contribuțiile unor celebrii von Mises, Hayek, Friedman. Paradigmele amintite deja diferă prin anumite concepte, teorii, viziuni. Există indiscutabil un nucleu comun de idei care parcurg toate aceste variante ale liberalismului și acesta ar putea fi grefat pe ideea de piață liberă, individualism, proprietate privată. În cadrul liberalismului clasic, putem distinge ca început, contribuțiile lui Adam Smith numit părintele economiei, sintetizate în lucrarea *Avuția națiunilor*. Până la el, nu putea fi vorba de economie, așa cum arată filosoful Foucault, în “Cuvintele și lucrurile” pentru că epistema clasică ce precede epoca sa, vorbește despre analiza

bogățiilor. Pînă la el existau bogății conținute de pîntecele misterios al pămîntului, comparat adesea cu misteriosul cer. Odată cu el, epistema, adică modul de configurare a cunoașterii, evoluează spre altceva. Apare producția, întreprinderea. Apar factorii de producție, apare producția în serie, diviziunea muncii, se pune problema repartizării veniturilor funcție de factorii de producție, problema productivității, problema profitului. Elevii de liceu primesc ca noțiuni de economie multe din noțiunile definite și analizate în *Avuția națiunilor*, chiar dacă el nu face decît să sintetizeze cunoștințele vremii sale. Cîteva dintre problemele economiei rămase de la Smith ar fi:

- ✚ problema creșterii productivității muncii posibilă prin diviziunea muncii și prin specializarea muncitorilor;
- ✚ problema distincției între munca productivă și neproductivă;
- ✚ problema prețului ca expresie a valorii intrinseci a unui bun;
- ✚ problema repartizării venitului sub formă de :salariu, profit, dobîndă, rentă;
- ✚ problema profitului;
- ✚ legile pieței;

A rămas celebră metafora mîinii invizibile prin care Smith teoretizează capacitatea nelimitată a pieței de a se autoregla. Această metaforă sugerează că interesul agenților economici îi determină pe aceștia să urmărească la rîndul lor interesele celor cu care interacționează: întreprinzătorii sunt interesați să aibă acel tip de comportament care convine cumpărătorului, altfel piața îi elimină.

Împreună cu Say care formulează legea debușeelor, Smith face parte din corul vocilor optimiste. Adam Smith crede că pe baza creșterii productivității muncii, omenirea va atinge un nivel de dezvoltare continuu pînă la eradicarea totală a sărăciei. Liberalismului clasic, i se atribuie și două voci pesimiste, David Ricardo, și Malthus, prieteni dar și oponenți. Cauzele pesimismului lor sunt diferite. Problemele pe care le pune în discuție Ricardo, sunt în continuarea celor puse de Smith: problema repartiției venitului național, problema prețului bunurilor, problema salariilor și tendința lor în timp. Clarifică anumite concepte și relații între concepte. Elaborează o teorie a rentei potrivit căreia renta este dovada unei sărăciri a pămîntului, nu a unei îmbogățiri a acestuia. Face distincția între salarii reale și salarii nominale arătând că ultimele depind și de cererea de forță de muncă, pe cînd primele sunt condiționate de valoarea muncii depuse. Malthus se teme că omenirea va sfîrși într-o cumplită foamete datorită exploziei populației.

Prognozează că mulțimea muncitorilor va genera imposibilitatea de a mai găsi resurse printr-o continuă exploatare. Pesimismul lui Ricardo se datorează diferenței dintre landlorzi și capitaliști, căci, în opinia lui, landlorzii își însușesc renta funciară în defavoarea capitaliștilor, singurii care acționează. Malthus îl contrazice argumentând că și landlorzii își aduc o contribuție la producție fiindcă îmbunătățesc pământul. Această confruntare dintre optimiști și pesimiști vizibilă încă de la începuturile liberalismului, va fi reluată și în modernitate sub forma ideii de ciclu economic, cu fazele sale.

Inovații ale marginaliștilor

Marginaliștii aduc câteva inovații liberalismului. Unii construiesc marginalismul psihologic, alții pe cel matematic, pentru ca mai târziu personalități precum Marschall să reunească cele două tendințe în ceea ce se va numi neomarginalism. Inovațiile aduse liberalismului de marginaliștii Școlii Vieneze, adepți ai implementării psihologiei în economie, precum Menger, constau în adoptarea unor concepte și teorii de tipul: raritatea resurselor (considerată începând cu ei nu ca o excepție ci o permanență în economie), hedonismul, utilitatea economică. Marginaliștii din școala matematică americană (Clark și Jevons) insistă pe implementarea în economie a calculelor marginale și a graficelor pentru a explica mai bine, cred ei, fenomene de tipul alegerii unui comportament economic optim. Ca și liberalismul clasic, și cel marginal păstrează valori precum: proprietate privată, libertate de alegere și decizie, individualism. Inovațiile marginalismului însă lucrează cu un alt model ideal decât modelul lui Smith rezumat la metafora mîinii invizibile, respectiv cu modelul consumatorului rațional. Acest consumator, în opinia marginaliștilor, face calcule raționale în deciziile și deliberările economice pe care le ia, fiind capabil să aleagă acel program de achiziții care-i aduce un maximum de utilitate. Modelul va fi criticat mai târziu căci noi toți știm ce rol joacă subiectivitatea în deciziile spontane. Mai mult, studiile unor Antonio Damasio și Oliver Sacs au demonstrat că indivizi care în urma accidentelor sau a unor tumori, au ajuns să nu mai aibă emoții, erau incapabili să ia decizii. Aceste studii infirmă teoria consumatorului rațional arătând că noi suntem ființe complexe, nu doar raționale, și dacă am fi doar raționale, nu numai că nu am lua cele mai bune decizii, dar nu am fi capabili de vreo decizie. În filosofie, eroarea este a lui Descartes, el vine cu ideea că simțurile sunt înșelătoare și doar rațiunea singură este de nepăcălit. Marginaliștii înlocuiesc teoria obiectivă a valorii bazată pe factori de producție cu teoria subiectivă a utilității marginale. Este cunoscut tabelul lui Menger care corelează intensitatea dorinței pentru o doză dintr-un bun cu utilitatea. Această teorie se conjugă cu o

alta, teoria venitului și repartiției bazată pe legea randamentului descrescând. Legea afirmă că dacă un factor de producție crește, ceilalți rămânând constanți, randamentul marginal crește puțin, apoi scade. Față de clasici care consideră că prețurile bunurilor intermediare depinde de prețul factorilor de producție, marginaliștii consideră că prețul bunurilor intermediare este dat de utilitatea bunurilor finale. Cum se face că pot fi corelate un concept subiectiv cum e utilitatea cu un concept obiectiv cum e prețul? Problema este rezolvată apelând la conceptul de “pereche marginală” prin care se înțelege perechea de negociatori vânzători-cumpărători care au prețul cel mai apropiat. Se consideră că raportul între utilitatea unui bun și prețul acestuia este egal cu raportul dintre utilitatea altui bun și prețul acestuia din urmă. O altă teorie elaborată de marginaliști este teoria echilibrului general la care și-au adus contribuție marcantă economistul francez Walras și italianul Vilfredo Pareto.

În concluzie, economia este o disciplină care are la bază o mulțime de doctrine, între care există mai degrabă relații de complementaritate decât de sincronie, chiar în cadrul aceluiași curent, în cazul nostru liberalismul. Elevii trebuie să înțeleagă că economia unui stat este legată de tipul de organizare politică, economia de piață fiind cea potrivită democrației, în timp ce totalitarismele practică o economie centralizată. Liberalismul marginalist și cel neomarginalist îl completează pe cel clasic, aducând concepte și probleme noi, dar și abordări deosebite, cum ar fi hedonismul, subiectivitatea consumatorului care devine aici rațional, adică unul care-și maximizează rezultatele încercând să reducă cheltuielile, în ciuda multor obiecții care se pot duce acestei premise. Totuși, economia stă sub semnul raționalității și este o necesitate să ne educăm elevii în acest spirit, învățându-i că resursele sunt limitate, chiar dacă unele dintre ele sunt regenerabile.

Bibliografie:

1. M. Beaud, G. Dostaler - *Gândirea economică de după Keynes*, Ed. Eurosong&Book, 2000.
2. Antonio Damasio, *Eroarea lui Descartes*, Humanitas, București.
3. Michel Foucault - *Cuvintele și lucrurile*, Editura Univers, București, 1996.
4. Robert L. Heilbroner - *Filozofii lucrurilor pământești*, Editura Humanitas, București, 2005.
5. Sultana Sută-Sălăjan - *Doctrine și curente economice în gândirea economică modernă și contemporană*, Editura All, 1992.
6. Oliver Sacks, *Bărbatul care-și confundă soția cu o pălărie*, Humanitas, 2006.

MAMA, SCUMPA MAMA!

Prof. înv. primar Geangu V. Felicia-Vasilica

Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău

Ce cuvânt poate fi mai drag pe lume, decât cuvântul *mama*?

În perioada 20.02.2019 – 08.03.2019, elevii claselor a III-a A și a III-a B, de la Școala Gimnazială Vadu Pașii, județul Buzău, au susținut proiectul educațional **MAMA, SCUMPA MAMA!** Pentru buna desfășurare a activităților propuse, încă de la început a fost constituită echipa de proiect din care au făcut parte următorii colegi: directorul școlii, consilierul educativ și doamnele învățătoare care au coordonat colectivele de elevi. Aceștia au fost înștiințați în timp util despre următoarele aspecte privind noua lor colaborare, anume: data și locul desfășurării proiectului, activitățile pe care urmau să le deruleze în scopul amintit, timpul alocat în acest sens, ținuta corespunzătoare și materialele necesare realizării planșelor propuse. Proiectul școlar propus a debutat cu vizionarea filmului *Mama, scumpa mama!*, când copiii au aflat despre istoria, semnificațiile și simbolurile acestei sărbători. Deși a fost omagiată pentru prima dată în anul 1909, *Ziua Internațională a femeii*, denumită și *Ziua femeii*, s-a sărbătorit anual la data de 8 martie 1977, prin rezoluția *Adunării Generale a ONU*. Încă de la începutul acelor demersuri, s-au comemorat atât realizările sociale, politice și economice ale femeilor, cât și activitatea lor împotriva discriminării, violenței etc. Într-un cuvânt, femeile au militat pentru creșterea responsabilității civice, fapt pentru care au fost sărbătorite an de an. Proiectul educațional a inclus atelierul de pictură tematic, care s-a finalizat cu evaluarea și expunerea lucrărilor elevilor. Aceștia, folosind tehnicile de pictură cunoscute și respectând indicațiile doamnelor coordonatoare, au realizat fie felicitări, fie desene pe care le-au dedicat mamelor. Un alt momen important în derularea proiectului a fost montajul literar-muzical *Flori pentru mama*. Pentru buna desfășurare, au fost distribuite din timp poeziile corespunzătoare temei, încât copiii le-au memorat cu sârguință și le-au recitat cu drag. Printre poeziile recitate s-au aflat: *O, mamă...* - Mihai Eminescu, *Mi-e dor de tine, mamă* - Grigore Vieru, *Casa părintească* - Grigore Vieru, *M-a crescut mama în poală* - Nina Casian, *De ziua mamei* - Elena Farago, *Cea mai scumpă de pe lume* - Nichita Stănescu, *Mama* - George Coșbuc, *Dacă toate acestea fi-vor învățate* – Nicolae Labiș etc. Totodată, în cadrul scurtelor repetiții organizate după orele de curs au fost reluate cântecele alese pentru

proiectul școlar amintit. Ca urmare, la momentul oportun, copiii au cântat pentru mamele lor: *Cântec de primăvară* – D.D. Stancu, *Primăvara a sosit* – Al. Voenidea, *Am cules un trandafir* – D.D. Stancu, *Ca o zi de primăvară* – Gavril Musicescu etc. Elevii au fost aplaudați și lăudați pentru eforturile pe care le-au depus. Așa cum era de așteptat, a fost lăudabilă colaborarea cu părinții elevilor noștri. Dumnealor au avut grijă ca prezența școlărilor să nu lase de dorit, au procurat din timp costumele populare și au participat cu încântare la cele două momente care au marcat finalul proiectului. Prezența părinților ne-a onorat atât în cadrul desfășurării montajului literar-muzical, cât și atunci când a fost prezentată suita de dansuri populare românești. Cum la nivelul clasei a III-a A activa ansamblul de dansuri populare *MUGURAȘII*, încă de când erau copiii la clasa pregătitoare, aceștia au dobândit experiență artistică și au jucat cu plăcere: *Țărănuța*, *Hațegana*, *Drag mi-e jocul românesc!*, *Brașoveanca*, *Fedeleşul*, *Hora muntenească*, *Alunelul*, *Ciobănașul*, *Hora bătrânească* etc. Părinții au fost încântați de modul în care cei mici s-au descurcat, cu atât mai mult cu cât li se citea pe chipuri bucuria de a dansa, fiind îmbrăcați în frumoasele costume naționale. Fotografii realizate au completat atât albumele școlare, cât și pe cele de familie, ca stăvilă în fața uitării și ca dovezi ale muncii și colaborării noastre. Spre exemplificare, am publicat fotografiile câtorva momente care s-au desfășurat în cadrul proiectului amintit.

Ca la orice final de activitate, s-au formulat atât aprecieri individuale și de grup, cât și concluzii corespunzătoare. Aplauzele au fost meritate și au răsplătit implicarea participanților. Produsele finale ale proiectului nostru au fost variate, realizate cu sârguință și interesante. Desenele școlărilor au fost expuse, iar fotografiile au surprins momentele semnificative ale activităților. Diplomele au vizat atât participarea elevilor, cât și implicarea părinților acestora în buna desfășurare a proiectului. Am apreciat buna colaborare a celor două colective de elevi și am felicitat atât echipa de proiect, cât și participanții, gândind la alte activități asemănătoare.

INTERDISCIPLINARITATEA ÎN LUMINA ACTUALĂ, PRIVITĂ MATEMATIC

Prof. Podumneacă Daniela
Liceul Tehnologic Agromontan „Romeo Constantinescu”, Vălenii de Munte, Prahova

Motto: „Educația are dificila misiune de a transmite o cultură acumulată de secole, dar și o pregătire pentru un viitor, în bună măsură imprevizibil” (Jacques Delors)

Câtă matematică este în jurul nostru și cât de importantă este - merită să descoperim.

“În Matematica nu înțelegem noțiunile, ci doar ne obișnuim cu ele.” [J. von Neumann]

Interdisciplinaritatea apare ca necesitate a depășirii limitelor creatoare de cunoaștere, care a pus granițe artificiale între diferite domenii ale ei. Argumentul care pledează pentru interdisciplinaritate constă în aceea că oferă o imagine integrată a lucrurilor care sunt analizate separat.

În aria curriculară Matematică și științe ale naturii, interdisciplinaritatea este absolut obligatorie, având în vedere aplicabilitatea directă în practică a chimiei, fizicii, biologiei și matematicii. Interdisciplinaritatea în cadrul acestei arii curriculare înseamnă studii și acțiuni în planul conținuturilor și al metodologiilor, care să ofere cunoașterea fenomenelor în dinamica lor, deschizând calea spre sinteze generalizatoare. Succesul în activitatea tinerilor este posibil, numai dacă aceștia pot să coreleze interdisciplinar informațiile obținute din lecții.

Interdisciplinaritatea între chimie și fizică, chimie și matematică, chimie și biologie, fizică și matematică, se realizează în special în planul conținuturilor, având matematica drept instrument de lucru, fiecare demers (observare, experimentare, formulare de legi, teoretizare) fiind realizat în spirit matematic. Chimia, fizica și biologia au devenit mari consumatoare de instrumente matematice. De cele mai multe ori, matematica devansează teoretic celelalte științe, deschizând drumuri, construind modele. Profesorul de chimie și fizica privește deci, matematica ca pe un instrument absolut obligatoriu. El știe clar ca "X"-ul de la matematică poate și trebuie să fie o concentrație, o masă de substanța, un coeficient, un indice etc. O ecuație matematică poate fi o lege în chimie sau fizică. Proporțiile, funcțiile trigonometrice, ca și alte abstractizări ale matematicii se întâlnesc în fizică și chimie la orice pas pentru descifrarea tainelor naturii. Un profesor talentat nu explică, doar, elevilor faptul că fără cunoștințe matematice nu poate studia științele naturii, ci reușește să-i conștientizeze în mod real, făcându-i să-și impună stiluri de lucru adecvate.

Interdisciplinaritatea între fizică, matematică, biologie și chimie se realizează și în planul strategiilor didactice, atât ca forme de organizare a lecției, ca metode folosite în transmiterea cunoștințelor, cât și ca metode de verificare și evaluare. Se poate spune pe drept cuvânt că fizica și matematica sunt instrumente pentru studiul chimiei și invers. Pentru realizarea unei bune interdisciplinarități se impun câteva exigențe :

- profesorul să aibă o temeinică cultură generală;
- profesorul să cunoască bine metodologia obiectului său de specialitate, dar și a celorlalte obiecte din aria curriculară;
- elevii să fie conștientizați de existența interdisciplinarității obiectelor de învățământ;
- realizarea unor programe care să includă teme cu caracter interdisciplinar.

În condițiile actuale, în care profesorii trebuie să creeze programe, realizând C.D.S., interdisciplinaritatea în cadrul unei arii curriculare poate constitui un punct de plecare. Având în vedere cele arătate mai sus, consideram ca interdisciplinaritatea constituie un principiu ce trebuie aplicat, o modalitate de gândire și acțiune, ce decurge din evoluția științei și a vieții economico-sociale.

Realizarea interdisciplinarității presupune aportul creator al profesorului. Aceasta se poate manifesta astfel:

- la nivelul autorilor de planuri, programe și manuale școlare, teste sau fișe de evaluare a performanțelor elevilor, care pot avea caracter disciplinar sau interdisciplinar;
- la nivelul profesorilor în procesul didactic de învățare și evaluare, în activitățile extradidactice și alte activități specifice.

Formarea viziunii interdisciplinare asupra lumii și în același timp formarea elevilor pentru a fi apti să realizeze abordări de acest fel, necesită apelul la modalități de lucru care prilejuiesc exersarea principalelor procese ale gândirii, fără de care nu este posibilă cunoașterea multiplelor și variatelor interdependențe dintre fenomenele lumii reale.

Promovarea interdisciplinarității constituie un element definitoriu al progresului cunoașterii. În lucrarea „*Programe de învățământ și educație permanentă*” L. D Hainault aprecia că: „*Se acordă mai multă importanță omului care merge decât drumului pe care îl urmează. Astăzi disciplinele sunt invadate de un gigantism care le înăbușă, le abate de la rolul lor simplificator și le închide în impasul hiperspecializării. Inconveniente tot mai evidente ale compartimentării, necesitatea din ce în ce mai manifestă a unor perspective globale și contestarea unui devotament față de obiect care face ca omul să fie uitat, au dus treptat la conceperea și la promovarea aceea ce s-a numit interdisciplinaritate.*” Problema interdisciplinarității a preocupat filosofii și pedagogii încă din cele mai vechi timpuri: sofștii greci, Plinius, Comenius și Leibnitz, iar la noi Spiru Haret, Iosif Gabrea, G. Găvănescu și, dintre numeroșii pedagogi ai perioadei contemporane amintim pe G. Văideanu.

Predarea interdisciplinară pune accentul simultan pe aspectele multiple ale dezvoltării copilului: intelectuală, emoțională, socială, fizică și estetică. Interdisciplinaritatea asigură formarea sistematică și progresivă a unei culturi comunicative necesară elevului în învățare, pentru interrelaționarea cu semenii, pentru parcurgerea cu succes a treptelor următoare în învățare, pentru învățarea permanentă. „*Elevul viitorului va fi un explorator*” – spune Marshall McLuhan. Pentru aceasta el trebuie să fie conștientizat de importanța învățării prin cercetare, prin descoperire, de importanța realizării conexiunilor între diferitele discipline.

Legătura dintre discipline se poate realiza la nivelul conținuturilor, obiectivelor, dar se creează și un mediu propice pentru ca fiecare elev să se exprime liber, să-și dea frâu liber sentimentelor, să lucreze în echipă sau individual.

Interdisciplinaritatea este „o formă de cooperare între discipline diferite cu privire la o problematică, a cărei complexitate nu poate fi surprinsă decât printr-o convergență și o combinare prudentă a mai multor puncte de vedere.” (Cucoș Constantin „Pedagogie”).

Interdisciplinaritatea implică stabilirea și folosirea unor conexiuni între limbaje explicative sau operații, cu scopul diminuării diferențelor care apar între disciplinele de învățământ, clasice.

Predarea și învățarea unei discipline au dezavantajul că folosesc perceperea secvențială și insulară a realității unice făcând-o artificială. Din acest motiv este necesară realizarea unor conexiuni, între anumite discipline școlare pentru o percepere unitară și coerentă a fenomenologiei existențiale.

În învățământul preuniversitar, (conform lui Văideanu, 1988) se pot identifica trei direcții ale interdisciplinarității :

- la nivel de autori de planuri, programe, manuale școlare, teste sau fișe de evaluare;
- puncte de intrare accesibile profesorilor în cadrul proceselor de predare – evaluare (în acest caz programele rămân neschimbate);
- prin intermediul activităților nonformale sau extrașcolare.

Intervenția profesorului determină corelații obligatorii prevăzute de programele școlare și impuse de logica noilor cunoștințe, fapt ce duce la interdisciplinaritate.

Se pot elabora, în echipă, proiecte de lecții, planificări semestriale sau anuale comune a două sau mai multe discipline (biologie – chimie, biologie – fizică, matematică – fizică sau biologie – fizică – chimie etc.).

Interdisciplinaritatea se mai poate baza și pe :

- cultura bogată, interdisciplinară a profesorului;
- pe echipe de profesori cu specialități diferite, care să predea „în echipă”, (fie numai un grup de discipline, predate la aceeași clasă, fie aceleași discipline urmărite pe orizontală și pe verticală).

La nivel de reflecție și de elaborare curriculară profesorii de discipline diferite trebuie să realizeze planificări și proiecte de activitate didactică în comun, în raport cu unele criterii și principii pedagogice asumate de către toți. Mai există dificultăți în lipsa competențelor de colaborare, de cooperare și de lucru în echipă.

De exemplu, curriculum-ul de *Științe* oferă un punct de plecare în predarea integrată a disciplinelor din aria curriculară *Matematică și științe ale naturii*.

Competențele ce se urmăresc a fi formate prin curriculum-ul de *Științe* referă la comunicare, studiul individual, înțelegerea și valorificarea informațiilor tehnice, relaționarea la mediul natural și social; la acestea se adaugă formarea unor aptitudini precum:

- grija față de mediul natural;
- interesul pentru explicarea rațională a fenomenelor din mediu;
- stimularea curiozității și a inventivității în investigarea mediului apropiat.

În scopul formării acestor competențe și atitudini, vor fi valorificate cunoștințe privind mediul natural, individul, grupul de indivizi, relațiile dintre indivizi și dintre indivizi și mediu, fenomenele și interacțiunile specifice acestora, modificările mediului ca urmare a intervenției omului. Lecțiile pot fi structurate pe teme, în care se pot face legături cu subiecte abordate la alte discipline.

Un conținut școlar structurat în chip interdisciplinar este mai adecvat realității descrise și asigură o percepere unitară și coerentă fenomenelor. Astfel avantajele *interdisciplinarității* sunt multiple:

- permit elevului să acumuleze informații despre obiecte, procese, fenomene care vor fi aprofundate în anii următori ai școlarității;
- clarifică mai bine o temă făcând apel la mai multe discipline;
- creează ocazii de a corela limbajele disciplinelor școlare;
- permite aplicare cunoștințelor în diferite domenii;
- constituie o abordare economică din punct de vedere al raportului dintre cantitatea de cunoștințe și volumul de învățare.

Predarea interdisciplinară pune accentul simultan pe aspectele multiple ale dezvoltării copilului: intelectuală, emoțională, socială, fizică și estetică. Interdisciplinaritatea asigură formarea sistematică și progresivă a unei culturi comunicative necesare elevului în învățare, pentru interrelaționarea cu semenii, pentru parcurgerea cu succes a treptelor următoare în învățare, pentru învățarea permanentă.

Bibliografie

1. J. Bennett, W. Briggs – *Using and understanding mathematics*, Pearson Education, 2003

2. G. Șt. Andone - *Varia Mathematica*, Ed. Albatros, 1977
3. Florica T. Câmpan - *Variate aplicații ale matematicii*, Ed. Ion Creanga – Bucuresti, 1984
4. Cucuș Constantin - *Pedagogie*, Ed. Didactica si pedagogica – Bucuresti, 1981

ACTIVITĂȚILE INTEGRATE, BENEFICII MULTIPLE ÎN DOBÂNDIREA COMPETENȚELOR SPECIFICE ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

**Prof. înv. primar Trucă Ionela Gabriela
Școala Gimnazială „Grigore Moisil” Năvodari, Constanța**

Termenul de curriculum integrat sau de instruire integrată se referă la o anumită modalitate de predare, de organizare și planificare a instruirii care produce o interrelaționare a disciplinelor sau a obiectelor de studiu, astfel încât vine în întâmpinarea nevoilor de dezvoltare ale elevilor, ajută la crearea de conexiuni între ceea ce învață elevii și experiențele lor prezente și trecute. La nivelul curriculum-ului, integrarea înseamnă stabilirea de relații clare de convergență între cunoștințele, deprinderile, competențele, atitudinile și valorile care își au bazele în interiorul unor discipline școlare distincte. Integrarea este un proces divers și complex, care merge progresiv de la modelul clasic disciplinar până la disoluția totală a barierelor disciplinare – transdisciplinaritatea.

Problemele concrete de viață, ce trebuie rezolvate zi de zi, au un caracter integrat și nu pot fi soluționate decât apelându-se la cunoștințe, deprinderi, competențe ce nu sunt încadrate în contextul strict al unui obiect de studiu. Pentru ca elevii zilelor noastre să facă față solicitărilor lumii contemporane, trebuie să le formăm capacitatea de a realiza transferuri rapide și eficiente între discipline, de a colecta, sintetiza și de a pune la lucru împreună cunoștințele dobândite prin studierea disciplinelor școlare. Dacă succesul școlar este dat de performanța elevului în cadrul contextelor disciplinare, succesul în viața personală, profesională și socială este dat tocmai de capacitatea de a ieși din tiparul unei discipline și de a realiza conexiuni și transferuri rapide între discipline pentru soluționarea problemelor ivite.

Curriculum-ul integrat presupune o anumită modalitate de predare și o anumită modalitate de organizare și planificare a instruirii și produce o inter-relaționare a disciplinelor sau obiectelor de studiu,

astfel încât să se răspundă nevoilor de dezvoltare ale elevilor. Nivelurile integrării curriculare sunt monodisciplinaritatea și pluridisciplinaritatea (multidisciplinaritatea), integrare transdisciplinară.

Monodisciplinaritatea este centrată pe obiectele de studiu independente, pe specificitatea acestora, promovând supremația disciplinelor formale.

Pentru a exemplifica acest model de abordare integrată, voi face referire la disciplina limba și literatura română, disciplină în cadrul căreia se poate aplica monodisciplinaritatea cu ușurință, deoarece se pot îmbina, în cadrul aceleiași lecții, elemente de citire/lectură, cu elemente de comunicare și/sau de construcție a comunicării. Un exemplu de activitate pe care eu am aplicat-o.

Pluridisciplinaritatea se referă la situația în care o temă ce aparține unui anumit domeniu este supusă analizei din perspectiva mai multor discipline, acestea din urmă păstrându-și neschimbată structura și rămânând independente unele în raport cu celelalte.

Transdisciplinaritatea

Abordarea transdisciplinară este cea mai recentă orientare privind reforma conținuturilor, prin care se încearcă o modalitate de organizare a acestora, care aduce o schimbare de optică în ceea ce privește raportul dintre conținutul învățării și elev. Transdisciplinaritatea presupune abordarea integrată a curriculum-ului prin centrarea pe probleme ale vieții reale, pe problemele importante, așa cum apar ele în contextual cotidian, cu focalizare pe identificarea de soluții, rezolvarea de probleme ale lumii reale, în scopul dezvoltării competențelor pentru viață. În prezent se pune accent nu pe asimilarea unui volum enorm de cunoștințe, ci pe calitatea lor, iar calitatea înseamnă a-l face pe copil să pătrundă în inima demersului științific, să-și pună mereu întrebări. Astfel stabilește punți între diferite cunoștințe, între acestea și semnificația lor pentru viața noastră, între acestea și posibilitățile interioare ale copilului.

Exemplu de abordare multidisciplinară a conținuturilor:

Caracteristici și argumente ale activităților integrate:

- ✚ învățarea devine un proiect personal al elevului, îndrumat, orientat, animat de către învățător;
- ✚ învățarea devine interesantă, stimulativă, semnificativă;
- ✚ la baza activității stă acțiunea practică, cu finalitate reală;

- ✚ elevii participă pe tot parcursul activităților desfășurate;
- ✚ activitățile integrate sunt în opoziție cu instruirea verbalistă și livrescă;
- ✚ accentul cade pe activitatea de grup și nu pe cea cu întreaga clasă;
- ✚ le oferă elevilor posibilitatea de a se manifesta plenar în domeniile în care capacitățile lor sunt cele mai evidente;
- ✚ cultivă cooperarea și nu competiția;
- ✚ elevii se deprind cu strategia cercetării; învață să creeze situații, să emită ipoteze asupra cauzelor și relațiilor în curs de investigație, să estimeze rezultatele posibile, să mediteze asupra sarcinii date;
- ✚ sunt instrumente de apreciere prognostică deoarece arată măsura în care elevii prezintă sau nu anumite aptitudini și au valoare diagnostică, fiind un bun prilej de testare și de verificare a capacităților intelectuale și a aptitudinilor creatoare ale acestora.
- ✚ cadrul didactic trebuie să renunțe la stilul de lucru fragmentat, în care lecțiile se desfășoară una după alta, cu distincții clare între ele, ca și cum nu ar face parte din același proces și să adopte o temă de interes pentru elevi, care transcede granițele diferitelor discipline, organizând cunoașterea ca un tot unitar, încheșat;
- ✚ obiective ale mai multor discipline planificate în cursul săptămânii sunt atinse în cadrul unor scenarii/ activități zilnice care includ fragmente din disciplinele respective sub un singur generic. Unitățile de învățare ale disciplinelor *se topesc* în cadrul conturat de temele activităților integrate.

Concluzii

Integrarea conținuturilor școlare este o necesitate și un deziderat. Strategiile de predare / învățare integrată, precum și nivelurile la care aceasta se realizează sunt condiționate de o multitudine de factori, de natură obiectivă dar și subiectivă. Ele au avantaje, dar și dezavantaje. În dorința noastră de a fi moderni însă, de a inova practica școlară, trebuie prudență, întrucât echilibrul între extreme (diferențiere pe discipline sau integrare totală) se pare că este soluția cea mai eficientă. Se impune, însă, ca și în plan teoretic să stăpânim conceptele, pentru a nu pretinde că predăm interdisciplinar, când de fapt realizăm altceva.

Prin aceste activități se pune accent pe dezvoltarea gândirii critice, pe formarea de competențe practice, pe feed-back-ul pozitiv, pe măsurarea și aprecierea competențelor.

Se cultivă independența, deschiderea spre inovație, emoțiile pozitive, autocontrolul. „Explozia informațională” conduce nu numai la creșterea cantitativă a cunoștințelor, ci și la esențializare, la integrare, (M. Malița, *Orizontul fără limite al învățării*, București, 1981, Editura Politică, pag. 25).

Din perspectiva învățământului modern în educație accentul trebuie pus pe stăpânirea de către elevi a proceselor, înțelegerea conceptelor și pe capacitatea de a le folosi în diverse situații.

Activitatea integrată se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a activităților de învățare cu viața societății, cultura și tehnologia didactică.

Bibliografie

1. Bocoș, Mușata, 2002, *Instruirea interactivă*, Presa Universitară Clujeană;
2. Ciolan, Lucian, 2008, *Invatarea integrata*, Editura Polirom, Iași
3. Crișan, Al. (coord.), ., 1996; *Curriculum școlar. Ghid metodologic*, București, M.E.I.-I.S.E
4. Cucos, Constantin, 2002, *Pedagogie*, Polirom, Iași;
5. Ionescu, Miron; Radu, Ion, 1995, *Didactica modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca;
6. Manolescu, Marin, Potolea Dan, 1006, *Teoria curriculumului*, MEN
7. M. Malița, *Orizontul fără limite al învățării*, București, 1981, Editura Politica.

MUGURAȘII

Prof. înv. primar Geangu V. Felicia-Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău

De-a lungul carierei didactice, am studiat și am atins obiectivele menționate în documentelor școlare, am participat la activități de perfecționare, am colaborat cu părinții elevilor, am cooperat cu colegii pe diferite teme educaționale și am contribuit la ridicarea prestigiului școlii. Pe lângă noțiunile teoretice și practice pe care le-am transmis elevilor în cadrul orelor de curs, m-a preocupat educarea lor artistică. Acest fapt a fost posibil mai ales în cadrul activităților extracurriculare, pe care le-am desfășurat

fie la nivelul clasei, fie la nivelul școlii, implicând părinții. În acest sens, în fiecare an școlar am organizat serbări tematice, de exemplu: *Flori pentru mame*, *La mulți ani*, *copile drag!*, *Rămas bun*, *doamnă învățătoare!*, *Uite, vine Moș Crăciun!* etc. Pentru a însuflă acele evenimente, i-am învățat pe copii să danseze pe melodii potrivite lor, cum ar fi: *Baladă pentru Adeline* – Richard Clayderman, *La ragazza di bube* – Francis Goya etc. Îmbrăcați în ținute multicolore, copiii au folosit flori, baloane, cercuri etc. De asemenea, am încurajat participarea școlărilor în cadrul concursurilor de recitări, în cadrul expozițiilor de pictură etc., încercând să descopăr, să valorific și să încurajez latura lor artistică. Nu mică mi-a fost bucuria când i-am învățat pe elevi să danseze jocuri populare românești, pe care le-am prezentat fie la finalul serbărilor susținute la nivelul clasei, fie în cadrul activităților organizate la nivelul școlii, fie în cadrul acțiunilor desfășurate la nivelul comunei – la căminul cultural. Spre mulțumirea noastră, spre exemplificare și spre neuitare, la ultima generație de elevi am completat jurnalul ansamblului de dansuri populare **MUGURAȘII**, bazându-mă pe activitatea artistică din ultimii ani. Ansamblul a inclus toți copiii clasei și a participat la toate activitățile școlare la care a fost solicitat. Părinții ne-au susținut eforturile, procurând din timp costumele naționale, exersând acasă pașii cu copiii și fiind prezenți la activitățile școlare, ori de câte ori au fost solicitați.

Anul școlar 2015 – 2016, CLASA PREGĂTITOARE A

Implicarea părinților a fost lăudabilă și constantă, pentru că dumnealor au procurat din timp costumele naționale necesare, au participat la evenimentele propuse și au contribuit la completarea albumelor școlare. Repertoriul a fost adaptat particularităților de vârstă și individuale ale școlărilor, încât aceștia au învățat cu drag să cânte și să danseze următoarele dansuri populare: ***Drag mi-e jocul românesc!*** și ***Țărăncuța***. De asemenea, copiii au învățat cântecul ***Ciuleandra***, pe care l-au dansat cu pași foarte ușori de executat. Aceste jocuri populare au fost prezentate atât în cadrul serbărilor școlare de la nivelul clasei (*Iată, vine Moș Crăciun!*; *8 Martie*; *A venit vacanța!*), cât și la finalul lecției demonstrative, pe care elevii au susținut-o în cadrul *Cercului Pedagogic Învățători*, la data de 28.03.2016.

Anul școlar 2016 – 2017, CLASA I A

Participând la repetiții și dovedind seriozitate, școlarii și-au completat repertoriul artistic, învățând să cânte și să danseze următoarele jocuri populare: ***Hora muntenească*** și ***Alunelu***, pe care le-au prezentat

în cadrul activităților extrașcolare propuse la nivelul clasei, anume: *Bradul Crăciunului; Mamă, te iubesc!* și *Bun rămas, drag Abecedar!*. La finalul serbărilor, copiii au dansat cu plăcere toate dansurile populare pe care le-au învățat până la acel moment. Totodată, părinții acestora au dovedit receptivitate la solicitările doamnei învățătoare și s-au implicat în procurarea costumelor naționale, apreciind munca depusă de copiii lor. De asemenea, au fost prezenți la activitățile amintite și au contribuit la completarea albumului clasei, selectând fotografiile reprezentative.

Anul școlar 2017 – 2018, CLASA a II-a A

Activitatea artistică a continuat și s-a perfecționat, deoarece copiii au dovedit talent, dragoste pentru folclor și interes de a învăța alte jocuri populare românești. Astfel, pe lângă dansurile populare cunoscute, aceștia au învățat cu plăcere *Brașoveanca* și *Hațegana*. A devenit o tradiție ca serbările școlare desfășurate la nivelul clasei (*Iarna – anotimpul bucuriilor; La mulți ani, mămico!; Rămas bun, catalog!*) să se finalizeze cu îndrăgitele dansuri populare românești. Copiii au participat cu interes și drag la repetițiile organizate după orele de curs. Părinții și-au susținut copiii în toate situațiile amintite, fiind prezenți la activitățile organizate, apreciind activitatea clasei și contribuind la completarea albumelor școlare și personale.

Anul școlar 2018 – 2019, CLASA a III-a A

Experiența artistică pe care copiii au acumulat-o a permis ca dansurile populare să fie însoțite cu strigături prompte și clare. Ca urmare, școlarii au continuat să cânte și să danseze cu plăcere următoarele jocuri: *Drag mi-e jocul românesc!, Țărăncuța, Ciuleandra, Hora muntenească, Alunelu, Brașoveanca, Hora bătrânească* și *Hațegana*, alături de *Ciobănașul*, care a fost învățat la începutul acestui an școlar. După orele de curs, copiii au participat cu plăcere la repetițiile organizate. Suita de dansuri populare a fost prezentată atât în cadrul serbărilor de la nivelul clasei (*Iarna pe ulița satului nostru, Flori pentru mame* și *Vine vacanța mare!*), cât și în cadrul următoarelor proiecte educaționale, care s-au desfășurat la nivelul școlii noastre, anume:

1. **CENTENAR 2018**, în perioada 01.11.2018 – 01.12.2018;
2. **MAMA, SCUMPA MAMA!**, între 20.02.2019 – 08.03.2019;

3. FLORI PENTRU MAME, 8 martie 2019, la Școala Gimnazială Vadu Pașii și Căminul Cultural Vadu Pașii;

4. SALUTARE, PRIMĂVARĂ!, în ziua de 18 aprilie 2019, la Căminul Cultural Vadu Pașii, activitate care a avut ca invitat de onoare un rapsod buzoian. Acesta a dovedit măiestrie artistică și ne-a impresionat, cântând la instrumente muzicale tradiționale de suflat, de exemplu: fluier, caval, ocarină etc.;

5. ZIUA COPILULUI, pe data de 30 mai 2019, când au fost prezentate programe artistice, la Căminul Cultural Vadu Pașii.

Anul școlar 2019 – 2020, CLASA a IV-a A

Ansamblul școlar de dansuri populare și-a perfecționat activitatea, adăugând în repertoriul său *Fedeleşul* și *Munteanca*, dansuri populare care au fost acompaniate la fluier de doamna propunătoare Geangu V. Felicia-Vasilica. Cum repetițiile erau necesare și se susțineau după orele de curs, am colaborat în acest sens foarte bine atât cu copiii, cât și cu părinții acestora. De asemenea, fiind susținuți de părinți și îmbrăcați în frumoasele costume populare, copiii au dansat și au cântat cu dăruire în cadrul următoarelor activități școlare:

1. SLĂVIM EDUCAȚIA PRIN CÂNT ȘI JOC – ZIUA INTERNAȚIONALĂ A EDUCAȚIEI, 5 octombrie 2019, în parteneriat cu Liceul de Arte *Margareta Sterian*, coordonator domnul profesor de religie, activitate desfășurată la Căminul Cultural Vadu Pașii;

2. 1 DECEMBRIE 2019 – ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI, sărbătorită la Căminul Cultural Vadu Pașii;

3. MICII CREȘTINI AI SATULUI ROMÂNESC, proiect educațional, susținut la data de 6 decembrie 2019, în colaborare cu preotul satului – profesor de religie, când copiii au primit daruri, după ce au cântat colinde enoriașilor de la biserica *Nașterea Maicii Domnului*, Parohia Vadu Pașii;

4. UITE, VINE MOȘ CRĂCIUN!, serbare susținută la nivelul clasei, la data de 20 decembrie 2019;

5. POVEȘTEA MEȘTEȘUGURILOR TRADIȚIONALE, proiect educațional județean, susținut în colaborare cu doamna profesoară de limba română din școala noastră;

6. LA MULȚI ANI, MĂMICO!, 6 martie 2020, serbare la nivelul clasei.

Adesea am citit pe chipurile școlarilor bucuria de a dansa jocurile populare cunoscute, în timp ce părinții își exprimau recunoștința și mulțumirea de a își vedea copiii evoluând cu succes pe scenă. Învățarea cântecelor și dansurilor a fost gradată și eficientă, încât momentele amintite au fost adevărate bucurii ale sufletelor noastre. Spre amintirea evenimentelor școlare, fotografiile reprezentative au completat numeroase albume. Pentru buna desfășurare a activităților, am mulțumit atât copiilor, cât și tuturor colaboratorilor. Spre exemplificare, am publicat: două fotografii din cadrul activităților susținute la Căminul Cultural Vadu Pașii. Cum era firesc, am mulțumit tuturor colaboratorilor și ne-am exprimat încrederea în realizarea altor activități asemănătoare.

CRITON ȘI ATOPIA LUI SOCRATE - STUDIU DE SPECIALITATE

Prof. Valeria Roșca

Colegiul Gheorghe Tătărescu, Rovinari, Gorj

Argument

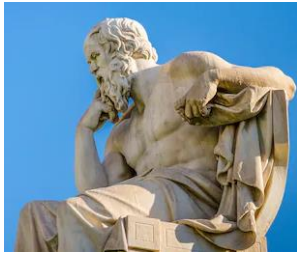
Gândirea filosofică este un tezaur al culturii, nu doar pentru că dislocă răspunsurile comune, ci și pentru că prin ea se cultivă nevoia de a întreba și atitudinea mirării. Doar elevii de liceu de la anumite profile se întâlnesc cu filosofia, și asta prima dată abia în clasa a XII-a, ceea ce ar putea sugera că filosofia cere o anumită maturitate și pregătire. Filosofia antrenează omul să gândească cu mintea lui, însă fără a se desprinde de felul cum au gândit alții rămași ca figuri emblematice în istoria filosofiei.

Filosofii sunt oameni care au gândit cu mintea lor, șubrezind tipare, spărgând canoane, uluind și contrariind. Ei, ca orice alt mare gânditor din oricare alt domeniu, sunt niște revoluționari ai gândirii. Socrate este o astfel de figură care merită atenția unor tineri nu doar pentru felul lui de a pune întrebări care să conducă la blocaje ale gândirii, la aporii, ci și pentru modu cum înțelege el să aplice în viața lui ceea ce teoretizează.

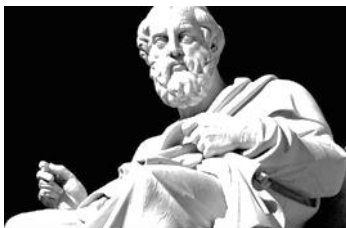
Criton este paradigma omului practic, a omului de afaceri care obișnuiește să rezolve problemele rapid, fără prea mult sat pe gânduri. Întâlnirea lui cu Socrate este ca o ciocnire violent de contrarii. A propune elevilor lectura acestui dialog platonician e și un fel de a-i provoca să dea piept cu cineva pentru care principiile sunt primordiale.

Dialogurile platonice sunt accesibile cititorului român prin truda unor intelectuali care au tradus și la noi mare parte din aceste dialoguri. Ele pot fi împărțite în dialoguri de tinerețe sau socratice, în care personajul Socrate pare a fi chiar maestrul lui Platon, dialoguri de maturitate din care face parte de exemplu, *Republica*, unde personajul Socrate nu mai coincide cu Socratele real, și dialoguri de bătrânețe, *Legile*, *Timaios* sau *Parmenide*, unde Platon însuși se confruntă cu aporiile propriilor sale teorii.

Criton e un dialog platonician de tinerețe care vine în continuarea dialogului *Apărarea lui Socrate*. Este un dialog despre datorie, numit dialog etic, așa cum sunt și cele despre minciună, despre prietenie, despre curaj, evlavie. Oamenii au nevoie de o infuzie de idei, și încă despre idei privind virtutea, nu doar de una emoțională care să-i convingă cum stau lucrurile, care să le întemeieze cunoașterea. Și-apoi cine zice că ideile n-au și ele emoția lor? Argumentul, spre deosebire de emoție care păcălește rațiunea, este convingător tocmai apelând la rațiune. Recursul la argumente în locul emoției pare a-l fi plasat și pe Nietzsche împotriva lui Socrate pe care l-a portretizat în nuanțe ostile: "Socrate este un plebeu incult și care nu și-a corectat prin faptul că a ajuns un autodidact, ce i-a lipsit instruirii în propria sa tinerețe.(...). Era un autodidact în morală; un suflu de moralitate emană de la el. Energie extremă încordată spre reformă morală." Se pune însă problema dacă argumentul este valabil și în condiții dramatice, cu trei zile înainte de moarte, de exemplu. Gabriel Liiceanu însă vorbește despre Socrate nu ca despre un seamăn, ci ca despre un om excepțional, atopic, straniu, unul care, așa cum spune și Nietzsche, aduce o reformă în gândire.

Socrate este condamnat la moarte. Nu aici e locul de discuție privind ce anume îi determină pe conducătorii cetății să-l condamne. Problema este alta: înflăcărea lui Criton de a-și salva prietenul de la moarte se lovește de liniștea de netulburat a celui condamnat. Socrate este cel ce fusese decretat de către Oracolul de la Delphi ca fiind cel mai înțelept om, ori înțelepciunea lui izvora din faptul de a ști că nu știe nimic. Ajunge la această înțelepciune prin chestionarea permanentă a ceea ce altora le părea de la sine înțeles. Nu-i va fi ușor deci încrâncenatului Criton să dialogheze cu Socrate, căci acesta va comuta discuția pe axa este drept sau nedrept să accepte propunerea. Criton, prietenul lui Socrate, și un fel de purtător de cuvânt al celorlalți prieteni, vine dimineața foarte devreme în celula lui Socrate pentru a-l convinge să accepte răscumpărarea și implicit exilul. El este un om de afaceri, este practic, pe el îl interesează salvarea lui Socrate prin dezertare. Argumentele lui Criton nu-l conving pe Socrate, sunt argumente slabe, ușor de atacat, mai mult din categoria celor care emoționează. Întâi, aruncă în lupta persuasiunii spaima că moartea ar fi un lucru rău pentru Socrate însuși. E tentat să prezinte totul ca și cum n-ar mai fi timp, corabia e pe drum, decizia e ca și luată. Nu mai e timp de nimic, nici de reflexie, nici de opoziție, cu atât mai puțin de vreun joc argumentativ. Criton se află într-o evidentă opoziție cu Socrate, firea lui e dinamică, încrâncenată. Moartea bate la ușă. Nu-i deloc așa, îl calmează Socrate cel care se comportă ca și cum nu despre el ar fi vorba în această propunere. Tocmai s-a trezit dintr-un vis a cărui semnificație e limpede: mai sunt trei zile, timp berechet de filosofie. Visul acesta va fi pentru Platon un artificiu literar de construcție a unui dialog perfect încheșat, dar și ocazia de a trimite spre o cetate ideală preînchipuită în vis. Unii(cei de condiția lui Criton) au reformulat: mai întâi trăiește, apoi filosofează. Cei din categoria lui Socrate au altă ierarhie a priorităților: întâi cugetă, apoi acționează. Socrate are timp-trei zile!- să demoleze argumente. Primul contraargument la ideea că moartea e înspăimântătoare, și deci de neales, e vârsta înaintată: ”Cum mi-ar sta la anii mei să-mi pară rău că mor?

N-ar fi absurd?” Criton nu dezarmează cu una cu două, deși e lovit în plin câmp al convingerilor. Mai are în tolba lui câteva săgeți menite să-l smulgă pe Socrate din neclintirea lui de a accepta condamnarea la moarte. Una ar fi că lui Criton, moartea lui Socrate i-ar aduce o dublă suferință: prima că pierde un prieten cum altul nu-i, și a doua, că va suferi și oprobiul public.

Cei mulți îl vor condamna, se teme Criton, că nu și-a salvat prietenul de la pieire prin punerea la bătaie a propriei averi. Socrate îl liniștește, n-are rost să ne sinchisim în vreun fel de părerea celor mulți de vreme ce judecata lor nu e corectă. Contează judecata celui priceput: ”De ce să ne pese, bunul meu Criton de părerea celor mulți? Oamenii cu judecată, singurii vrednici de luat în seamă, vor înțelege lucrurile așa cum s-au petrecut cu adevărat.” Cum apare această judecată, dacă nu prin cercetare, prin maieutică, prin dialog. Criton, rămas fără arme, e silit a-și pleca definitiv grumazul în fața tiradei argumentative a lui Socrate. Acceptă Criton că lucrul cel mai rău e a săvârși nedreptatea? În *Notă introductivă la Criton*, Marta Guțu articulează cele trei opoziții fundamentale pe care-și va construi Socrate argumentarea lui în confruntare cu Socrate. Prima opoziție este între legea nescrisă adoptată de societate ca fiind valabilă și convingerea ce rezultă dintr-o interogație asumată, apoi opoziția dintre omul capabil să exprime un adevăr despre orice și omul care cunoaște prin efort ”forma unică după care orice realitate este conformă cu ea însăși”, și în sfârșit, a treia opoziție care-i va articula argumentarea va fi între ”a trăi pur și simplu” și ”a trăi bine și frumos”. Aceste trei opoziții vor configura prăpastia între părere și cunoaștere, între credință ca o convingere venită fără efort și încredințarea la care se ajunge prin reflecție îndelungată. Socrate este omul care ajunge la sfârșitul vieții sale să acționeze pe baza unor principii, a unor idei cristalizate prin efort constant și continuu o viață întreagă. Binele, adevărul, frumosul, dreptatea sunt pentru Socrate echivalente. Sunt virtuți.

E bine să răspunzi la nedreptate cu nedreptate? își întreabă Socrate interlocutorul venit la el în închisoare pentru a-l scăpa de la moarte. Orice om cu respect de sine, deci și Criton, trebuie să recunoască faptul că e rău să răspunzi la nedreptate cu nedreptate, așa cum tot rău este și să te răzbuni. Singura armă care-i mai rămâne în acest duel al verbului, lui Criton este ideea că Socrate e dator să rămână în viață pentru copiii lui, de vreme ce și i-a făcut. Trebuie să și-i crească și să și-i educe. Socrate prinde din zbor această săgeată din duelul argumentării și o întoarce arătându-i prietenului său că și dacă ar rămâne în viață, dar exilat, copiii lui ar fi tot la mila prietenilor, ca și când el ar fi plecat la Hades.

Și apoi urmează un definitiv asalt argumentativ: este drept să respectăm legile cetății în care suntem. Suntem datori să respectăm părinții, străbunii, și cu atât mai mult patria și legile ei, nu avem aceleași drepturi pe care ei le au asupra noastră. Noi suntem datori să respectăm ceea ce ne-a produs. Suntem rodul efortului părinților noștri, a cetății și legilor ei. Fără toate acestea, noi n-am fi nimic. Astăzi, s-au

inversat teribil lucrurile. Nimeni nu mai este dator nimănui, oricine a apărut de nicăieri, fiecare își datorează sieși ceea ce este sau poate. Recunoștința, respectul, datoria sunt astăzi monezi mărunte. Important azi e individul rupt de valorile sale, de legile sale. Legile pentru Socrate, oricât de relative ar fi ca produs al minții unor oameni, trebuie luate ca insurmontabile. Trebuie să li te supui, altfel ecoul nesupunerii pecetluiește ființa celui nesupus și dincolo de această viață. Legile sunt ordinea, sunt simboluri ale onoarei, ale legământului. Spiritul lui Socrate nu face casă bună cu relativismul, deși relativiști au fost destui și pe vremea lui Socrate. Vălul vremurilor este cam subțirel pentru a ne adăposti micimea sub el. Ființa noastră ar crește altfel dacă am admite că există valori inoxidabile, sfinte chiar. Noi însă am desființat tot ceea ce fusese solid, adoptând cu postmodernii soluția valorilor, răsturnarea lor, reevaluarea a tot ce fusese admis ca important. Acum valorile noastre sunt pluralismul și relativismul care în plan politic sunt bune, în plan spiritual sunt dezastruoase. Trăim într-o lume care se schimbă, dar viața noastră trebuie să aibă repere, fundamente pe care să se sprijine. Această parte a dialogului este utilizată de Platon pentru a reinstanția respectul individului față de legile statului într-o lume în care acestea păreau a fi relativizate. Platon folosește pentru a întări acest efect un procedeu pe care îl reamintește Marta Guțu în introducerea sa la acest dialog, și anume, personificarea legilor, prosopopeea. Folosind acest procedeu, Platon introduce al doilea plan, planul întregului în raport cu cel individual, sugerând că legile sunt imuabile, ele vor dăinui și după ce individul trece din această viață.

Dialogurile platonice au acea savoare a textului literar foarte bine scris. Dialogul dă impresia de rotund prin măiestria lui Platon care utilizează ca procedeu de construcție revenirea în final la visul lui Socrate, cel cu care începuse dialogul. Visul amintea de întoarcerea în țară a lui Socrate, însă finalul dialogului arată că acea țară nu era cetatea în care legile erau subminate, ci o cetate ideală în care legile erau respectate.

Dialogurile de tinerețe ale lui Platon care păstrează vie amintirea unui om excepțional care alege moartea ca act drept ce decurge din legile cetății sale au adus în spațiul românesc al ideilor ca temă comparația între moartea lui Iisus și moartea lui Socrate. Atât Nicolae Steinhardt cât și Gabriel Liiceanu revin asupra acestor două personaje emblematice ale culturii europene, subliniind Steinhardt mai ales diferențele dintre morțile celor două personaje, Liiceanu mai ales apropierea care constau în a fi fiecare în felul său un reformator al omenirii. Aparițiile unui Socrate sau unui Iisus, arată Liiceanu, țin de sfera

minunii, căci aceste personaje sunt inclasabile, sunt unice, chiar dacă sunt modele, ele nu pot fi nicicum atinse. Sunt reformatori ai omenirii.

Criton este un om obișnuit, în timp ce Socrate nu. Socrate este plasat în extra-ordinar, în afara a ceea ce s-ar aștepta de la el. Cu cât sunt mai mulți oameni excepționali, cu atât omenirea execută salturi mai spectaculoase către bine, frumos, adevăr, dreptate.

Concluzii: Elevii au nevoie de modele de comportament moral chiar dacă aceste modele sunt întrupate de oameni excepționali, oameni rari pe care omenirea îi păstrează în muzee sau cărți. Cărți precum *Apărarea lui Socrate* sau *Criton*, *Banchetul* sau chiar *Republica* trebuie aduse în fața elevilor spre a provoca întâlniri cu extraordinarul. Elevii pot fi stimulați să caute filosofi și filosofii chiar și prin lecturi mai facile care au personaje copii. Citind *Lumea Sofiei*, ei se pot întâlni cu Socrate, Platon, Isus. Aceste întâlniri dislocă tinerii din lumea concretului, îi aruncă într-o altă lume, misterioasă și plină de întrebări, cea a ideii.

Bibliografie :

1. Josten Gaarder, *Lumea Sofiei*, Editura Univers, 2006
2. Gabriel Liiceanu, *Nebunia de a gândi cu mintea ta*, Humanitas, București, 2016
3. Platon, *Opere, vol I*, Editura Științifică și Enciclopedică, București, 1989
4. Friedrich Nietzsche, *Nașterea filosofiei în epoca tragediei grecești*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2002

CUM SE POT UTILIZA CALCULATORUL ȘI SOFT-UL EDUCAȚIONA ÎN ACTIVITĂȚILE DIDACTICE

Prof. înv. primar Trucă Ionela Gabriela
Școala Gimnazială Grigore Moisil Năvodari, Constanța

Progresul continuu al educației, dar și al mijloacelor de învățământ, oferă tuturor elevilor șansa unor școli moderne, a unei atmosfere entuziaste și relaxante în mediul școlar. În aceste condiții apar dascăli creativi, elevi fascinați de cunoaștere, ore atractive, program de cluburi pentru activități nonformale, iar seara – timp numai pentru relaxare, petrecut cu familia și cu prietenii apropiați.

Sistemul nostru de învățământ a evoluat lent, dar sigur, înscriindu-se pe un trend ascendent, bazat pe multiple inovații în domeniul educației. Așa cum nimic nu rămâne neschimbat, din calea modernismului, nici școala românească nu face excepție, aceasta fiind un veritabil vector de imagine și de valorizare individuală în plan cognitiv.

Calculatorul este foarte util atât elevului cât și profesorului însă folosirea acestuia trebuie realizată astfel încât să îmbunătățească calitativ procesul instructiv-educativ, nu să îl îngreuneze. Calculatorul trebuie folosit astfel încât să urmărească achiziționarea unor cunoștințe și formarea unor deprinderi care să permită elevului să se adapteze cerințelor unei societăți aflată într-o permanentă evoluție.

Față de locul computerului în sistemul didactic, pedagogii au diverse atitudini, după cum urmează:

1. Tendința de respingere, în numele unei pedagogii tradiționale, care poate conduce la crearea unui învățământ paralel retrograd;
2. Tendința de a se lăsa subjugat de către mijloacele tehnice, cedându-le acestora monopolul de a-și impune multiplele posibilități și constrângeri, de a modela învățământul;
3. Tendința de a pune computerul în serviciul unei pedagogii care să-l integreze într-un nou proiect de educație școlară.

În zilele noastre, computerul este, în mod indiscutabil, un mijloc benefic de instruire didactică. Putem afirma că este un mijloc instructiv revoluționar, cu un impact asupra procesului de învățământ așa cum nu a mai existat de la momentul apariției manualelor școlare.

Avantaje ale calculatorului folosit ca instrument eficient de învățare sunt următoarele:

Calculatorul asigură învățarea prin joc. Multe produse educaționale transformă învățarea într-o activitate distractivă. Deoarece copiii învață cel mai ușor atunci când se joacă și deoarece copiii le place să se joace pe computer, învățarea pe calculator poate fi soluția ideală. Copilul învață lucruri noi fără să depună un efort special și fără să se plictisească sau să fie distras cu ușurință.

Calculatorul facilitează înțelegerea noțiunilor noi, de care copilul se apropie mai greu. Ele sunt mai ușor înțelese prin intermediul computerului întrucât acesta oferă suport vizual și auditiv și face posibilă interactivitatea. În plus, copilul nu mai este nevoit doar să asculte informațiile pe care i le oferă profesorul, ci le descoperă el însuși și are posibilitatea de a vedea “ce se întâmplă dacă...”.

Calculatorul face posibilă modelarea și simularea fenomenelor care nu pot fi observate în realitate. Computerul poate compensa cu succes dotarea insuficientă a laboratoarelor din școli și poate ușura înțelegerea proceselor sau fenomenelor care nu sunt evidente. În plus, elevul poate reface oricând și de oricâte ori dorește experimentele de laborator, poate vizualiza animațiile multimedia și poate simula diferitele fenomene naturale.

Calculatorul facilitează rezolvarea de probleme. Prin intermediul testelor cu feedback, care atunci când copilul greșește, îi oferă indicii de rezolvare (atât indicii teoretice, cât și sub forma unor probleme asemănătoare). În felul acesta, pas cu pas, copilul este ajutat să înțeleagă și să învețe cum se rezolvă diferitele tipuri de probleme.

Calculatorul folosit în învățare ajută la consolidarea informațiilor. Informația teoretică nu este suficientă pentru învățare, iar elevul are nevoie de situații în care să aplice cunoștințele pe care le-a învățat. De aceea, cele mai multe jocuri educaționale conțin o serie largă de exerciții prin care copilul își fixează cunoștințele.

Un alt avantaj pe care îl oferă învățarea prin intermediul calculatorului îl reprezintă posibilitatea testării nivelului de cunoștințe la care a ajuns elevul. Rezultatele la test sunt furnizate în câteva secunde, de obicei însoțite de recomandări privind felul în care elevul își poate îmbunătăți performanța.

Softul educațional reprezintă orice produs software în orice format ce poate fi utilizat pe orice calculator și care reprezintă un subiect, o temă, un experiment, o lecție, un curs, etc., fiind o alternativă sau unica soluție față de metodele educaționale tradiționale. Softul educațional este proiectat fie conținând propria strategie didactică, fie ca un moment precis într-un set de strategii posibile, din care cadrul didactic poate alege; prin urmare, nu orice produs multimedia cu conținut educațional poate fi utilizat ca soft educațional. Cu ajutorul programelor didactico-informatic, a softurilor educaționale, se eficientizează procesul de predare-învățare-evaluare a cunoștințelor. Utilizând softurile educaționale în cadrul activităților se vor dezvolta:

- ✓ *gândirea logică*
- ✓ *spiritul de observație*
- ✓ *memoria vizuală*
- ✓ *atenția voluntară*
- ✓ *operațiile intelectuale prematematice*

- ✓ *deprinderile de lucru cu calculatorul*
- ✓ *abilitățile de utilizare a informațiilor primite prin intermediul softurilor educaționale*

Astfel, softurile educaționale prezintă o serie de avantaje incontestabile:

- + *întrebărilor le sunt date răspunsuri exacte;*
- + *deprinderile se formează mai ușor dacă se folosesc imagini, sunete, animație;*
- + *copilul învață prin descoperire - el caută informația nu o primește de gata;*
- + *informația primită este mai ușor asimilată și de durată deoarece copilul învață într-un mediu cunoscut și preferat de el.*
- + *furnizează un mare volum de date*
- + *asigură o instruire individualizată*
- + *favorizează parcurgerea unor secvențe de instruire complexe prin pași mici, adaptați nevoilor individuale de progres în învățare*
- + *facilitează realizarea unui feedback rapid și eficient*
- + *oferă posibilitatea simulării unor procese greu sau imposibil de accesat în mod direct*
- + *stimulează implicarea activă a copilului în învățare*

În ceea ce privește dezavantajele, acestea sunt:

- ✗ *prezintă segmente de instruire fixe, care nu solicită capacități ale minții umane;*
- ✗ *uneori răspunsul incorect este cotelat în funcție de detaliu și nu de esență;*
- ✗ *introduce o stare de oboseală, din cauza posibilităților reduse de interacțiune umană.*

Bibliowebografie:

1. Anghel, F., „Educația pentru toți în România”, Editura Alternative, București, 1998.
2. Bîrzea, C. „Reforma învățământului în România: condiții și perspective”, Institutul de Științe ale Educației, București, 1993.
3. Pascu, Ștefan, „Istoria învățământului din România”, București, 1983.
4. www.adevarul.ro
5. www.elearning.ro
6. www.ziare.com
7. www.wikipedia.org
8. iTeach.ro

CENTENAR 2018

**Prof. înv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica,
Școala Gimnazială Vadu Pașii, județul Buzău**

Pentru buna desfășurare a procesului de învățământ, *MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII* a aprobat atât planurile-cadru, cât și metodologiile privind aplicarea acestora, pe care le-a publicat în *MONITORUL OFICIAL*. Potrivit documentelor școlare în vigoare, elevii claselor a IV-a, în cadrul rubricii *Arii curriculare - Om și societate*, au studiat săptămânal disciplina *Istorie*. Cu toate acestea, le-am transmis elevilor informații istorice adaptate vârstelor lor încă de la clasa pregătitoare. În acest scop, am coordonat situațiile de învățare, încât școlarii au înțeles noțiuni simple, precum: patrie, popor, tricolor, ctitorie, coaliție, neutralitate etc. Acest fapt a fost posibil mai ales în cadrul activităților extracurriculare, când am inserat noțiuni despre istoria românilor, încât acestea le-au trezit copiilor interesul spre cunoaștere, au fost atractive, au fost instructive și au fost asimilate ușor. În acest sens, am organizat excursii la muzee, am susținut proiecte educaționale tematice, am vizionat filme istorice, am coordonat întâlniri cu veteranii de război din comună, am participat la festivități, am depus flori la *Monumentul Eroilor* etc. Exemplificând aspecte din activitatea noastră, în lunile noiembrie și decembrie – 2018, elevii clasei a III-a A au desfășurat proiectul educațional *CENTENAR 2018*, împreună cu colegii lor de la clasa a III-a B. Cu acel prilej, activitățile pe care elevii le-au desfășurat au fost conforme programelor școlare și au contribuit la înțelegerea evenimentelor istorice aduse în atenția participanților. Desfășurarea proiectului a debutat cu vizionarea documentarului *Marea Unire din 1918*. După aceea, au urmat explicații privind importanța evenimentului istoric pentru poporul nostru, au fost enumerați factorii care au contribuit la realizarea aceluia proiect de suflet românesc, au fost menționate condițiile în care s-a înfăptuit actul istoric elogiat și s-au evidențiat consecințele asupra vieții noastre. În cadrul discuțiilor, copiii au fost atenți, interesați și dornici să cunoască informații despre trecutul neamului românesc, formulând întrebări și opinii clare. Astfel, aceștia au aflat despre sărbătoarea ce marca 100 de ani de la formarea statului național român, prin unirea provinciilor românești (Basarabia, Bucovina, Transilvania, Banatul, Crișana și Maramureș) cu România. În acel context de învățare, s-a discutat despre ziua de 1

decembrie, care a fost proclamată *Ziua Națională a României*. Cu același prilej, au fost elogiare

personalități care au contribuit la înfăptuirea *Marii Uniri*, anume: regele Ferdinand, regina Maria, Ionel Brătianu, Iuliu Maniu, Iuliu Hossu, Vasile Goldiș etc. Următorul moment al proiectului a fost prezentarea montajului literar-artistic pregătit de participanți. Aceștia, fiind îmbrăcați în frumoasele costume naționale, s-au așezat în semicerc și au recitat poezii

patriotice, ca de exemplu: *Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie* – Mihai Eminescu; *Doina* – Mihai Eminescu; *Limba noastră* – Alexe Mateevici, *Steagul nostru* – Andrei Bîrseanu; *Graiul neamului* – George Coșbuc; *Patria română* – George Coșbuc; *Vatra fericirii* – Victor Tulbure, *Țara mea* – Ioan Nenițescu, *În limba ta* – Grigore Vieru, *Voința neamului* – Ioan Nenițescu etc. Sub coordonarea doamnelor învățătoare, programul artistic pe care copiii l-au pregătit pentru acel prilej a continuat cu intonarea următoarelor cântece patriotice: *Deșteaptă-te, române!* – Mihai Eminescu; *Doamne, ocrotește-i pe români!* – Adrian Păunescu; *Câte țări sunt pe pământ* – Georgeta Moraru și *Pui de lei* – Ioan Nenițescu. A urmat un alt moment pe care școlarii l-au așteptat cu entuziasmul caracteristic și cu mulțumirea de a participa în cadrul proiectului. Mai precis, elevii clasei a III-a A s-au așezat în perechi atât în cerc, cât și în semicerc, în funcție de pașii specifici pe care urmau să îi execute, pentru a dansa jocuri populare românești. Acestea au necesitat răbdare, atenție și sincronizare cu colegii. Totodată, a fost nevoie de executarea corectă a pașilor, de respectarea ritmului muzical, de intonarea corectă a cântecelor, de intonarea promptă a strigăturilor, încât întregul moment a fost o bucurie. Cu ale prilej, au fost dansate cu drag următoarele jocuri populare: *Alunelul*, *Țărăncuța*, *Brașoveanca*, *Fedeleşul*, *Hora muntenească*, *Hațegana*, *Ciobănașul*, *Drag mi-e jocul românesc!*, *Hora bătrânească* etc. Cu siguranță, acest fapt a fost posibil deoarece la nivelul clasei își desfășura activitatea ansamblul de dansuri populare *MUGURAȘII*, încă de când copiii urmau cursurile clasei pregătitoare. Proiectul școlar a continuat cu atelierul de pictură dedicat evenimentului evocat, *Marea Unire din 1918*, care s-a finalizat cu expunerea lucrărilor participanților. Acestea au fost apreciate și expuse la loc de cinste, iar copiii au fost evidențiați pentru că au respectat sfaturile primite de la doamnele învățătoare. Școlarii au respectat tehnicile și etapele de lucru, au folosit culorile corespunzătoare, au respectat timpul acordat picturii, au lucrat eficient, au păstrat curățenia în sala de clasă și au folosit materialele pe care le-au pregătit. Pe lângă

aprecierile frontale și individuale, participanții au primit diplome care le-au completat portofoliile personale. Pentru amintirea activităților pe care le-am enumerat și pentru completarea albumelor școlare, doamnele coordonatoare au realizat numeroase și reușite fotografii. Alături de elevii noștri, am participat cu bucurie și interes în cadrul acestui proiect, culegând roadele unei frumoase colaborări și purtând nelipsitul tricolor. Spre exemplificare, am publicat câteva fotografii cu elevii participanți la activitățile amintite, anume: o parte din expoziția de lucrări și un moment al ansamblului de dansuri populare *MUGURAȘII*

Pentru buna desfășurare a activității, am mulțumit atât echipei de proiect, cât și colegilor care ne-au ajutat necondiționat la procurarea materialelor, la amenajarea sălii de clasă, la prezentarea documentarului, la expunerea lucrărilor etc. Toate acțiunile pe care le-am desfășurat au dovedit o bună coordonare și colaborare de echipă. De asemenea, am apreciat implicarea părinților, care au avut grijă ca ai lor copii să participe la activitate, să fie îmbrăcați corespunzător, să fie punctuali, să memoreze poeziile date, să cunoască versurile cântecelor și să aducă materialele pe care le-am solicitat. Tuturor implicaților în acest proiect le-am adresat mulțumiri și felicitări, gândind la colaborări viitoare.

ȘCOALA ONLINE -AVANTAJE ȘI DEZAVANTAJE

**Prof. înv. preșcolar Bucur Mihaela Alexandra
Grădinița cu Program Prelungit Voinicelul-Slobozia, Ialomița**

Pandemia de coronavirus a adus cu ea multe schimbări în foarte multe sectoare din societate dar cel mai afectat sector am putea spune că a fost și încă este sectorul din educație. Atât elevii cât și profesorii au trebuit să se acomodeze cu noua școală care de acum înainte va fi foarte des întâlnită.

Încă din 11 martie de când s-au închis școlile și grădinițele, elevii, profesorii și autoritățile încearcă să se adapteze la noua viață pe care o trăim cu toții și anume cea în care există distanțarea socială. Această distanțare care ne-a trecut în mediul online nu a făcut decât să descurajeze elevii, profesorii dar și părinții. Mulți consideră că educația online nu este la fel ca educația tradițională care chiar așa este.

Elevii se consideră în vacanță, mulți nu participă la cursuri, crezând că nu îi poate obliga nimeni să participe la aceste cursuri online. Mulți dintre profesori nu se descurcă cu aceste platforme online ceea ce este de înțeles ținând cont că nu au mai folosit niciodată platformele educaționale iar cei mai în vârstă, pensionari probabil nici internetul. Problema cea mai mare a fost probabil cea a copiilor dezavantajați care practic li s-a luat dreptul la educație, neavând nici măcar curent electric. Lipsa interacțiunii fizice între elevi și între profesori și elevi a fost foarte resimțită pentru că profesorul are o legătură specială cu elevii săi iar cu această distanțare ei au făcut tot posibilul să nu o piardă. Au încercat să realizeze orele într-un mod cât mai plăcut atât cât au putut pentru că nu este același lucru să susții o lecție în fața a 20 de elevi cărora le vezi fețele le simți emoțiile și alta este să susții o lecție în fața a 20 de camere și microfoane închise (asta dacă intră toți) vorbind de ciclul gimnazial și liceal. Noroc că elevii și profesorii sunt capabili să se adapteze rapid la un mediu de comunicare nou.

La grădiniță se merge pe învățarea asincronă pentru că foarte mulți copii stau cu bunicii, părinții fiind la servicii, învățarea asincronă le permite să realizeze activitățile atunci când au timp și resursele necesare. Așa cum este scris și în scrisoarea metodică aceștia nu sunt expuși în mediul online ci doar în grupuri închise cu părinții.

Școala online aduce după sine un mare avantaj. Acela că elevii își pot scrie și învăța lecțiile urcate pe platformă de către profesori în liniștea și confortul casei.

FLUIERAȘII DIN CĂTINA

**Prof. înv. primar Geangu V. Felicia – Vasilica
Școala Gimnazială Vadu Pașii, Buzău**

Plecând de la Buzău, dacă am urma frumosul traseu spre Brașov - DN 10 și am menține în partea stângă, încă de la bifurcația din satul Poieni – Cislău, cursul lucios și nu prea adânc al râului Bâsca Chiojdului, după ce am parcurge aproximativ 70 de km, am ajunge în comuna Cătina. Amplasată la hotarele județelor Buzău și Prahova într-o zonă accesibilă, unde se păstra frumusețea locurilor mai puțin umblate și poluate, vatra cătineană s-a dezvoltat în îngusta depresiune ce se desfășura de-o parte și de

alta a albiei râului amintit, fiind înconjurată de dealuri ale căror înălțimi varia între 600m și 830 m, asemeni unei cetăți. Culmile amplasate de jur împrejur protejau adesea arealul, încât natura, în momentele ei crâncene, nu se manifesta atât de distructiv, iar viața și-a urmat cursul firesc. Cadrul geografic favorabil a făcut ca oamenii să își așeze casele în această parte a țării, încă din timpuri vechi, în ciuda vitregiilor vremurilor pe care le-au trăit. În acest sens, în lucrarea CĂTINA MONOGRAFIE, autorii Constantinescu Eugen-Marius, Marafet C-tin. și Petcu Gh. au enumerat atestări istorice, arheologice și cartografice care dovedeau atât existența vetrelor strămoșești pe acele ținuturi, cât și preocupările cătinenilor. În acest sens, scriitorii au amintit: relieva rupestră – Firida, de la Piatra Rotării; hrisovul întocmit din porunca lui Mircea cel Bătrân – 1409, hrisovul lui Mihnea al II-lea Turcitul – 1582, Harta stolnicului Constantin Cantacuzino – Padova, 1700 etc. (E.-M. Constantinescu, C-tin. Marafet, Gh. Petcu, CĂTINA MONOGRAFIE, 2011, p.33, p.35-37, p.51-52). Cu siguranță, spre știința originilor noastre, multe izvoare istorice își așteptau rândul pentru a fi studiate. Urmând cursul desfășurării evenimentelor în fața trecerii timpului, în calitate de autoare a lucrării MONOGRAFIA COMUNEI CĂTINA – JUDEȚUL BUZĂU, am descris bisericuța din lemn cu Hramul Intrarea în Biserică a Maicii Domnului – cătunul Fundu Cătinei, care a fost construită pe la 1702 și care adăpostea atât obiecte, cât și scrieri vechi bisericesti foarte importante. Dintre acestea, le-am amintit pe următoarele: Mântuitorul pe cruce – pictură din secolul al XVIII-lea, Pomelnicul scris pe lemn - cu litere slavone, al ctitorului acestui așezământ de cult, Spiridon Monahul, de la Proscomidiarul Bisericii etc., care dovedeau continuitatea vieții pe meleagurile noastre (Geangu F.-V. V., MONOGRAFIA COMUNEI CĂTINA - JUDEȚUL BUZĂU, 2020, p.354). Fiind crescători de animale și recoltând roadele pământului pe care îl băteau adesea la pas și îl lucrau cu multă trudă, viața cătinenilor s-a derulat în armonie cu natura. Adesea, aceasta le-a oferit protecție, alinare, hrană și inspirație, dându-le posibilitatea să își păstreze spiritul liber, creativ, încrezător și bun. Totodată, fiind fini observatori a tot ceea ce îi înconjura și trăind în bună înțelegere cu comunitatea din care făceau parte, oamenii au dovedit în viața zilnică echilibru, hotărâre și aplecare spre frumos. Astfel, atât potrivit povestirilor bătrânilor, cât și potrivit amintirilor noastre din copilărie, cătinenii au știut să își joace horele, au știut să își ducă copiii la cununie, au știut să se bucure la nașterea pruncilor, au știut să respecte rosturile bisericesti etc., încât și-au trăit viața cu simplitate, demnitate și devotament față de familiile lor și față de valorile creștine pe care le-au moștenit. În timp ce muntencele

țeseau, torceau, coseau și andrelau, îmbinând în mod creativ țesături obținute în gospodărie în culori și modele inspirate din natură, muntenii erau pricepuți, harnici și îndemânatici în preocupările lor zilnice. Pe lângă toate acestea, oamenii și-au ținut curajul vieții, cântându-și dorurile, bucuriile, supărările, înstrăinările, speranțele etc., adesea pe cărările singuratiche de munte. Poate timpul trecea mai ușor când își însoțeau cântările cu sunetele obținute prin folosirea unor instrumente muzicale rudimentare. La început, au folosit frunze din copaci, fluiere din ramuri de soc etc., pe care, cu timpul, le-au perfecționat în mod ingenios. Astfel, cu iscusință, atenție și migală meșterii populari ai comunei au confecționat instrumente muzicale tradiționale de suflat, din ramuri de prun sau alte esențe, printre care: fluiere mici, fluiere mari, cavale, ocarine etc., pe care le-au decorat și le-au perfecționat potrivit cerințelor instrumentiștilor. Cătinean talentat și fin observator al oamenilor, rapsodul Iliuță Popescu în 1951 a organizat o echipă de fluiere, așa cum a menționat în Autobiografie, pe care am studiat-o la Muzeul Județean Buzău – Fondul Iliuță Popescu și pe care am publicat-o în volumul MONOGRAFIA COMUNEI CĂTINA – JUDEȚUL BUZĂU. În același context scriitoricesc, am descris activitatea acelor oameni simpli și talentați, care aveau timp atât pentru treburile gospodărești, cât și pentru repetițiile serioase, solicitante și numeroase la care erau chemați. Cine activa ca fluieraș era văzut bine în comunitatea din care făcea parte. Inițial, grupul de fluierași număra peste 50 de oameni. Aceștia au impresionat publicul prin măiestria lor artistică, precum și prin repertoriul autentic și prezența scenică. La timpul respectiv, renumele fluierașilor noștri a depășit granițele comunei. Drept urmare, în editorialul La Roumanie Nouvelle, juin 1958, page 3, Tiberiu Priboi a scris articolul UN JOUEUR DE PIPEAU, laudând talentul fluierașilor din Cătina și publicând fotografii cu aceștia. (Geangu F.-V. V., MONOGRAFIA COMUNEI CĂTINA – JUDEȚUL BUZĂU, 2020, p.301, p.304, p.310, p.311 și p.312). De-a lungul timpului, chiar dacă generațiile s-au schimbat și locul bătrânilor rapsozi a fost luat de cei tineri la fel de talentați, fluierașii din Cătina au participat la foarte multe spectacole și concursuri atât județene (Târgul cucului, Drăgaica, Pe urme de baladă etc.), cât și naționale (FESTIVALUL NAȚIONAL AL TRADIȚIILOR POPULARE, EDIȚIA a III-a, SIBIU, 21-27 IULIE 2003 etc.), culegând atât aprecieri concretizate în diplome, premii, invitații de participare etc., cât și aplauze

binemeritate și încurajatoare. (Geangu F.-V. V., MONOGRAFIA COMUNEI CĂTINA – JUDEȚUL BUZĂU, 2020, p.318 și p.321).

Cu timpul, colaborarea bătrânilor fluierași cu cadrele didactice din comună a fost benefică, durabilă și educativă pentru tinerele generații, căci s-a concretizat în înființarea ansamblului folcloric Fluierașii din Cătina. Astfel, profesorii au preluat și au prelucrat repertoriul muzical tradițional local, dar câștigul cel mai important a fost implicarea elevilor în activitățile culturale. Drept urmare, coordonați de cadrele didactice talentate și dornice să îi învețe depre tradițiile și obiceiurile locale, elevii au participat la repetiții și au activat în formația de fluierași copii, în ansamblul de dansuri populare al școlii, în colectivele de șezători etc., încât au trăit atât mulțumirea învățării temeinice a pașilor de joc, a cântecelor interpretate

la fluier, a strigăturilor etc., cât și emoțiile scenei. Pentru activitatea lor entuziastă și calitativă, generații de copii au fost răsplătite cu premii, diplome, excursii, evidențieri în fața colegilor etc. Totodată, la fel de importante le-au rămas amintirile din acea etapă a vieții lor, mai ales pentru cei care au ales să formeze destinele noilor generații. În calitate de cadru didactic, am insuflat elevilor mei dragostea și respectul față de

valorile strămoșești, aducându-le periodic în atenție preocupările, nevoile și speranțele generațiilor anterioare. Atât în cadrul orelor de curs, cât mai ales în cadrul activităților extracurriculare (concursuri școlare despre folclor, serbări tematice, șezători, schimburi de experiențe etc.) i-am învățat pe copii obiceiuri și tradiții românești. De-a lungul carierei mele didactice, nu am susținut serbări fără dansuri populare românești. Acestea au avut rolul de a îi atrage pe copii, de a le dezvolta simțul muzical, de a le cultiva relațiile de prietenie, de a îi familiariza cu obiceiurile poporului nostru etc. Cu acest scop, i-am învățat să danseze jocuri populare, precum: Drag mi-e jocul românesc!, Alunelu, Ciobănașul, Hațegana, Țărăncuța, Hora muntenească, Fedeleșul, Brașoveanca, Ciuleandra, Hora bătrânească etc. Exemplificând din activitatea recentă, în perioada 2015-2020, la nivelul clasei mele am înființat ansamblul de dansuri populare MUGURAȘII, alături de care am cules numeroase aplauze și felicitări. Având în vedere atât complexitatea mișcărilor, cât și particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor, învățarea pașilor am coordonat-o în mod gradat, de la un an la altul. Ca urmare, în clasa a III-a, copiii au reușit să însoțească

dansurile populare cu strigături prompte, iar în clasa a IV-a aceștia dansau în timp ce eu îi acompaniam la fluier, potrivit fotografiei.

Serbările școlare erau adevărate sărbători, deoarece copiii participau cu însuflețire atât la repetiții, cât mai ales în timpul programelor artistice, căci li se citea pe chipuri bucuria de a dansa. Activitățile se desfășurau fie în sălile de clasă, fie la căminele culturale, în fața invitaților, care nu au fost puțini, de exemplu: colegi, părinți, bunici etc. Am colaborat cu părinții elevilor, indiferent de etnia dumnealor.

Aceștia au avut meritul de a procura din timp costumele populare necesare copiilor și au fost prezenți ori de câte ori au fost solicitați. Ne-au susținut și ne-au încurajat necondiționat și sistematic. Colaborările noastre s-au concretizat atât în diplome acordate copiilor, cât și în numeroase fotografii. Acestea au completat albumele de familie și albumele școlare, spre mulțumirea participanților.

În momentele potrivite, mi-am exprimat grațitudinea față de susținători și mi-am orientat încrederea în desfășurarea altor proiecte asemănătoare. Totodată, am gândit cu recunoștință la cei care mi-au insuflat încă din copilărie asemenea preocupări, anume: părinți, profesori, consăteni și colegi. Tuturor, mulțumiri și numai urări de bine!

Bibliografie

1. Constantinescu, E. M., Marafet, C-tin. & Petcu Gh. (2011). *Cătina Monografie*. Râmnicu Sărat: Editura RAFET.
2. Geangu, V. F.-V. (2020). *Monografia comunei Cătina – județul Buzău*. Buzău: Editura Edigraph.

METODA JOCULUI DIDACTIC

Prof. Avramiuc Mariana
Scoala Gimnaziala Sfântul Andrei, București

„Jocul este cel mai elevat tip de cercetare ”

(Albert Einstein)

Majoritatea pedagogilor au considerat jocul ca fiind un mijloc de instruire și educare a copiilor, constituind o îmbinare a componentelor intelectuale cu cele afectiv-motivaționale. Prin joc, elevul își folosește întreg potențialul psihic, își dezvoltă atenția, spiritul de observație, dar și spiritul de cooperare, de echipă.

Clasificând metodele de învățământ, I. Cerghit clasează jocul în grupa „metodelor de simulare” ce valorifică, sub forma ludicului, capacitatea elevului de a se implica în propria instruire. Folosirea elementelor de joc în demersul didactic imprimă acestuia un caracter mai atrăgător, generând varietate, destindere.

Jocul didactic se poate aplica la toate ciclurile de învățământ, adaptat în forme specifice, în toate etapele procesului instructiv-educativ, profesorului revenindu-i rolul de a organiza activitatea, de a enunța obiectivele precizând sarcinile, urmărind desfășurarea jocului și apreciind rezultatele alături de elevii săi. Această activitate dinamizează, prin intermediul motivațiilor ludice subordonate scopului activității de predare-învățare-evaluare, acțiunea cadrului didactic.

Modalitățile de realizare a jocului didactic se subordonează criteriilor pedagogice de clasificare a acestora:

1. După obiective prioritare: jocuri senzoriale (auditive, vizuale, tactile), jocuri de observare, de dezvoltare a limbajului, de stimulare a cunoașterii;
2. După forma de exprimare: jocuri simbolice de orientare, de sensibilizare, ghicitori, jocuri de cuvinte încrucișate;
3. După conținutul instruirii: jocuri muzicale, sportive, literare, lingvistice, matematice;
4. După sursele folosite: jocuri orale, materiale, pe calculator;

5. După competențele psihologice stimulate: jocuri de mișcare, de observație, de imaginație, de atenție, de memorie, de gândire, de limbaj, de creație.

Fiecare joc didactic cuprinde:

- conținuturi: sunt constituite din cunoștințele anterior însușite ale elevilor
- sarcina didactică: se enunță sub forma unei probleme de gândire, ghicitoare, comparare etc.
- regulile jocului: descrie elevilor cum se poate ajunge la rezolvare
- acțiunea de joc: cuprinde momentele de joc propriu-zis, așteptare, rezolvare, ghicire, întrecere.

Etapale jocului didactic sunt următoarele:

- I. Organizarea jocului: presupune asigurarea cadrului adecvat desfășurării jocului și activitățile elevilor, pregătirea lor pentru ceea ce urmează.
- II. Desfășurarea jocului: prezentarea jocului, antrenarea pentru o participare activă. Principalele momente organizatorice sunt: -introducerea în activitate (captarea atenției, utilizarea unor elemente surpriză, prezentarea unui obiect cu rol specific în desfășurarea propriu-zisă a jocului); -familiarizarea (trezirea interesului pentru joc, crearea motivației, prezentarea sarcinilor didactice și a regulilor).
- III. Încheierea jocului didactic (se prezintă rezultatele, se fac aprecieri frontale și individuale, se pot acorda premii)

Avantajul acestei metode constă în valențele sale formative, posibilitatea evaluării imediate și obiective a elevului, principala funcție a evaluării fiind aceea de a determina măsura în care diferitele obiective pedagogice au fost atinse.

Pentru cadrul didactic, una dintre cele mai importante preocupări este aceea de a se adapta la necesitățile elevilor săi, oricare ar fi aceștia: elevi cu ritm mai rapid sau mai lent de învățare, elevi cu CES, elevi provenind din medii defavorizate. Este necesar să se țină cont de interesele fiecărui elev, de experiențele și țelurile lui. Respectarea acestei necesități reprezintă un pas important în integrarea lor în societate, după finalizarea studiilor. Folosirea jocului didactic în procesul instructiv-educativ îl face pe elevul deficient să învețe cu plăcere, să devină interesat de activitatea pe care o desfășoară. El are nevoie de un puternic obiectiv involuntar, adică trebuie să fie motivat intrinsec. Dacă lipsește această motivație, va lipsi și o bună parte din atenția necesară învățării.

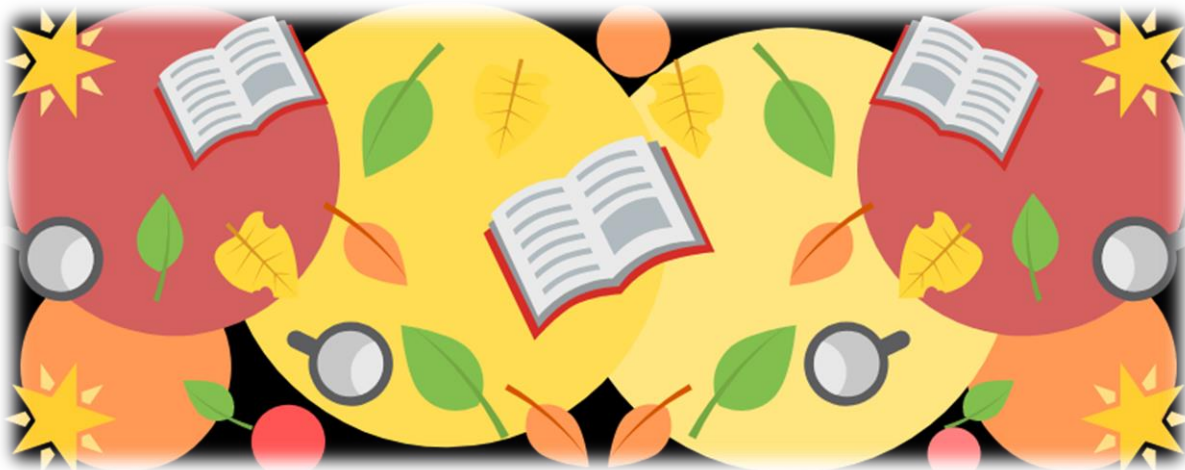
Jocul didactic este un mijloc activ și eficient de instruire și de educare. Prin joc, elevul își însușește singur cunoștințe și structuri operaționale ale gândirii, își dezvoltă însușiri intelectuale și trăsături de caracter, calități indispensabile pentru formarea lui completă. Metoda pune accent mai mult pe „a putea face” decât pe „a ști” și pe „formarea de capacități” decât pe „transmiterea de informații”.

„Principiul fundamental al scolii incluzive este acela ca toti copiii trebuie sa invete impreuna, oricand acest lucru este posibil, indiferent de dificultatile pe care le au sau de diferentele dintre acestia. Scoala incluziva trebuie sa recunoasca si sa reactioneze la diversele cerinte ale elevilor, armonizand, pe de o parte stiluri si ritmuri diferite de invatare, iar, pe de alta parte sa asigure o educatie de calitate pentru toti, prin programe de invatamant adecvate, buna organizare, strategii de predare, folosirea optima a resurselor si parteneriatul cu ceilalti membri ai comunitatilor in care functioneaza. Trebuie sa se asigure un continuum al sprijinului si serviciilor oferite pentru cerintele speciale in fiecare scoala.”

(Declarația de la Salamanca-1994)

Bibliografie

1. Mușu, I. și Taflan, A. - *Terapie educațională complexă și integrată*. București, Editura Pro-Humanitate, 1997
2. Cerghit, I.-*Metode de învățământ*. București, Editura Didactică și pedagogică, 1980
3. Bîrsan, N.- *Jocuri didactice specifice dezvoltării limbajului și comunicării orale la preșcolarii mari*; București; EDP, 1995
4. Verza, E; Verza, Fl.-*Psihologia vârștelor*; București: Editura Pro-Humanitate, 2000

"ȘCOALA ALTFEL" ÎN MEDIUL ONLINE

Educatoare Drezașiu Alexandra

Grădinița cu Program Prolungit "Voinicelul", Slobozia, Ialomița

Săptămâna Școala Altfel 2020 este un program dedicat activităților extracurriculare și extrașcolare. Timp de o săptămână orele normale sunt înlocuite de activități speciale, pe care părinții, elevii și învățătorii le pot stabili împreună. Activitățile sunt organizate de luni până vineri, iar numărul de ore petrecut trebuie să fie egal cu numărul de ore petrecut în mod normal în sălile de clasă. Planificarea săptămânală am gândit-o astfel:

LUNI: "Teatru, muzică și artă" și a inclus următoarele activități:

- Vizionarea spectacolului de teatru "Pinnocchio" (activitate culturală pentru copii și părinți)

- Amprentare "Fluturașul".

Materiale necesare: apă, tempera, planșă.

Metoda utilizată: amprentarea mânuțelor.

MARTI: "Știință pe pâine" (activitate științifică):

- Realizarea unui experiment științific:

Materiale necesare: bomboane colorate, farfurie întinsă, apă caldă,

Aranjați bomboanele pe marginea farfuriei întinse în cerc. Turnați ușor apa caldă în mijlocul farfuriei până se acoperă suprafața acesteia. Urmăriți cum se colorează apa și se formează dungi colorate.

- Realizare unui experiment științific:

Materiale necesare: sticlă, oțet, bicarbonat, balon.

Adăugați în sticlă 4 linguri de oțet. În balon adăugați 2 linguri de bicarbonat. Atașați balonul la gura sticlei, iar apoi îl ridicați astfel încât bicarbonatul din balon să cadă în oțetul din sticlă. Urmăriți cum se produce reacția chimică și cum balonul începe să se umfle.

MIERCURI: "*Și noi cei mici putem proteja natura*" (Activitate ecologică):

- Plantarea unei flori sau a unui copăcel. Copiii vor realiza această activitate împreună cu părinții.

JOI: "*Bucătar pentru o zi*" (activitate gospodărească) :

- Clătite și limonadă. Copiii vor realiza această activitate cu ajutorul părinților.

VINERI: "*Sport și sănătate*" (activitate sportivă) :

- Jocuri și întreceri sportive atât în casă, cât și în exterior.
- Activități de însușire a deprinderilor de igienă personală.

Planificarea activităților din săptămâna "*Școala altfel*", care s-a realizat în mediul online, a urmărit o desfășurare în condiții optime atât pentru preșcolari, cât și pentru părinți. Fiecare activitate a fost gândită în așa fel încât să nu suprasolicităm copiii sau părinții, să nu le impunem un program încărcat, așa încât ei să își programeze activitățile în funcție de timpul disponibil. Am optat pentru utilizarea unor materiale didactice cât mai accesibile pentru aceștia.

Școala online impune câteva criterii de urmat în planificarea activităților, în așa fel încât să nu devină o obligație pentru părinți să realizeze activități complexe și complicate. Suntem obligați să renunțăm la rutina școlii tradiționale și să intrăm în această eră digitală, dar și să ne adaptăm noilor cerințe educaționale. Este necesar să elaborăm și să adaptăm conținuturile educaționale în sistemul online, așa cum am procedat și cu programul "*Școala altfel*".

Bibliografie

1. Șerbănescu Horațiu, Mișu Silvia, Seuche Radu (2010), „*Manualul 100 de idei de educație nonformală*”, Editura Asociația Creativ, București

ȘCOALA ONLINE - ROLUL PLATFORMEI EDUCAȚIONALE

Prof. Orghidan-Mândreanu Dana
Școala Gimnazială Nr. 30 Brașov

Contextul actual a accelerat procesul de învățare online și chiar dacă mulți dintre elevi și profesori nu au fost pregătiți pentru acest aspect, acum predarea prin intermediul internetului a devenit o necesitate. Există copii care nu au suportul de lucru necesar și nici acces la internet. În același timp îi luăm în calcul și pe cei care nu știu ce platforme educaționale online sunt mai eficiente și mai practice.

Google Classroom este una dintre platformele recomandate de Ministerul Educației Naționale pentru lucrul online cu elevii, platformă în discuție oferind posibilitatea atât profesorilor, cât și elevilor, să încarce materiale, să posteze diverse anunțuri și, special pentru profesori, să dea note materialelor lucrate de elevi și postate. Pentru utilizarea Google Classroom este nevoie de conturi Google pentru toți utilizatorii, precum și de activarea licenței Google. Aplicația a fost lansată în anul 2014 și este folosită în prezent de peste 20 de milioane de profesori și elevi din întreaga lume. Are o interfață disponibilă și în limba română, poate fi utilizată atât de pe computer, cât și de pe un dispozitiv mobil cu sistem Android.

Edmodo este o platformă ce permite gestionarea claselor și a activităților de învățare, aceasta permițând și înscrierea părinților, facilitând în acest fel comunicarea mai eficientă a celor 3 părți implicate. Numărul de activități permise părinților este însă limitat. Fiind o platformă gratuită, accesibilă de pe orice fel de dispozitiv și permițând profesorilor și elevilor să transmită documente de lucru sau chestionare, să discute despre activitățile educaționale, teste sau alte informații esențiale în funcționarea unei clase, aceasta este foarte utilizată, de asemenea. Oferă un mediu de lucru controlat în care profesorul are posibilitatea de a vedea orice mesaj sau conținut distribuit de oricare dintre membrii clasei. Se pot transmite atât materiale text, cât și link-uri sau materiale video. Dezavantajul față de alte platforme este faptul că *Edmodo* este disponibil doar în limba engleză, astfel încât pentru unii utilizatori s-ar putea dovedi complicat de folosit.

Easyclass se află de asemenea pe lista platformelor educaționale online pentru elevi recomandată de MEN. Platforma poate fi utilizată în mod gratuit, are o interfață intuitivă, asemănătoare cu cea a Facebook și le oferă profesorilor posibilitatea de a transmite teme și de a le reaminti de evenimente

esențiale precum predarea temelor sau apropierea unor teste. Deasemenea, elevii pot posta, la rândul lor, materiale sau pot discuta pe marginea temelor de la clasă.

Intuitext oferă gratuit două platforme educaționale online pentru elevi. *Școala Intuitext* este dedicată profesorilor și elevilor din ciclul primar și gimnazial și poate fi folosită atât pentru învățare, cât și pentru evaluare.

Ambele platforme respectă programa școlară, sunt avizate de Ministerul Educației Naționale, prezintă explicații și simulări menite să ajute elevii să înțeleagă mai ușor diferite concepte, prezintă modele de rezolvări ale diverselor probleme, pe etape, cu explicații la fiecare pas efectuat și de asemenea, prezintă teste care ajută elevii să-și verifice cunoștințele.

Aplicația Zoom este una dintre cele mai utilizate pentru comunicarea în timp real. În varianta gratuită permite organizarea orelor cu până la 500 de participanți. Profesorii și elevii au posibilitatea de a interacționa în timp real, în mod video și permite și crearea unei table virtuale interactive. Este disponibilă atât pentru computer, cât și pentru dispozitive mobile cu sistem de operare Android sau iOS.

Alte platforme de lucru sau în care se regăsesc materiale didactice, populare printre profesori și elevi, sunt: *Kinderpedia*, *Digitaliada*, *myKoolio*, *Kidibot* și *Ask*.

Platforma electronică permite realizarea unui management eficient al timpului, atât al formatorului, cât și al formabilului. Se reduce astfel problema de a repartiza material-suport într-o anumită cantitate, deoarece difuzarea și recepționarea acestuia în variantă electronică este mai puțin costisitoare. De asemenea, remarcăm și faptul că platforma electronică permite realizarea evaluării în toate ipostazele procesului de formare.

ABSTRACT_ MANAGERIAL COMMUNICATION IN THE SCHOOL UNIT

**Prof. înv. preșcolar Furtună Diana Elena
Grădinița cu Program Prolungit Nr. 1, Buzău**

Changing communication conception promoted in school educating put acutely problem with more zeal and communication skills while improving communication within the school entirely. Communication is the meaning of human and social values, which is why educating communication constitutes an end in itself, a major goal of education.

Communication requirements in a school are still growing, which is why she forms of communication multiply and expand their communication requirements to act. Such a development oblige the teacher to become a good professional teaching of communication , both in terms of domination communication technology in the training of personality of its influence in many respects , acquiring communicative competence in this way , an integrative value of their teaching ability . Communication is a relational process in which two or more parties exchanging information, understand and influence each other.

Management Communication is based on manager - subordinate interaction based on feedback permanent. Managers communicate information, ideas, requirements, but have the ability to immediately check whether the message was received properly. This type of communication has as immediate impact on the evolution of particular human community. "As mindset and instrument of leadership, managerial communication is present in all aspects of managers' work, providing management functions, increase individual and collective performances, the establishment of coherent relations effective between employees both horizontally and vertically. It is essential for relations manager with the environment, for its access to information sources."(V.Cornescu, I. Mihailescu, S. Stanciu, Organization Management , Publishing All Beck , 2003).

If the manager follows the requirements of an efficient communication then the school climate is a participatory organization .

This research aims to investigate the relationship between effective managerial communication in school organization and performance at work within it.

The research objectives are:

- Identify the best ways of communication in school organization;
- Identify a range of communication barriers that may affect the efficient communication in the school;
- Determine a number of possibilities for improving the communication process;
- Identify relationships between management communication, staff motivation and stimulation performance in school organizations.
- To combine traditional elements with modern ones pursuing effective communication act between staff and unit manager.

In this research we investigated a total of 50 people (teachers or administrative staff) through questionnaire method, and a number of five school managers through interviews.

To collect the data needed for the research "Communication effective management in school organization" so we used two tools: questionnaires applied to teachers and administrative staff of those schools, and interviews with school managers;

Research findings are that we need to know to choose the communication to be most effective whether we refer to the person we are addressing, content transmitted or time and resources that need to be involved. It is important that the school manager to ensure that the information came to the receptors in the manner intended, that everybody understands exactly what to do. If the information of greatest interest is still necessary written about the message transmission to ensure the accuracy and clarity of the information, but respondents noted the need that these messages do not remain at this stage, as will be discussed any concerns or clarifications needed which were not mentioned in the document drawn up .

VOCAȚIE ȘI MISIUNE**UN MODEL DE PROIECTARE DIDACTICĂ CENTRATĂ PE ELEV LA
DISCIPLINA CONTABILITATE**

Prof. Mușoiu Luminița
Liceul Teoretic Jean Monnet, București

Profesor: Mușoiu Luminița

Disciplina: Contabilitate generală

Clasa: a X-a

Subiectul lecției: Registre contabile și forme de înregistrare în contabilitate

Tipul lecției: Lecție mixtă (Lecție de formare de priceperi și deprinderi)

Surse bibliografice:

- M. Popan (2017), *Contabilitate generală – manual pentru clasa a X-a*, Editura Oscar Print, București;
- V. Munteanu, A. Țință, M. Niculae (2014), *Bazele contabilității – caiet de lucrări practice*, Editura Universitară, București.

Competențe specifice:

- Înregistrarea operațiilor economico-financiare în registrul jurnal utilizând analiza contabilă;
- Cunoașterea regulilor de funcționare a conturilor de activ și pasiv.

Scopul lecției: Obiectivul fundamental este format din priceperi și deprinderi, parte integrantă în tehnica de lucru privind analiza contabilă a operațiilor economico-financiare și întocmirea registrelor contabile obligatorii.

Obiective operaționale:

- Folosirea planurilor de conturi pentru înregistrarea operațiilor economico – financiare în registrul jurnal;

- Realizarea unor distincții clare între tipurile de conturi;
- Utilizarea formulelor contabile în vederea utilizării acestora pentru a înregistra datele în registre.

Metode si procedee didactice: instructajul, conversația catehetică, problematizarea, exercițiul

Mijloace de învățământ: plan de conturi, fișă de lucru, registrul jurnal

Forme de organizare a activității: frontală și pe grupe

Evaluarea: continuă (prin observarea sistematică), autoevaluare

Manualul utilizat: M. Popan (2017), *Contabilitate generală – manual pentru clasa a X-a*, Editura Oscar Print, București

Transpunerea didactică:

Captarea atenției se va realiza prin intermediul *metodei ciorchinelui*, plecând de la cuvântul *registru contabil*. Elevii vor sugera ce alte cuvinte învățate până acum consideră că au legătură cu acesta și de ce, iar tot procesul va fi dirijat de profesor prin punerea unor întrebări prin care să se asigure că elevii și-au însușit noțiunile necesare din lecțiile anterioare.

Profesorul distribuie individual, fiecărui elev, fișa de lucru, în scopul utilizării eficiente a timpului în lecție. Conținutul fișei este același pentru toată clasa. Această foaie xeroxată va fi apoi atașată în caietul elevului.

Urmează activitatea individuală independentă a elevilor. Profesorul supraveghează și îndrumă activitatea elevilor sprijinind elevii mai puțin pregătiți sau pe cei ce întâmpină dificultăți.

Dacă se observă de către profesor elevi care încheie rezolvarea temei mai repede, acestora li se dau operații suplimentare spre rezolvare realizându-se testarea diferențiată în funcție de particularitățile intelectuale.

Profesorul împreună cu elevii stabilește rezultatele la fișă subliniind pe cele corecte, semnalizează greșelile tipice, netipice și frecvența lor, face aprecieri asupra modului în care s-a lucrat, recomandări asupra îmbunătățirii tehnicii de lucru.

Dezvoltarea acestor aptitudini se realizează în principal prin *metoda exercițiului* și *metoda turul galeriei*. Fiind o lecție de lucrări curente se asigură parțial de către profesor prezentarea, demonstrarea lucrării în minimum de timp, preponderentă fiind munca independentă a elevilor.

Valoarea de bază care stă la baza acestei lecții este reprezentată de respectarea legislației financiar – contabile, ea fiind cultivată prin înțelegerea clară a tipurilor de conturi și totodată prin realizarea etapelor necesare în vederea înregistrării anumitor operații contabile. Practic de aici elevul deprinde aptitudini în ceea ce privește aplicarea tehnicilor și procedurilor de înregistrare operativă și contabilă și totodată el astfel poate utiliza informațiile contabile și financiare pentru luarea unor decizii în cadrul întreprinderii. Mai presus decât orice, se cultivă și responsabilitate și formarea unui comportament bazat pe obiectivitate, contabilitatea și toate procedeele expuse fiind operații riguroase.

Conținutul lecției curente se bazează pe materia însușită anterior la „Structuri patrimoniale”, „Planul de conturi”, „Reguli de funcționare a conturilor”, ”Registre contabile si forme de inregistrare in contabilitate”, accentul punându-se pe deprinderea analizei contabile. **Feed back-ul** este realizat prin sprijinirea permanentă a elevilor de către profesor în rezolvarea temei. S-au respectat principiul participării active și conștiente și al legării teoriei cu practica care implică componenta motrică în trecerea de la cunoștințe teoretice la efectuarea de activități practice. De asemenea, s-a realizat tratarea diferențiată prin respectarea principiului luării în considerare a particularităților individuale ale elevilor.

Pentru **asigurarea transferului** la finalul lecției profesorul va realiza la tablă o **hartă conceptuală** la care trebuie să contribuie fiecare elev din clasă. Astfel se face pe de-o parte o evaluare globală și totodată elevii își și autoevaluează cunoștințele deprinse la această oră. Profesorul compară astfel etapa inițială a lecției cu cea finală și face anumite recomandări elevilor. Pentru ca elevii să poată practic să se autoevalueze, profesorul verifică și completarea în etape pe caiet a unui tabel de tipul:

Știu	Vreau să știu	Am învățat

Astfel, folosind și această metodă didactică, elevii și profesorul vor avea o situație clară asupra noțiunilor deprinse la această oră. Cadrul didactic notează elevii care s-au remarcat și indică clasei tema pentru acasă.

ANEXĂ – FIȘĂ DE LUCRU

Agentul economic Minerva S.A., care are ca obiect de activitate fabricarea de îmbrăcăminte, are la începutul exercițiului următoarele solduri inițiale:

- Sid 4111 20000 lei
- Sid 461 500 lei
- Sid 5121 60000 lei
- Sid 301 50000 lei
- Sic 1012 105500 lei
- Sic 104 10000 lei
- Sic 1061 10000 lei
- Sic 441 5000 lei

În cursul perioadei au loc următoarele operații economice:

Operația 1: Se încasează în numerar 25 % din valoarea creanțelor comerciale existente în sold.

Operația 2: Se majorează capitalul social prin operații interne: încorporarea primelor de capital și a jumătate din rezervele legale constituite anterior.

Operația 3: Se cumpără, cu plata din contul bancar stofă în valoare de 8000 lei + TVA pe bază de factură.

Operația 4: Se dau în consum materiile prime existente în scopul obținerii produselor finite.

Operația 5: Se obțin produse finite în valoare de 7900 lei care se trec în magazinul propriu de desfacere.

Operația 6: Se primesc pe credit cambial materii prime de la furnizorul „Acvila”, conform facturii:

- mătase: 10 m x 290 lei
- TVA deductibilă

Operația 7: Se înregistrează acordarea avansurilor salariale în suma de 1000 lei în numerar.

Operația 8: Se plătesc din contul de la bancă datoriile existente în sold la începutul perioadei.

Operația 9: Se eliberează din magazie, pentru consum în producție materii prime în valoare de 485.000.000 lei.

Se cere:

- a. Întocmiți bilanțul contabil inițial.
- b. Efectuați pentru fiecare operație economico-financiară analiza contabilă, pe scurt.
- c. Realizați înregistrarea cronologică a operațiilor economico-financiare.

PAJIȘTEA DE STEPĂ

Prof. Maria Ramona Răduțiu
Liceul Teoretic „Gheorghe Lazăr” Avrig, Sibiu

Unitatea de învățământ: Liceul Teoretic „Gheorghe Lazăr” Avrig

Disciplina: Biologie

Clasa: a V a

Subiectul lecției: *Pajiștea de stepă*

Tipul lecției: Dobândire de noi cunoștințe

Competențe generale

1. Explorarea sistemelor biologice, a proceselor și a fenomenelor cu instrumente și metode științifice
3. Rezolvarea unor situații problemă din lumea vie pe baza gândirii logice și a creativității
4. Manifestarea unui stil de viață sănătos într-un mediu natural propice vieții

Competențe specifice

- 1.1. Extragerea informațiilor din texte, filme, tabele, desene, scheme, ca surse pentru identificarea caracteristicilor unor sisteme biologice, a unor procese și fenomene
- 3.1. Identificarea caracteristicilor sistemelor biologice pe baza modelelor
- 4.1. Utilizarea achizițiilor din domeniul biologiei în viața cotidiană
- 4.2. Recunoașterea consecințelor activităților umane și ale propriului comportament asupra mediului înconjurător

Obiective operaționale ale lecției:

- O1 Să identifice elementele de biotop și biocenoză
- O2 Să enumere adaptări ale prepeliței și lăcustei la mediul de viață
- O3 Să identifice relațiile trofice care se stabilesc între viețuitoare și importanța ecosistemului pajiștea de stepă
- O4 Să recunoască impactul omului asupra pajiștii de stepă

Metode folosite: conversația euristică, explicația, problematizarea, observarea, învățarea prin descoperire

Mijloace de învățământ: manual, prezentare power point, fișă de evaluare, film didactic

Organizarea activității: frontală, individuală

Evaluarea: continuă (prin întrebări și completarea răspunsurilor pe tot parcursul lecției), finală

Loc de desfășurare: clasa

Material bibliwebografic:

1. Biologie clasa a V-a: Statescu, R.N, Broasca, V., 2017, Editura Intuitext
2. Biologie clasa a V-a: Cirstoiu, J., Grasu, A., D., 2017, Editura Literă
3. Biologie clasa a V-a: Fodor, A.M., Suna, L.M., Bolidisor, V., Ciuculescu, C.M., 2017, Editura Sigma
4. Biologie clasa a V-a: Popescu, A., Barac, G., Rosescu, M., Alexandrescu, F., Peyriv, D., Gurzu, C., Cerbu, V., 2017, Editura Didactică Publishing House
5. Lecția formă de bază a organizării procesului de predare-învățare-evaluare la disciplină biologie: Lazăr, V., Nicolae, M., (2007) Editura Arves
6. Metode didactice utilizate în predarea biologiei: Lazăr, V., Căprarin D., (2008), Editura Arves
7. <https://ro.pinterest.com/>

Desfășurarea lecției

Nr. Crt.	Etapele lecției	Activitatea profesorului	Activitatea elevilor
1	Organizarea clasei	Se verifică prezența mijloacelor de învățământ necesare lecției, se notează absenții	Pregătesc manualele, caietele
2	Verificarea cunoștințelor	Se face prin câteva întrebări care constituie suportul de legătură cu lecția nouă: Care sunt cele 2 părți componente ale ecosistemului? Dați exemplu de un ecosistem antropoc.	Răspund la întrebări Părțile componente ale ecosistemului sunt: biotop și biocenoză Un ecosistem antropoc este grădina

		Enumerați 3 elemente de biocenoză dintr-o grădină.	3 elemente de biocenoza dintr-o grădină sunt: cartoful, varza, fluturele alb al verzei
3	Captarea atenției	Profesorul le solicită elevilor să observe imaginea de pe slide și să identifice ecosistemul pe care îl studiază astăzi	Elevii răspund că este imaginea reprezintă o pajiște de stepă
4	Anunțarea temei și a obiectivelor	Profesorul le precizează elevilor că vor discuta astăzi despre pajiște. Apoi, profesorul notează titlul lecției pe tablă: „Pajiștea de stepă”. Se expun oral obiectivele propuse spre realizare pe parcursul lecției.	Ascultă cu atenție Își notează titlul.
5	Dirijarea învățării	Profesorul le precizează elevilor că pajiștea este o întindere cu ierburi înalte care permite cuibărirea păsărilor și creșterea puilor mamiferelor. Profesorul le precizează elevilor că biotopul se caracterizează prin veri calde și ierni geroase, precipitații reduse și vânt uscat. Pe baza filmulețului privind descrierea unei pajiști elevii trebuie să noteze elemente de biocenoză. După vizionarea filmului profesorul împreună cu elevii identifică pe slidurile din prezentarea power point exemple de biocenoză și le notează în caiet.	Elevii ascultă Elevii notează în caiete Elevii vizionează filmul, identifică elementele de biocenoza din imagini și notează în caiete Biocenoza Plante: floarea soarelui, ciulini, păpădie, mușetel, trifoi, porumb Animale nevertebrate: lăcustă, greier Animale vertebrate: prepelița, șoarece de câmp, cârțița, iepure de câmp Elevii răspund și notează în caiete:

		<p>Profesorul împreună cu elevii stabilesc pe baza imaginilor adaptările ciulinului, lăcustei și prepeliței la mediul de viață</p> <p>Profesorul le precizează că între viețuitoarele din pajiștea de stepă se stabilesc în special relații de hrănire, iar pe baza imaginii cu rețeaua trofică elevii trebuie să noteze un lanț trofic.</p> <p>Pe baza imaginilor din power point profesorul și elevii stabilesc importanța pajiștilor și impactul omului asupra acestora</p>	<p>Adaptări ale viețuitoarelor la mediul de viață</p> <p>Ciulinii – frunze cu spini – datorită vântului uscat</p> <p>Prepelița – culoare cenușie cu dungi albicioase asemănătoare solului</p> <p>Lăcusta – culoarea verde asemănătoare ierbii, picioare lungi adaptate pentru sărit</p> <p>Elevii identifică lanțul trofic și notează în caiete:</p> <p>Relații între viețuitoare</p> <p>Relații de hrănire - lanț trofic</p> <p>Porumbar - lăcusta - cuc – bufnița</p> <p>Elevii discută și notează în caiet:</p> <p>Importanță</p> <p>Sursa de hrană pentru animalele sălbatice</p> <p>Plante medicinale, plante cultivate</p> <p>Impactului omului</p> <p>Construirea de drumuri, locuințe</p> <p>Transformarea în culturi agricole</p> <p>Suprapășunatul animalelor domestice</p>
6	Obținerea performanței elevilor	Inventariază principalele informații și solicită elevilor să dea răspunsuri clare pentru a verifica măsura în care au fost atinse obiectivele, rezolvând fișa de evaluare	Elevii rezolvă fișa și răspund
7	Evaluarea performanței elevilor	Prin chestionare orală pe tot parcursul lecției și pe baza fișei de evaluare.	Se gândesc, răspund la cerințe și completează fișa

**UN MODEL DE EVALUARE PENTRU CENTRELE DE EXCELENȚĂ
(CLASA A V-A, CAPITOLUL: SUME ȘI ȘIRURI)**

Prof. Cristian Ciobănescu
Colegiul Național Gheorghe Lazăr, București

Subiecte

1. Să se calculeze sumele:
 - a) $S = 1 + 2 + 3 + \dots + 30$
 - b) $S = 5 + 10 + 15 + \dots + 100$
 - c) $S = 1 + 3 + 5 + \dots + 37$
 2. Se consideră șirul: 2, 5, 8, 11, ..., 299.
 - a) Câți termeni conține acest șir și care este al 18-lea termen al său?
 - b) Care este suma termenilor șirului?
 - c) Să se stabilească dacă 98 și 198 sunt termeni ai șirului.
 3. Se consideră șirul: 1, 2, 4, 5, 7, 8, ..., 121, 122.
 - a) Câți termeni conține acest șir?
 - b) Care este suma termenilor șirului?
 - c) Care sunt al 23-lea și al 30-lea termeni ai șirului?
- **Timpul efectiv de lucru este de o oră.**
 - **Toate subiectele sunt obligatorii și pentru toate este necesară realizarea unor rezolvări detaliate.**

Barem de evaluare

1. a) (10 puncte)

$$S = 1 + 2 + 3 + \dots + 30 = [30 \cdot (30 + 1)]:2 = (30 \cdot 31):2 = 15 \cdot 31 = 465$$

- b) (10 puncte)

$$S = 5 + 10 + 15 + \dots + 100 = 5 \cdot 1 + 5 \cdot 2 + 5 \cdot 3 + \dots + 5 \cdot 20 = 5 \cdot (1 + 2 + 3 + \dots + 20) \\ = 5 \cdot [20 \cdot (20 + 1)]:2 = 5 \cdot (20 \cdot 21):2 = 5 \cdot 10 \cdot 21 = 1050$$

c) (10 puncte)

$$S = 1 + 3 + 5 + \dots + 37 = (1 + 2 + 3 + \dots + 37) - (2 + 4 + 6 + \dots + 36)$$

$$= [37 \cdot (37 + 1)] : 2 - 2 \cdot [18 \cdot (18 + 1)] : 2 = 37 \cdot 19 - 18 \cdot 19 = 361$$

2. a) (10 puncte)

$$nr = (299 - 2) : 3 + 1 = 100 \text{ de termeni}$$

$$a_{18} = 2 + (18 - 1) \cdot 3 = 53$$

b) (10 puncte)

$$S = [(2 + 299) \cdot 100] : 2 = 301 \cdot 50 = 15050$$

c) (10 puncte)

Termenul general al șirului este $a_n = 2 + (n - 1) \cdot 3$.

$2 + (n - 1) \cdot 3 = 98$, deci $n - 1 = 96 : 3$, adică $n = 33$, deci 98 este termen al șirului

$2 + (n - 1) \cdot 3 = 198$, deci $n - 1 = 196 : 3$, adică $n - 1 = 65 \text{ rest } 1$, deci 198 nu este termen al șirului

3.

Grupa	Primul termen	Al doilea termen
1	1	2
2	4	5
3	7	8
⋮	⋮	⋮
41	121	122

Primul termen este dat de șirul 1, 4, 7, ..., 121, deci primul termen din grupa n este $a_n = 1 + (n - 1) \cdot 3$.

Al doilea termen este dat de șirul 2, 5, 8, ..., 122, deci al doilea termen din grupa n este $a_n = 2 + (n - 1) \cdot 3$.

Grupa n va avea forma: $1 + (n - 1) \cdot 3, 2 + (n - 1) \cdot 3$

a) (10 puncte)

Se observă că sunt $(121 - 1) : 3 + 1 = 41$ de grupe și fiecare conține câte 2 termeni, deci în total șirul are 82 de termeni.

b) (10 puncte)

Grupa 1 are suma termenilor 3, grupa 2 are suma termenilor 9, grupa 3 are suma termenilor 15, ..., grupa 41 are suma termenilor 243. Atunci:

$$S = 3 + 9 + 15 + \dots + 243 = [(3 + 243) \cdot 41] : 2 = 5043$$

c) (10 puncte)

Avem că $23 : 2 = 11$ rest 1, deci a_{23} este primul termen din grupa 12.

$$\text{Atunci } a_{23} = 1 + (12 - 1) \cdot 3 = 34.$$

Avem că $30 : 2 = 15$, deci a_{30} este ultimul termen din grupa 15.

$$\text{Atunci } a_{30} = 2 + (15 - 1) \cdot 3 = 44.$$

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

Prof. învă. preșcolar Panainte Andreea Mădălina

Grădinița P.P. Nr. 14, Iași

Nivelul I (grupa mijlocie)

Tema anuală: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema proiectului ”Din lumea celor care nu cuvântă.”

Tema săptămânii: „Zumzet de primăvară.”

Tema zilei: „Micuțe, dar hărnicuțe”

Forma de realizare: Activitate integrată

Tipul de activitate: transmitere și însușire de noi cunoștințe

COMPONENȚA ACTIVITĂȚII:

✚ ADP (Activități de dezvoltare personală):

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ – “Bună dimineața Albinuțe”

RUTINE: - “Sunt mic dar și de ajutor” – deprinderii de a ajuta din proprie inițiativă

TRANZIȚII

- Joc imitativ - „Ca albinele zburăm \Și spre centre ne-ndreptăm!”
 - Cântec- „Înfloresc gradinile:”
 - Cântec - „Zum,zum,zum albinuța mea”

+ ALA1 (Activități liber alese):

- **Știință:** ”Așează atatea albinuțe cât indica cifra”
- **Artă:** ”Stupul”-dactilopictură
- **Joc de rol:** ”Limonadă cu miere pentru prietenii de joacă”

+ ALA2

- **Activitate recreativă** - ”Albinuța a zburat,,

+ ADE (Activități pe domenii experiențiale):

- **DLC:** ”Albinuța” – memorizare
- **DOS:** ”Albinuțele și stupul” – activitate practică (aplicație)

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Dezvoltarea expresivității limbajului oral și consolidarea deprinderilor practice necesare realizării unei lucrări practice, interesului pentru activitățile practice, a voinței, atenției, gândirii logice și a calităților.

OBIECTIVE:

ACTIVITĂȚILE LIBER ALESE (ALA1)

+ Știință:

- O1 – să recunoască cifra de pe fiecare stup;
- O2 – să așeze pe stup atâtea albinuțe cât arată cifra.

+ Artă:

- O1 – să denumească materialele puse la dispoziție;
- O2 – să picteze stupul cu ajutorul degetele în spațiu dat.

+ Joc de rol:

- O1 – să denumească materialele puse la dispoziție;
- O2 – să stoarcă lămâia cu ajutorul storcătorului;

O2 – să prepare limonadă prin amestecul mai multor ingredient(apa, lămâie, miere).

ACTIVITĂȚILE PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

Domeniul Limbă și Comunicare (DLC):

O1 – să memoreze logic și conștient poezia pe baza modelului educatoarei și a ilustrațiilor;

O2 – să recite expresiv respectând (pe cât posibil) intonația, ritmul și pauzele;

O3 – să-și însușească sensul următoarelor cuvinte :”zumzăie”, ”ispitită”, ”migălos”, ”prețios”.

Domeniul Om și Societate (DOS):

O1 – să denumească materialele de lucru puse la dispoziție;

O2 – să lipească corect elementele din corpul albinei, conform celor învățate;

O3 – să-și exprime părerea față de rezultatele finale.

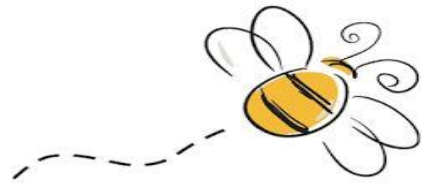
Activitatea recreativă(ALAII)

O1 – să coordoneze mișcările cu textul cântecului;

O2 – să recunoască floarea pe care a așezat albinuța;

O3 – să-si coreleze mișcările în funcție de sarcinile jocului;

O4 – să manifeste interes prin participare afectivă.

STRATEGII DIDACTICE:

Metode și procedee: conversația, conversația euristică,explicația,mână oarbă, turul galeriei, demonstrația, exercițiul, expunerea, jocul.

Resurse materiale: cutie cu surprize, scrisoare de Albinuța ,ecusoane ce reprezintă centrele de interes, textul poeziei ”Albinuța”, fișe didactice, acuarele, material individuale pentru activitatea practică,flori, stupi, faguri de miere, costum de apicultor, coroņițe plicuri cu indicii, stimulente.

Forme de realizare: frontal, individual, pe grupe.

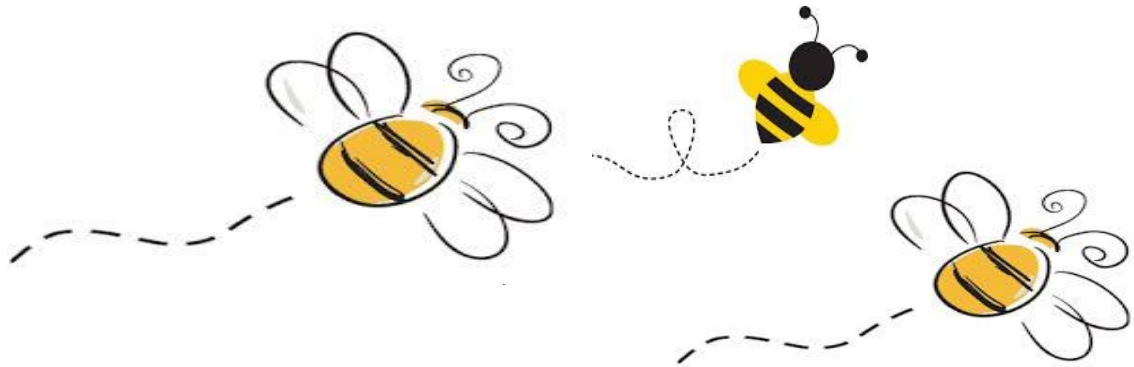
RESURSE TEMPORALE: 1 zi

RESURSE UMANE: 30 preșcolari

RESURSE BIBLIOGRAFICE:

1. Preda ,Viorica, „Grădinița altfel”, Ed. Integral, București, 2003
2. Preda, Viorica , ” Ghid pentru proiecte tematice”, Editura Humanitas, 2005.

3. Preda, Viorica, "Abordare în manieră integrată a activităților din grădiniță", Ed. Humanitas Educațional, București, 2005;
4. Toma, Georgeta; Daniela Petre; Măruta Ristoiu; Irinela Nicolae; Magdalena Anghel „Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământul preșcolar.”, Editura Delta, 2009.

SCENARIUL ACTIVITĂȚII

Activitatea zilei începe cu **Întâlnirea de dimineață**

Copiii intră în sala de grupă pe o melodie ritmată „*Zum, zum, zum albinuța mea!*” și se așează în semicerc pentru a putea stabili fiecare un contact vizual cu toți membrii grupei. În mijlocul grupei, pe o floare, doarme Bondărelul somnoros, care așteaptă să fie trezit.

Educatorea, pentru a constitui un model de comportament, zâmbește, îi privește, transmite căldură și încurajare prin toate formele de comunicare – verbală, nonverbal. După sunetul clopoțelului, educatoarea rostește următoarele versuri: ” Dimineața a sosit.

Toți copiii au venit. / În cerc să ne adunăm, / Cu toții să ne salutăm. / Bună dimineața copii!”

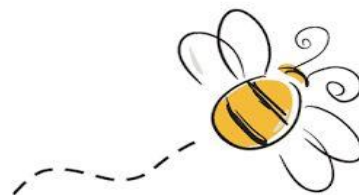
Educatorea atrage atenția asupra Bondărelului somnoros și îi roagă pe copii să îl trezească în stilul Grupei Albinuțelor.

Copiii interpretează un joc specific grupei:

”Zum, zum, bine v-am găsit/ Bună dimineața!

Albinuțele-au sosit/Bună dimineața!

Bondărelul somnoros/ Doarme pe o floare.

Hai cu toții să-l trezim/ Azi e sărbătoare!
 -Hei, Bondarule, trezește-te,/ A sosit dimineața,
 Ti-am adus rouă curată/ ca să îți speli fața!”

SALUTUL pornește de la Bondărel și se propagă apoi la întreaga grupă.

Prezența: Se va realiza verbal, prin stabilirea copiilor absenți.

„După ce ne-am adunat / Și frumos ne-am salutat / Colegii ne-am întâlnit / Cine oare n-a venit?”

Discuții despre **Tema săptămânii:** se va cere copiilor să răspundă corect la o ghicitoare: ”Are- un ac micuț și fin/, Zboară lin din floare-n floare,/ Miere nouă ne aduce/ Și polen și fagur dulce.

Se prezintă apoi copiilor **elementul surpriză**. Voi arăta copiilor cum arată cu adevărat căsuța albinuțelor (stup), mierea, poelenul, lăptișorul de matcă, fagurele cu miere, costumul pe care trebuie să îl poarte apicultorul atunci când recoltează mierea. Ulterior atenția copiilor va fi canalizată spre al doilea element surpriză, o cutie, iar pe cutie este așezată o albină. Aceasta ne aduce o scrisoare din care aflăm că se numește Maia și își caută căsuța. Ea vine din Ținutul Primăverii, unde vântul a suflat foarte tare și povestea ei a fost împrăștiată în mai multe plicuri. Fiecare plic ne dă indicii ca să o ajutăm în căutarea căsuței, apoi vor urma discuții legate de antotimpul de primăvara, despre faptul că natura se trezește la viața și odata cu ea albinuțele harnicuțe își încep activitatea.

Îi voi întreba pe copii dacă sunt de acord să o ajutăm pe Albinuța Maia, apoi voi ruga un copil să deschidă primul plic care ne conduce spre prima activitate din cadrul **Activităților Liber Alese – ALA 1** în care preșcolarii vor afla că primul pas spre a o ajuta pe Albinuța Maia să îndeplinească sarcinile de a următoarele centre: La centrul **“Artă”** copiii vor picta cu ajutorul degetelelor stupul albinuței Maia. La centrul **“Știință”** copiii vor rezolva o fisă de lucru, în care vor așeza atâtea albinuțe cât indică cifra. La centrul **“Joc de rol”** cu ajutorul materialelor puse la dispoziție, copiii vor pregăti limonadă.

Cu ajutorul tehnicii ”Mână oarbă”, copiii vor extrage câte un cartonaș care îl va ghida spre centrele de lucru.

După ce sarcinile de lucru au fost îndeplinite, invit copiii să viziteze fiecare centru pentru a observa ce s-a realizat și apoi copiii vor face ordine la centrele la care au lucrat - **RUTINĂ:** “ Sunt mic dar și de ajutor”

Tranziția către următoarea activitate din cadrul ADE-ului (Activități pe domenii experiențiale) – **DLC** se va realiza prin intermediul cântecului ”Înfloresc gradinile”. Se prezintă copiilor poezia ce urmează să o memoreze:

ALBINUȚA

În grădina de flori plină, / Veselă zboară o albină, / Zumzăie din floare-n floare / Ispită de culoare.

Florile râd în lumină, / Cântă întreaga grădină. / Ea culege migălos / Polenul cel prețios.

Pentru început vom face **Exerciții de gimnastică maxilo –facială**, urmate apoi de **recitarea model a poeziei**, explicarea cuvintelor necunoscute le voi explica o dată cu expunerea textului, alăturând un sinonim sau o sintagmă lămuritoare (”ispită” - ”ademenit”, ”atras”/ ”migălos”- ”cu grijă” / ”prețios” – ”valoros”, ”important”), **familiarizarea copiilor cu conținutul poeziei** și ulterior se va trece la **învățarea propriu-zisă a poeziei de către copii**

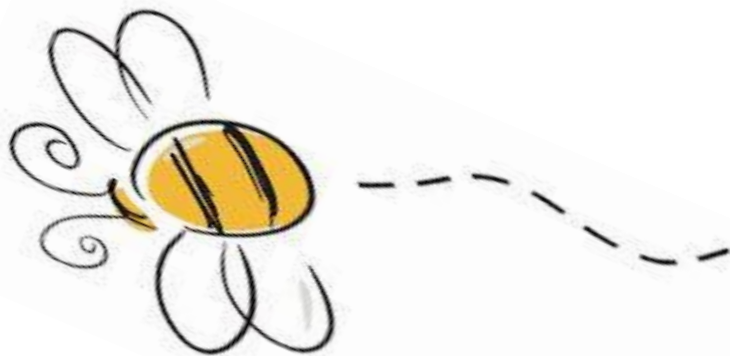
Cu ajutorul cântecului ”Zum, zum, zum albinuța mea” se va face tranziția spre grupele de măsute unde copiii vor confecționa albinuțe în cadrul activității pe domenii experiențiale **DOS**. Voi purta o scurtă discuție cu copiii despre materialele cu care vom lucra, realizându-se astfel intuirea materialului. Înainte de începerea lucrului se vor executa mișcări pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinii. După exercițiile de încălzire a mușchilor mici ai mâinii preșcolarii pot trece la realizarea lucrării.

La sfârșitul activității, folosind metoda turul atelierelor de lucru copiii ajutați de educatoare își vor evalua produsele realizate.

Albinuța Maia le mulțumește că au fost alături de ea în aventura de a-și găsi o casă, recompensându-i cu diplome, surprize dulci, mărturisindu-le că fără ajutorul lor nu ar fi reușit.

ACTIVITĂȚI LIBER ALESE(ALA2)

Ziua se încheie cu petrecerea data în cinstea copiilor .Aceștia împreună cu Maia vor dansa și se vor distra jucându-se jocul „Albinuța a zburat”.

PROIECT DIDACTIC

**Prof. înv. preșcolar, Ezaru Crina – Maria
Grădinița cu Program Prelungit Nr. 14, Iași**

Tema anuală de studiu: „Când, cum și de ce se întâmplă?”

Tema proiectului: „Rapsodii de toamnă”

Subtema: „Alaiul fructelor”

Activitate integrată: „Fructe gustoase și sănătoase”

Domeniul experiențial: Domeniul Limbă și Comunicare

Categoria de activitate: Educarea limbajului

Tema activității: „Mărul buclucaș” de V. Suteev

Mijloc de realizare: povestirea educatoarei

Tipul activității: dobândire de noi cunoștințe

Dimensiuni ale dezvoltării: Mesaje orale în context de comunicare cunoscute.

Comportamente vizate: Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă); Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă).

Scopul activității: dezvoltarea capacității de ascultare și înțelegere a copiilor; dezvoltarea gândirii creatoare și stimularea capacității de exprimare corectă prin redarea conținutului unei povești, pe bază de imagini și siluete; îmbogățirea vocabularului cu expresii și cuvinte noi; cultivarea interesului pentru povești; formarea unui limbaj corect din punct de vedere fonetic, lexical și gramatical.

Obiective operaționale:

O1 - să participe la activitățile de grup atât în calitate de vorbitor, cât și de auditor;

O2 - să precizeze titlul poveștii;

O3 - să recunoască personajele din povestea ascultată;

O4 – să răspundă la întrebările bazate pe conținutul textului, folosind o exprimare clară, corectă, coerentă;

O5 - să prezinte mesajul lecturii;

O6 - să-și însușească sensul următoarelor cuvinte și expresii: „buclucaș”, „toamnă târzie”, „măr sălbatic”, „buimac de somn”, „striga (...) cât îl țineau puterile”, „croncănea”, „harța”, „judecată dreaptă”, „a crede de cuviință”, „a se cuveni”, „a nedreptăți”.

Strategia didactică:

- a.) **Metode și procedee:** povestirea, conversația, explicația, exercițiul, expunerea, surpriza.
- b.) **Mijloace didactice:** planșă care ilustrează pomul cu un singur măr; siluete cu personajele din poveste.
- c.) **Forme de organizare a activității:** frontală, individuală.
- d.) **Resurse: - umane:** copiii grupei, educatoarea;

- **temporale:** 25 minute.

e.) Bibliografie:

1. „Activități integrate din grădiniță - ghid pentru cadrele didactice din învățământul preuniversitar”, EDP București;
2. Dumitrana, M., 1999, „Educarea limbajului în învățământul preșcolar”, Editura Compania, București;
3. Hobjilă, A., 2008, „Elemente de didactică a activităților de educare a limbajului (etapa preșcolară)”, Institutul European, Iași;
4. „Curriculum pentru educația timpurie”, Anexa la ordinal ministrului Educației Naționale nr. 4694 / 2.08.2019.

DESĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

ETAPELE ACTIVITĂȚII	Ob. op.	CONȚINUTUL ȘTIINȚIFIC	STRATEGII DIDACTICE			EVALUARE
			METODE ȘI PROCEDEE	MIJLOACE DIDACTICE	FORMA DE ORGANIZARE	
1. Moment organizatoric		Crearea condițiilor necesare desfășurării eficiente a activității (scaunele în semicerc, aerisirea sălii, așezarea materialului didactic și a mijloacelor didactice, intrarea organizată a copiilor în sala de grupă)			frontal	capacitatea preșcolarilor de a intra organizat în sala de grupă

<p>2. Introducerea în activitate</p> <p>a.) Captarea atenției</p> <p>b.) Reactualizarea cunoștințelor</p>	O1	<p>Momentul surpriză - voi scoate din coșuleț un ursuleț care a adus cu el o poveste în care este prezentată o întâmplare prin care a trecut el și prietenii săi din pădure.</p> <p>- voi purta o discuție scurtă pornind de la cunoștințele deținute deja de copii cu privire la anotimpul toamna.</p>	<p>procedeu surpriză</p> <p>conversația</p>	<p>ursuleț</p>	<p>frontal</p> <p>frontal</p>	<p>trăirea emoțională capacitatea copiilor de a se implica în activitate</p> <p>evaluarea orală a cunoștințelor însușite anterior</p>
<p>3. Anunțarea temei și a obiectivelor</p>		<p>Se anunță tema și obiectivele activității, precum și reguli de disciplină ce trebuie respectate pe parcursul activității.</p> <p>Astăzi vom asculta alături de Moș Martin povestea „Mărul buclucaș” de V. Suteev. (Fisa de lucru 1)</p> <p>Împreună vom vorbi despre ce personaje am întâlnit în poveste, apoi vom răspunde la întrebările adresate de Moș Martin.</p>	<p>expunerea</p> <p>explicația</p> <p>conversația</p>		<p>frontal</p>	<p>atenția receptivă capacitatea de a recepta sarcina didactică</p>
<p>4. Dirijarea învățării</p>	<p>O6</p> <p>O1</p> <p>O2</p>	<p>Expunerea poveștii</p> <p>Voi expune expresiv conținutul poveștii ținându-se seama de modularea vocii, de ritmul vorbirii pe parcursul expunerii, de pauzele logice, psihologice și gramaticale, de accentuarea sau diminuarea intensității vocii, de folosirea mimicii și gesticii corespunzătoare.</p> <p>Voi avea câte o siluetă pentru fiecare personaj și le voi folosi rând pe rând, în funcție de cursul logic al poveștii.</p> <p>Fixarea conținutului</p> <p>Moș Martin adresează întrebări copiilor prin intermediul educatoarei:</p> <p>✓ „Care este titlul poveștii?” („Mărul buclucaș”);</p> <p>✓ „Ce a văzut iepurașul Iepurici în copac?” (un măr);</p> <p>✓ „Cine l-a ajutat pe iepuraș să</p>	<p>povestirea</p> <p>expunerea</p> <p>explicația</p> <p>conversația</p> <p>conversația</p> <p>conversația</p>	<p>planșă care ilustrează pomul cu un singur măr</p> <p>siluetele personajelor</p>	<p>frontal</p> <p>individual</p>	<p>Capacitatea preșcolarilor de a recepta un mesaj oral transmis</p> <p>capacitatea copiilor de a răspunde la întrebările adresate</p>

	<p>O4 ✓ culeagă mărul din copac?” (o cioară); ✓ „Unde a căzut mărul?” (pe ariciul Țepoșilă); ✓ „Ce a făcut ariciul Țepoșilă?” („s-a pus pe fugă”); ✓ „Ce fac cele trei animale: Cioara, iepurașul Iepurici și ariciul Țepoșilă?” (se ceartă);</p> <p>O4 ✓ „Cine apare în timp ce se ceartă cele trei animale?” (Moș Martin);</p> <p>O5 ✓ „Cine le-a ajutat pe cele trei animale să rezolve problema?” (cumătrul Moș Martin); ✓ „Cum este împărțit mărul?” (în patru părți egale); ✓ „Pentru cine sunt cele patru bucăți de măr?” (pentru Cioară, iepurașul Iepurici, ariciul Țepoșilă și Moș Martin); ✓ „De ce a primit și Moș Martin o bucată de măr?” (pentru că i-a împăcat și i-a învățat să gândească) ✓ „Ce am învățat noi din această poveste?” (nu este frumos să ne certăm și trebuie să împărțim ce avem).</p>	conversația			
5. Obținerea performanței	<p>O4 Se realizează un scurt joc: „Găsește intrusul!”. Fisa de lucru 2 Sunt prezentate imagini cu cele patru personaje din poveste și un alt personaj surpriză. Sarcina este de a recunoaște care dintre personaje nu se află în povestea prezentată anterior.</p>	conversația exercițiul	imagini cu cele patru personaje și un personaj surpriză	frontal	capacitatea preșcolarilor de a recunoaște personajele din poveste

6. Asigurarea retenției și a transferului	O1	„Ce poveste ne-a adus Moș Martin?”	conversația explicația		frontal individual	capacitatea copiilor de a răspunde la întrebările adresate aprecieri verbale
	O2	(„Mărul buclucaș”);				
	O3	„Care sunt personajele acestei povești?” (Cioară, iepurașul Iepurici, ariciul Țepoșilă și Moș Martin);				
		„Care este personajul vostru preferat? De ce?”				
	O5	„Ce am învățat noi din această poveste?” (nu este frumos să ne certăm și trebuie să împărțim ce avem)				
7. Încheierea activității		Voi face aprecieri individuale și colective cu privire la modul în care au participat preșcolarii la activitate. Preșcolarii părăsesc sala de grupă pentru a putea realiza aerisirea acesteia.	conversația		frontal	capacitatea de a se deplasa ordonat, în liniște

FISA DE LUCRU 1**Mărul buclucaș**

de V. Suteev

Într-o zi de toamnă târzie când copacii se goliseră demult de frunze, în vârful unui măr sălbatic, din pădure, mai atârna un măr, un singur măr.

Tocmai în timpul acesta, iepurașul Iepurici, care alerga prin pădure, a văzut mărul.

Dar cum să-l ia de acolo? Mărul era sus, sus de tot iar el nu putea să sară până la el!

– Crra – crra! se auzi de sus. Era Cioara cea neagră care râdea.

Se uită iepurașul Iepurici la ea cu uimire și-i strigă:

– Ei, Cioaro, rupe-mi și mie mărul ala de sus!

Cioara a zburat din brad și a rupt mărul. Numai că nu a reușit să-l țină în cioc, și mărul a căzut.

– Îți mulțumesc, Cioaro! a strigat bucuros Iepurici și a dat să ridice mărul de jos, dar acesta parcă ar fi fost viu, a început deodată să sâsâie.... Și a luat-o la fugă.

– Ce-o fi asta? Iepurici s-a speriat foarte tare dar apoi a înțeles: mărul căzuse chiar pe ariciul Țepoșilă, care, făcut ghem, dormea sub pom.

Țepoșilă, buimac de somn, a sărit în sus și s-a pus pe fugă, cu mărul înfipt în țepii lui.

– Stai, stai! striga Iepurici cât îl țineau puterile. Unde fugi cu mărul meu?

Ariciul Țepoșilă se oprește și zice:

– Acesta-i mărul meu. A căzut, iar eu l-am prins.

Atunci, Iepurici s-a repezit la ariciul Țepoșilă:

– Să-mi dai mărul chiar acum! Eu l-am găsit!

S-a apropiat în zbor și Cioara și zice:

– Degeaba vă certăți. Acesta este mărul meu fiindcă eu l-am rupt din pom. Și s-a pornit o ceartă între cei trei, că nu se mai puteau înțelege. Fiecare striga în felul lui.

– Este mărul meu! – striga Iepurici – că eu l-am văzut primul!

– Ba e al meu! – croncănea Cioara – că eu l-am rupt!

– Ba e al meu! – striga ariciul Țepoșilă – că eu l-am prins!

Țipete, mare gălăgie în toată pădurea și harța începe. Cioara îl lovește pe ariciul Țepoșilă cu ciocul în nas, ariciul Țepoșilă îl înțeapă pe Iepurici cu țepii în codiță, iar Iepurici o lovește pe Cioară cu lăbuța peste cioc.

Dar iată că apare și cumătrul Moș Martin, ursul care mormăie supărat:

– Ei, dar ce s-a întâmplat aici? Ce-i cu gălăgia asta?

Toți se reped spre el, și-i spun:

– Tu, Moș Martine, ești cel mai mare și mai inteligent din pădure. Te rugăm să ne faci judecată dreaptă.

Cui vei crede de cuviință că i se cuvine mărul acesta, al lui să fie.

Și i-au povestit ursului toate câte s-au petrecut.

A stat Moș Martin, s-a gândit ce s-a gândit, s-a scărpinat după urechea dreaptă și a întrebat:

– Cine a descoperit mărul?

– Eu! – a răspuns Iepurici.

– Dar cine l-a rupt din pom?

– Crra – crra – firește că eu! a răspuns Cioara.

– Buun! Și cine l-a prins?

– Eu, Eu Moș Martine – eu l-am prins! a chițăit ariciul Țepoșilă.

– Iată ce este, a fost de părere Moș Martin, – voi toți aveți dreptate, și de aceea fiecare din voi are dreptul să primească mărul!

– Da, dar nu-i decât un singur măr! au sărit toți cu gura: Țepoșilă, Iepurici și Cioara.

– Împărțiți mărul în părți egale și fiecare să ia câte o bucățică. Toți au izbucnit într-un glas:

– Cum de nu ne-a venit ideea aceasta mai înainte?!

Ariciul Țepoșilă a luat mărul Buclucaș și l-a împărțit în patru părți egale. Prima bucățică a dat-o iepurașului și i-a zis:

– Asta ție, Iepurici, pentru că tu ai văzut primul mărul.

A doua bucățică a dat-o ciorii:

– Asta ție, Cioaro, fiindcă tu ai rupt mărul din pom.

A treia bucățică, ariciul și-a pus-o deoparte pentru sine și a zis:

– Asta pentru mine, întrucât eu am prins mărul acesta buclucaș.

Cea de-a patra bucățică ariciul i-a pus-o ursului în labă și i-a zis:

– Iar asta ție Moș Martine.

– Dar de ce mie? răspunse mirat ursul.

– Tocmai pentru că tu ne-ai împăcat și ne-ai învățat să gândim!

Și fiecare și-a mâncat bucățica sa de măr, și toți au fost mulțumiți că Moș Martin a făcut judecată dreaptă și nu a nedreptățit pe nimeni.

Și iaca așa s-a sfârșit povestea mea!

FISA DE LUCRU 2

PROIECT DE LECȚIE

Învățător Șogor Maria Camelia
Școala Primară *Balota*, Vâlcea

Clasa: a IV-a, A

Disciplina: Matematică

Aria curriculară: Matematică și științe ale naturii

Unitatea de învățare: „Elemente intuitive de geometrie ”

Subiectul lecției: „Cilindru.Sferă.Con ”

Tipul lecției: Consolidare

Scopul activității: Formarea automatismelor de calcul în centrul 0-1000 folosind un limbaj matematic adecvat

Competențe generale:

- Aplicarea unor norme de conduită în viața cotidiană ;
- Manifestarea unui comportament adecvat orei de studiu;

COMPETENȚE SPECIFICE:

- Recunoașterea formelor geometrice prezentate;
- Recunoașterea corpurilor geometrice prezentate și asemănarea lor cu obiectele din jur;
- Să utilizeze corect limbajul specific matematicii în prezentarea demersurilor de rezolvare a exercițiilor și/sau a problemelor date;
- Să rezolve corect exercițiile din manual;

SCENARIU DIDACTIC

Etapile lecției					
	Activitatea cadrului didactic	Strategii didactice			
		Elev	Resurse procedurale	Forme de organizare	Metode de evaluare
1. Moment organizatoric (2 minute)	Se asigura condițiile optime pentru începerea orei de curs.Se pregătesc materialele didactice necesare.	Elevii se pregătesc pentru începerea activității.	Conversația	Frontală	
2. Captarea atenției (4 minute)	Captez atenția elevilor prin intermediul unei scurte povestiri, cu titlul: „32 de pușori și o singură poveste”. Este vorba despre 32 de elevi în clasa a IV-a, aflați la sfârșitul anului terminal, ce se pregătesc să întâmpine cu emoție o noua aventură a vieții lor, însă vor rămâne pentru totdeauna pușorii doamnei învățătoare.	Elevii oferă răspunsuri	Problematizarea Conversația Explicația	Frontală	

	Prezint cei trei pușori-machete. Primul pușor este încărcat cu 32 de bilețele, pe fiecare bilet scrie un număr, iar în momentul în care elevii vor avea răspunsuri de oferit, practicanta va striga un număr și acela va răspunde.				
3. Reactualizarea cunoștințelor (4 minute)	<p>Reactualizarea cunoștințelor se realizează prin verificarea temei pentru acasă. Verific tema pentru acasă cantitativ și calitativ. Prin intermediul Pușorului cu numărul doi, elevii vor extrage bilețele la care vor răspunde cu adevărat sau fals la întrebările propuse despre celelalte forme geometrice învățate:</p> <p>*Pătratul are toate laturile egale ? (A/F) * Triunghiul are trei laturi ? (A/F) *Dreptunghiul are patru laturi egale ? (A/F) *Patratul este dreptunghi cu doua laturi consecutive de lungime egale?(A/F) *Câte laturi are patratul?</p>	<p>Răspund la întrebări</p> <p>Răspund la întrebări</p>	<p>Conversația</p> <p>Conversația</p>	<p>Frontală</p> <p>Frontală</p>	<p>Aprecieri verbale</p> <p>Aprecieri verbale</p>
4. Anunțarea temei și precizarea obiectivelor (5 minute)	<p>Anunțarea temei, „Cilindru. Sferă, Con”. Se deschide manualul la pagina 58-59, se notează data și titlul: „<i>Cilindru. Sferă. Con</i>” pe tablă și în caiete.</p> <p>Tema lecției evidențiază punerea în lumină a corpurilor geometrice menționate, dar și asemănarea lor cu obiectele din jur.</p>	<p>Elevii deschid manualul la pagina 58-59 se notează în caiete : data și titlul .</p>	<p>Conversația</p> <p>Explicația</p>	<p>Frontală</p> <p>Individuală</p>	
6. Obținerea performanței și asigurarea feedback-ului (15 minute)	<p>Obținerea performanței se realizează prin intermediul fișei de lucru (Anexa 1).</p> <p>Se realizează atât pe tablă cât și în caiete desenul pentru fiecare corp geometric a lecției propuse: cilindru, sferă și con.</p> <p>Realizarea propriului con. Materiale necesare: scobitori, carton colorat, spumă de mare.</p>	<p>Elevii realizează desenul pentru fiecare formă geometrică.</p> <p>Elevii realizează propriul con.</p>		<p>Individuală</p>	
7. Încheierea activității (2 minute)	<p>Se fac aprecieri verbale asupra modului de desfășurare a activității și asupra comportamentului elevilor pe parcursul derulării . Se evidențiază elevii care au fost activi. Se notează tema pe tablă și în caiet: Fișa (Anexa 2). Pușorul cu numărul trei oferă recompense.</p>	<p>Elevii notează tema în caiet.</p>	<p>Conversația</p>	<p>Frontală</p> <p>Individuală</p>	<p>Evaluare orală</p>

REVISTA PROFEDU

NR. 11

NOIEMBRIE 2020

ISSN-2559 – 6950

www.profedu.ro